

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/22 • 10 Haziran 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Sömürüye, eşitsizliğe,
faşist teröre son!**

**Özgürlük, devrim,
sosyalizm!**

İÇİNDEKİLER

Seçim sonrasının kapsamlı mücadele gündemleri	3
Seçim oyununa gelme, safları sıklaştırlar.....	4
Yeni katliamlar İzmir'den yönetilecek!	5
Ülke çapında polis devleti uygulamaları...	6
Hopa protestolarında polis terörü...	7
Herkes için CHP(!): Kimin için demokrasi?	8
Kürt hareketine 'seçim ablukası'...	9
İstanbul'da "Seçimler, siyasal gelişmeler ve sol hareket" paneli...	10
Bursa'da "Seçimler ve sol hareket" paneli	11
İllerde yaygın ve çok yönlü çalışma.....	12
Devrimci seçim kampanyası etkinliklerle büyüdü!	13
Ontex'teki sendikal ihanet gerçeğine tanıklık	14-15
Kampanya dönemi ışığında sınıf çalışmamız...	16-17
Burger King Çağrı Merkezi çalışanlarıyla konuştuk.	18
Emekli-Sen üyesi Yalçın Vural ile sendikada yaşanan son gelişmeler üzerine konuştuk.....	19
Kamu TİS'lerinde eylemler	20
Yunanistan'da iki dünya karşı karşıya!	21
Yemen'de halk isyanı yeni bir evrede!	22
Ortadoğu'daki isyan ruhu siyonistleri zorluyor.....	23
Stuttgart'ta antifaşist öfke.....	24
Kurs dayatmasına eylemli yanıt.....	25
Eğitim-Sen 8. Olağan Genel Kurulu'nun ardından.....	26-27
Haziranda ölmek zor!.....	28
'84 ölüm orucu şehitleri kavgamızda yaşıyor!	29
Coca Cola cinayet işlemeye devam ediyor.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/22 * 10 Haziran 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.net>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayınından kısa bir süre sonra genel seçimler gerçekleşmiş olacak. Seçim sonuçları, düzen partileri açısından büyük önem taşıyor. Bu önem sadece meclis koltuğuyla orantılı büyüyecek ranttan ileri gelmiyor kuşkusuz. Asıl önemlisi ortaya çıkacak sonuçların burjuva iktidar mücadelesinde güç dengelerini etkileyecek ihtimalleri barındırmasındandır. Düzen partileri bunun için seçimlere birkaç gün kala tüm enerjileriyle yükleniyorlar. Canhıraş bir çabayla oylarını arttırmaya çalışıyorlar. O nedenle seçimler için süre daraldıkça yalanın dozu da artıyor.

Burjuva düzen partileri açısından bu denli önem taşıyan seçimlerin ve ortaya çıkacak parlamento bileşiminin, işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamında olumlu anlamda hiçbir değişiklik yaratmayacağı kesindir.

Çünkü asıl belirleyici olan sınıf mücadelesidir. Parlamentoyu bu gerçeğin önüne koyan burjuvazi, sınıf egemenliğini perdelemek istiyor. Eğer çürümüş düzenini "demokrasi" kılıfı içinde yutturabilirse işçi ve emekçileri de sınıf mücadelesinden uzak tutacağını biliyor. Tüm çabası bu yöndedir. İşçi sınıfının bağımsız-siyasal bir hareket haline gelemediği, sendikal bürokrasi cenderesinin ve burjuva ideolojik-politik çerçevenin dışına çıkamadığı koşullarda bu oyun da tutuyor.

Bu seçim döneminde de işçi sınıfı ve emekçiler, sınıf mücadelesi bayrağını yükseltecek bir güç ortaya koyamamışlardır. Dahası sınıf devrimcileri ile mevzilerinde kararlıca direnmeye çalışanlar dışında, sınıfın mücadele safları büyük ölçüde boşaltılmıştır.

Fakat bu kara tablo değişmelidir, değişmek zorundadır. Çünkü düzenin efendileri ve soysuz uşakları karşısında ayakta kalmanın, bir onura ve geleceğe sahip olabilmenin başka da bir yolu yoktur. Çünkü düzen güçleri seçimlerin ardından ağır ve kapsamlı saldırılara hazırlanıyorlar. Önümüzdeki günlerde işçi sınıfını sayısız sınav bekliyor.

Bu sınavlardan başarıyla çıkmak içinse, harekete geçmek, öne çıkmak ve kavga bayrağına sıkıca sarılmak dışında başka bir seçenek bulunmuyor.

Bu nedenle seçim dönemi boyunca işçi ve

emekçilere tek seçenek olarak sınıf mücadelesini, devrimi ve sosyalizmi gösteren, bunun için yoğun bir emek veren komünistler, seçimlerin ardından da çalışmalarını kesintisiz biçimde sürdürecekler.

Önümüzde 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin 41. yıldönümü var. Sermaye ve devletine kök söktüren, hakların ancak militan bir mücadeleyle alındığını gösteren bu büyük işçi direnişinden öğrenmeli, sınıfın genç kuşaklarını bu büyük direnişin ruhuyla donatmalıyız.

Liselilerin Sesi'nin Haziran 2011 tarihli 40. sayısı çıktı. Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

H. Fırat
**Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm**

H. Fırat
**Seçimler
ve sol hareket**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

Seçim sonrasının kapsamlı mücadele gündemleri

Seçime sayılı günler kaldı. Düzen partileri arasındaki kıyasıya yarış devam ederken, seçimlerin ardından izlenecek politikalara ilişkin tartışmalar da şimdiden başlamış durumda.

Seçimlerden AKP'nin galip çıkacağı, CHP'nin oylarını arttıracığı, MHP'nin barajı aşacağı, BDP'nin güçlü bir meclis grubu kuracağı konusunda genel bir mutabakat var. Tartışmalar asıl olarak, AKP'nin anayasayı değiştirebilecek bir milletvekili sayısına ulaşip ulaşmayacağı ve CHP'nin AKP'yi dengeleyecek bir gelişme sağlayıp sağlayamayacağı üzerinde yoğunlaşıyor. Diğer bir tartışma ise, seçimlerin ardından Kürt sorununda hangi adımların atılacağı konusunda.

İlk tartışmanın önemi ortadadır. AKP'nin seçimlerden anayasa değişikliği gerçekleştirilecek bir sayısal çoğunlukla çıkması, onun devletin iktidar dümenini daha sıkı kavraması, dinci gerici sermayenin çıkarlarını korumak ve kollamakta o denli pervasız davranması demektir. Aynı zamanda TUSİAD burjuvazisini rahatsız eden, dinsel değerleri ve yaşam biçimini topluma dayatma eğiliminin daha da güçlenmesi sonucunu verecektir. Bunun için, emperyalizm ile tekelleri burjuvazinin TUSİAD'da örgütlü kesimleri, kendilerine hizmette kusur etmeyen AKP'yi desteklemekle birlikte, aynı zamanda onu güçlü bir CHP ile dengelemek istiyorlar. Son günlerde de bu istek ve beklentilerini açıkça ortaya koyuyorlar.

Bu arada AKP emperyalizme hizmette sınır tanımıyor. Öyle ki, emperyalistler cephesinden burjuva siyasetine ilişkin tercihler ortaya konulurken, İzmir'in NATO'nun kara hareket üssü olacağı bilgisi ayyuka çıktı. Bu, bir süredir ciddi işaretleri görülen ABD-AKP yeni dönem işbirliğinin içeriği konusunda önemli açıklıklar sağladı. Ülke toprakları, emperyalistlerin savaş örgütü NATO'nun kara operasyonlarının hareket merkezi haline getirilmesi ölçüsünde, kanlı ve kirli operasyonların merkezi olacaktır. Bu konuda o denli pervasızlar ki, bu soysuz işbirliğini seçimlerin bitmesini dahi beklemeden açığa vurdular. Kuşkusuz bu aynı zamanda seçimler için gerekli emperyalist desteğin de koşuludur. Dikkat edilirse, AKP'ye rakip olmak iddiasındaki CHP ile faşist MHP de bu türden bir ağır işbirlikçiliğe ses çıkartmamakta, emperyalizmin istem ve ihtiyaçlarına yanıt verecek bir çizgide hareket etmektedirler.

Bu demektir ki, seçimlerin ardından emperyalizme uşaklık yeni boyutlar kazanacaktır. Libya'ya yönelik muhtemel bir kara hareketi bir yana, Türk devletinin de doğrudan içerisinde yer alacağı Suriye'ye yönelik bir operasyon ihtimali giderek ısıtılmaktadır. Böylece Türkiye, emperyalizmin bölgesel karakolu, saldırı ve savaş üssü haline getirilmiş olacaktır. Düzen partileri birbirleriyle keskin söylemlerle kavga eder görünürken, emperyalizme uşaklık çizgisini derinleştiren bu adımların arkasında birlikte durmaktadırlar. Dolayısıyla, seçimlerin sonucunda mecliste ortaya çıkacak dengelerden bağımsız olarak, emperyalizme kölece bağımlılığın daha da pekiştirileceği bir tablo ile yüzyüze kalınacaktır.

Bir diğer önemli tartışma konusu olan Kürt sorununa gelince, AKP şefleri inkarcı-şoven söylemlerini derinleştirmekte, son derece saldırgan bir dille Kürt sorununda çözüme yönelik bir beklenti

yaratmamaya özen göstermektedirler. Seçim sürecine egemen olan baskı ve zorbalık çizgisinde de belirgin bir kararlılık içindedirler. Bunun düzen güçlerinin ortaklaştığı bir tutum olduğu açıktır. Her ne kadar düzen içi iktidar mücadelesindeki hesaplar uğruna bugün AKP'nin Kürt bölgesinde güç kaybetmesinden belli bir memnuniyet duyuluyor olsa da, Kürt hareketinin geldiği düzey tüm düzen güçlerinin başını ağrıtmaktadır. 12 Haziran'dan sonra Kürt halkının mücadele gücü ve enerjisini kırmak ve hareket üzerinde kontrol sağlamak, emperyalizmin de destek verdiği ortak yönelim durumundadır.

Fakat kendine güvenen ve moral olarak güçlü bir Kürt hareketini kırıntılarla tasfiye etmenin mümkün olmadığı açıktır. Bu koşullarda ne yapıp edip onu moral olarak çökertmeye, sonuca gitme azmini ve umutlarını kırmaya yöneleceklerdir. Bu amaçla kullanılacak silahlardan birisi, bugünlerde dillendirilen kapsamlı bir askeri tasfiye operasyonu olabilir. Fakat bu operasyonun başarılı olma ihtimali azdır. 2009'daki "açılım" süreci öncesinde de bu politikayı hayata geçirmeye kalkmışlardı. Fakat sonuç tam bir fiyasko olmuş, tersinden Kürt hareketini moral ve siyasal olarak güçlendirmişti.

Diğer taraftan, bugün kapsamlı bir askeri operasyon seçeneği üzerinde durulsa da, seçimlerden sonra başlatılacak yeni anayasa tartışmaları vesilesiyle "yeni bir toplumsal konsensüs oluşturmak" adı altında bazı sembolik adımlarla bir rüzgar estirilmeye çalışılması da muhtemeldir. Görüldüğü kadarıyla Abdullah Öcalan da bu tür bir beklentiyle 12 Haziran'ın ardından AKP'den böyle bir yeşil ışık beklemektedir. Fakat egemenlerin Kürt halkının mücadelesini bu tür yöntemlerle bastırma ve

denetim altına alma olanakları zayıftır. Bu nedenle, seçimlerden sonra kendi yolunu çizmek yönünde ortaya bir iddia koyan Kürt hareketi ile birlikte Kürt sorununu, bir kriz yönetimi stratejisiyle kontrol etmeye çalışmak düzen güçlerinin tercihi olacaktır. Bu, bir yandan baskı ve terörün dozunu arttırmak, diğer yandan düzen içi kanallar açmak, işbirlikçi Kürt siyasetini teşvik etmek anlamına gelmektedir.

Bu demektir ki, seçimlerin ardından düzen güçleri, emperyalistlerle derinleştirilen kölelik ilişkilerinin gereği olarak dışarıda aktif roller üstlenirken, içerde Kürt halkına ve emekçilere yönelik baskı ve terörün dozunu arttıracaklardır. Buna "yeni anayasa" başlığı altında toplumun "demokratikleşme" aldatmacasıyla sersemletilmeye çalışılması eşlik edecektir. Elbette bunlarla birlikte işçi sınıfı ve emekçilere yönelik kapsamlı bir sosyal yıkım planı uygulamaya sokulacaktır.

Tüm bunlar birarada, önümüzdeki dönemin mücadele görevlerinin neler olduğu konusunda net bir tablo ortaya koymaktadır. Bu bir yandan anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmek demektir. Diğer yandan Kürt halkıyla tam bir dayanışma içerisinde olmak ve daha da pekiştirilecek olan polis rejimine karşı hak ve özgürlükler mücadelesini büyütme demektir. Ve nihayetinde, sosyal yıkım politikalarının büyüttüğü sosyal öfkeyi açığa çıkarmak ve sınıf mücadelesini örgütlemek demektir.

Hepsi birbiriyle iç içe olan, birbirini tamamlayan bu görevlerin üstesinden ancak güçlü ve örgütlü bir sınıf mücadelesinin geliştirilmesiyle gelinebilir. Komünistler ile ilerici-devrimci güçler bu bilinç ve sorumlulukla dönemi ve dönemin ortaya çıkardığı kapsamlı görevleri kavramalı ve omuzlamalıdır.

Seçimlerden sonra işçi ve emekçileri kapsamlı saldırılar bekliyor...

Seçim oyununa gelme, safları sıklaştır!

Seçimlere kısa bir süre kaldı. Düzen partileri ise işçi ve emekçilerin sosyal taleplerini ve özlemlerini istismarda hız kesmiyorlar. Emekçileri vaat yağmuru altında tutuyor, ölçsüz demogoji yapıyorlar. Böylelikle aynı zamanda seçimlerin ardından gelecek kapsamlı saldırıları perdeliyorlar. Ciddi hak kayıplarına yol açacak bu saldırılar karşısında sınıflı silahsızlandırıyorlar.

Seçimlerden sonra emekçileri bekleyen saldırılar

Seçimlerden sonra öncelikli saldırılardan biri olarak yeni torba yasası gündeme getirilecek. Kıdem tazminatı kaldırılacak. Bölgesel asgari ücret uygulamasının önündeki tüm yasal engeller temizlenecek. Özel istihdam büroları eliyle işçilerin köle gibi alınıp satılmasının önü açılacak. Her alanda esnek çalışma yönteminin kullanılmasının yasal alt yapısı oluşturulacak. Kayıt dışı çalışmanın tüm koşulları yasallaştırılarak çalışma düzeninin genel kuralları haline getirilecek.

Öyle ki, işgücü maliyetinin yüksek olduğu konusunda sermaye örgütleri ile düzen partileri tam bir anlayış birliği içindeler. Seçimlere iddialı bir şekilde hazırlanan AKP, CHP ve MHP seçim bildirgelerinde işgücü maliyetlerinin düşürüleceği sözünü kapitalistlere daha şimdiden verdiler. Bu sözler seçimden sonra hangi sermaye partisi hükümet olursa olsun bu programı uygulayacağını teyit etmektedir.

Kapitalistler döne döne, açlık sınırının altında olan asgari ücretin çok yüksek olduğunu dile getiriyorlar. Dahası varolan asgari ücretin rekabet güçlerini düşürdüğünü, işgücü maliyetini yükselttiğini, kayıt dışı işçi çalıştırmanın yaygın olarak kullanılmasına yol açtığını, vergi yükünü artırdığını ifade ediyorlar. İşgücü piyasasının katılığının kayıplara uğramalarına yol açtığı yalanına sarılıyorlar. Bölgesel asgari ücrete geçilmesini istiyorlar. Düzen partileri de bu talebi onaylıyorlar.

İşçiler için yeterli olmasa da kıdem tazminatı, kapitalistlerin keyfi şekilde işçileri işten atmakta ellerini zayıflatıyor. Bu nedenle kapitalistler kıdem tazminatı uygulamasından rahatsızlar. AKP hükümeti de ilk adımı attı. Kıdem tazminatı fonu kurulması yoluyla bu hakkın sermayeye peşkeş çekilmesi doğrultusunda çalışma başlattı. Bu yasa ile hem kapitalistler kıdem tazminatı yükünden kurtarılacak hem de birikmiş kıdem tazminatlarının sermayenin hizmetine sunulmasının önündeki engeller kaldırılacak.

Ayrıca seçimin ardından geçici çalışmanın tümüyle serbestleştirilmesini sağlayacak saldırılar gündeme gelecek. Bu çerçevede özel istihdam bürolarının önündeki tüm engeller temizlenecek. Bu bürolarda işçiler geçici olarak kapitalistlere kiralanabilecek. Bu sayede kapitalistler işçileri güvencesiz, insanlık dışı koşullarda çalıştırabilecekler.

Topkeyun saldırı!

Seçimlerden sonra gündeme gelecek bu yıkım saldırıları işçi ve emekçilerin kazanılmış tüm haklarını yok etmeye yöneliktir. Sermaye, işgüvencesinden yoksunluğu, örgütsüzlüğü dayatmaktadır. Günde 14-15 saat çalışan, gelecekte umudunu tümünden kesmiş işçi istemektedir. Yedek işsizler ordusunun daha da

büyümesini hedeflemektedir. Bu nedenle seçim bildirgelerinde işsizliği ortadan kaldırmayı vaat eden düzen partilerinin tümü yalan söylemektedir. Sermaye partilerinin bu talepleri karşılamaktan başka çaresi yoktur.

Tüm sermaye partileri neo-liberal politikaların gereği olarak **“daha az maliyet, daha fazla verimlilik, daha fazla kar”** anlayışının temsilcileridir. Seçimlerden sonra hangi düzen partisi hükümet olursa olsun işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına saldırmaya devam edecektir. Bu durum işçi ve emekçilerin haklarının gaspedilmesi demektir. Ekonomik kalkınma, emeğin refahı, sermayenin güçlenmesi gibi laf kalabalıkları, bu yalın gerçeği karartmaya yöneliktir.

Düzen partileri işçi ve emekçilere yönelik topyekun yıkım programı ekseninde ortaklaşmışlardır. Bu çerçevede tarım ve hayvancılık bitecek. Emekçi köylülüğün sefalet içindeki yaşamı daha çekilmez hale gelecektir. Emeklilerin maaşları kuşa dönecek. Kamu emekçilerinin kazanılmış hakları ellerinden alınacak. İşsizler ordusu daha da artacaktır. Atanamayan öğretmenler sorunu ağırlaşarak devam edecek.

Mücadeleden başka yol yok!

İşçi ve emekçiler düzen partilerinin yalan rüzgarlarına prim vermemelidir. Daha şimdiden saldırıları boşa çıkarmak için harekete geçmeli, örgütlü mücadeleye

12 Eylül paşaları pişman değil!

Seçimlere sayılı günler kala AKP gözleri boyamak için peşi sıra hamleler yapıyor. Bunların en dikkat çekici olanlarından biri de 12 Eylül soruşturması kapsamında darbecilerin ifadelerinin alınması oldu.

Bugün 12 Eylül koşullarına denk düşen uygulamaları hayata geçirmekten çekinmeyen, dahası bunları açıktan savunan AKP hükümeti, bir seçim hamlesi olarak darbecilerle hesaplaştığı yanılsamasını yaratmaya çalışıyor. O nedenle 12 Eylül referandumunun ardından bu doğrultuda hiçbir adım atmamışken, seçimlerden birkaç gün önce savcılar harekete geçirildi. Hiç kuşku yok ki, eteklerini öptükleri bu darbeci generaller hakkındaki soruşturmalar, 12 Haziran'ın ardından hasıraltı edilecek.

Keza 12 Eylül darbecilerinin de bundan kuşkusu yok. Bugün ifadesi alınan Hava Kuvvetleri Komutanı emekli Orgeneral Tahsin Şahinkaya'nın rahatlık

hazırlanmalıdırlar. Düzen partilerine oy vermeyi reddetmeli, bağımsız devrimci sınıf çizgisine omuz vermelidirler. Düzendenden ve düzen partilerinden hesap sormalıdırlar.

İşçi ve emekçilerin devrimci sınıf mücadelesi ile haklarını söke söke almaktan başka bir çıkış yolu yoktur. Kalıcı, gerçek ve devrimci olan biricik çözüm yolu sosyalizmdir. Yani işçi sınıfının devrimci iktidarını kurmaktır. Çözüm, işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamın tüm alanlarında, her düzeyde iktidar olmasıdır. Ancak bu koşullarda özel mülkiyet düzeni ortadan kalkar, tüm zenginlik kaynakları toplumun hizmetine sunulur. Açlık sona erer. İnsanca yaşanabilir koşullar yaratılır. Uzun süreli çalışma ve üretim anarşisi son bulur. Görev böyle bir dünya için savaşmak, düzen partilerinin demagogik söylemlerine aldanmamaktır.

içinde, pişman olmadığını belirtmesi bunun bir göstergesi.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen 12 Eylül soruşturmasıyla ilgili dönemin Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya'nın ifadesi Özel Yetkili İstanbul Cumhuriyet Başsavcı Vekili Fikret Seçen tarafından alındı. 12 soru sorulan Şahinkaya'nın pişman olmadığını söylediği belirtildi. Dün ifadesi alınan Kenan Evren de *“Pişman değilim. Ülkenin o şartlarında yine yetkili olsam yine bu işi yapardım, pişman değilim”* demişti.

Hopa'da Metin Hoca'nın katledilmesine karşı ilerici ve devrimcileri gözaltına alarak işkence yapanların darbeci generallerin ifadelerini evlerinde ve hastanede alması soruşturmanın akibeti konusunda da yeterince fikir veriyor...

12 Eylül darbecilerinin çocukları, onları yargılamayaz. 12 Eylül düzenini olduğu gibi yaşatanlar bu düzenden hesap soramaz.

Emperyalizme taşeronlukta yeni adımlar...

Yeni katliamlar İzmir’den yönetilecek!

Ortadoğu’da birbiri ardına patlayan halk isyanları ve Avrupa’da yaşanan sınıf hareketliliği emperyalistlerin de korkularını büyüttü ve halkları köleliğe razı etmek için kurulmuş olan tüm uğursuz birlikler birbiri ardına toplanarak yeni saldırı planlarını devreye soktular. Emperyalizmin en önemli silahlı güçlerinden olan NATO da bu kapsamda bir dizi önlem aldı. Başından beri emperyalizmin maşasından başka bir şey olmayan Türkiye’deki iktidarın, son dönemde önemli rollere talip olduğuna ve aktif taşeronlukta ileri adımlar atacağına basınımızda sıklıkla değinildi.

Bugüne kadar yapılan değerlendirmelerin doğruluğu önce Libya’ya yönelik saldırıda görülmüş oldu. Libya saldırısının ardından ise AKP iktidarının yeni uşaklıklara hazırlandığı daha açık biçimde ortaya çıktı. Bugünlerde ise NATO’nun yeni kara hareketi operasyon merkezinin, İzmir olacağı bilgisi basına yansdı. İşbirlikçiler belli ki emperyalizme etkin taşeronluk için pazarlıkları tamamlayıp anlaşmaları çöktan imzalamışlardır.

Eski üsse yeni misyon!

İzmir’de NATO üssü kuşkusuz ki yeni kurulan bir üs değil. Dahası Türkiye’nin NATO’ya ait ilk üssü olma özelliğini taşıyor. Çiğli’de bulunan üs 8 Eylül 1952 yılında yani Türkiye’nin NATO’ya katılmasından yedi ay sonra kuruluyor. Müttefik Kara Kuvvetleri Karargahı (LANDSOUTHEAST) adıyla kurulan üs, başlarda ABD’li bir korgeneral tarafından yönetiliyor. 1954’te ise Fransa, İngiltere ve İtalya’dan gelen yeni güçler ile geliştiriliyor.

ABD Hava Kuvvetleri’ne (USAFE) bağlı olan İzmir Hava Üssü’nün önemi son yıllarda daha da arttı ve 11 Ağustos 2004’te LANDSOUTHEAST karargahı Napoli’den İzmir’e taşındı. 1 Ocak 2006’da ise Almanya’nın Rammstein hava üssünde bulunan ABD 16. hava filosu İzmir Hava Üssü’ne konuşlandırıldı.

Son dönemde ise NATO’nun yeni düzenlemeleri kapsamında üssün kaldırılacağı söylentileri dolaşmaktaydı. Bunun sebebi ise NATO’nun üs sayısını azaltması ve Rammstein hava üssünün merkez haline getirilmesi olarak ifade ediliyordu. Basına yansıyan son haberler ise bunun “kısmen” doğru olduğunu gösterdi.

Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül’ün de onayladığı biçimiyle İzmir’de bulunan hava

komutanlığı kapatılacak. Üs ise bundan böyle NATO Kara Unsur Komutanlığı olarak görev yapacak. Yapılan açıklamalara göre İspanya’da bulunan komutanlık üsse taşınacak. Yunanistan’da yapılması planlanan NATO üssü ise iptal edilecek.

Emperyalist barbarlığın yeni üssü İzmir!

NATO üssünü adeta bir müjde verir gibi duyuran Gönül “Planlama son şeklini İzmir’de Kara Kuvvetleri olacak şekilde aldı, İzmir’e hayırlı olsun” dedi ve şunları ekledi:

“Bunu mutlaka İzmir’de yerine onu aratmayacak ve bizim İzmir’imizin uluslararası hüviyetini ortaya koyacak bir teşkilatta ısrar ettik. Belli bir çalışma yapıldı, mücadele verildi. Şimdi NATO’nun Kara Unsur Komutanlığı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı İzmir’e geliyor. Böylece hava unsuru yerine, Kara Kuvvetleri İzmir’e gelmiş olacak.”

İzmir’e hayırlı olacağından bahsedilen üssün mazlum halkları bombalamak ve isyan dalgalarını

bastırmak için kontrgerilla operasyonları düzenlemek dışında bir misyonu olmadığı göz önüne alındığında kime ne kadar hayırlı olacağı da açıktır.

Bir başka önemli nokta ise Füze Kalkanı’nın da aynı üsse yerleştirilmesi. “Avrupa’ya yönelik tehdit”lere karşı öncelikle radar sisteminin bu üsse yerleştirilmesinden bahsedilirken, ilerleyen günlerde yapılacak toplantılarda üsse balistik füze konuşlandırılması da gündeme alınacak. Füze kalkanı NATO projesi olduğu için Türkiye’nin füzelerin kullanımı konusunda karar yetkisi bulunmayacağı da biliniyor.

6. Filo’yu unutmayın!

Kuşkusuz ki bugün NATO gibi halklara ölüm kusan bir terör örgütünün saldırı üssü olarak Türkiye’yi seçmesi, hele ki Yunanistan’dan vazgeçerek yerine Türkiye’yi geçirmesi, tesadüf olamaz. Belli ki Yunanistan’daki kitlesel hareketlilikten rahatsız olan emperyalistler Anadolu topraklarını hala rahatça at koşturacakları yerler olarak görüyorlar. İşbirlikçi hükümetlerin de onayıyla diledikleri gibi mazlum halkları bombalarlarken Türkiye işçi ve emekçilerinin katliama ortaklık etmesini bekliyorlar. Bu konuda Vecdi Gönül’ün sözlerine bakmak dahi kölelik ilişkisinin boyutunu göstermeye yeterli.

Emperyalizm ile kurulan bu ilişki tüm düzen partileri gibi AKP hükümeti için de iktidarda kalmanın temel şartlarından biri. Bu nedenle AKP tüm efelenmelerine rağmen emperyalistlerin önünde paşa paşa eğilerek yeni rolüne hazırlanıyor. Seçim sonrası Türkiye’nin çok daha saldırgan politikalarda başı çekeceğini şimdiden öngörmek mümkün. Dolayısıyla anti-emperyalist mücadele son derece güncel ve yakıcıdır.

Şimdiden hükümeti kurdular!

Genel seçimlerin hemen öncesinde AKP’nin şefi Erdoğan, bakanlar kurulunun yapısını yeni baştan oluşturdu. Yeni düzenlemeyle mevcut 8 bakanlık kaldırılırken yerine 6 yeni bakanlık getiriliyor. Yapılan değişiklikler incelendiğinde görülüyor ki AKP, hükümet yapısını bir yandan sermayenin doğrudan koltuk sahibi olacağı biçimde yapılandırıyor, diğer yandan ise toplum düzeyinde siyasal-kültürel etkisini arttıracak biçimde değiştiriyor.

Erdoğan konuyla ilgili açıklamasında değişiklikler, mevcut aksaklıkları gidermeyi, idarenin çok daha verimli ve hızlı çalışmasını amaçladıklarını söyledi. Ayrıca bu değişikliğin “2023 hedefleri”ne hizmet ettiğini vurguladı.

Yeni kurulan bakanlıklardan birisi “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” olurken, Erdoğan bu bakanlığı, “Biz muhafazakar demokrat bir partiyiz öyleyse aile yapımızı güçlendirmemiz lazım” diyerek gerekçelendirdi. Bu bakanlık, aile odaklı gerici politikaların ve ulufe sisteminin daha sistemli biçimde uygulanacağını gösteriyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Yeni bakanlıklardan bir diğeri ise “Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı”. Erdoğan bu bakanlığın “bilim, sanayi ve teknoloji ile iç içe olacağı”nı söyledi. Bu bakanlık bu haliyle üniversiteleri sermayenin eline teslim edecek programın icracısı olacak.

Dikkat çekici yeni bakanlıktan biri de Çevre ve Orman Bakanlığı ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığı’nın birleştirilmesiyle kurulacak olan Çevre, Orman ve Şehircilik Bakanlığı. Bu da demek oluyor ki ormanlık alanlar bu bakanlığın eliyle rantsal dönüşüme açılacak.

Yeni Bakanlar Kurulu’nun en önemli özelliklerinden biri de çok sayıda bakan yardımcısına olanak tanınması. Erdoğan açıklamasında “özel sektörden bu makama atama yapılabilecek” olmasını övünerek anlattı.

Bu da demektir ki sermaye resmen de devletin yönetiminde idari bir makam elde edecek ve böylelikle daha dolaysız biçimde emek düşmanı politikalar uygulanacak.

Ülke çapında polis devleti uygulamaları...

Saldırılara karşı omuz omuza mücadeleye!

AKP'nin Hopa mitingi sırasında emekli öğretmen Metin Lokumcu'nun yaşamını yitirmesine neden olan azgın polis terörünün ardından ortaya çıkan tablo, sermaye devletinin ve onun dümenindeki dinci partinin baskı ve terörde gemi azağına aldığı gözler önüne serdi. 12 Haziran genel seçimlerine giden süreçte Kürt hareketini hedef alan saldırılarını uzunca bir zamandır sürdüren sermaye hükümeti, Hopa'da yaşanlara dönük tepkilere de dizginsiz bir saldırganlıkla yanıt verdi.

Polis devleti uygulamaları

Bir yandan seçim oyunu çerçevesinde ucuz demokratikleşme nutukları çekerek emekçileri aldatma çabalarını yoğunlaştıran AKP hükümeti, diğer yandan ise toplumsal mücadele dinamiklerini polis zoruyla ezme hamlelerini seçim sonrasına bırakmadan hayata geçiriyor. Hopa sürecinde açıkça görülen bu gerçeklik kendini dizginsiz bir baskı ve terör rejimi olarak dışavurdu.

Öyle ki Hopa'daki polis cinayetinin ardından devlet terörü ülke geneline yayılarak devam etti. AKP'nin pervasızlığını da çarpıcı biçimde ortaya koyan bu süreç, devlet terörünü hemen her boyutuyla içinde barındırdı. Eylemlere dönük ölümle sonuçlanan polis saldırılarını işkencelerle geçen gözaltılar, fiili OHAL uygulamalarını ise ardı arkası kesilmeyen polis baskınları ve tutuklamalar izledi.

Hopa'dan gözaltına alınarak Erzurum'a götürülen ve Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi'nce düzmece iddialarla "suçlanan" 34 kişiden 12'si tutuklanarak cezaevine gönderildi. Hopa'da yaşananlara tepki göstererek Ankara, İstanbul, İzmir ve Kocaeli gibi kentlerde alanlara çıkan devrimci ve ilerici güçler de polis şiddetinin, gözaltı ve tutuklama terörünün hedefi oldu. Ankara'da üç gün boyunca işkencelerden geçirilerek gözaltında tutulan 55 kişiden 5'i yine benzer gerekçelerle tutuklandı.

Emek ve meslek örgütlerinin konuya ilişkin hazırladıkları raporlar da yaşanan terörün boyutlarına fazlasıyla ışık tuttu. Son olarak KESK, TTB, TİHV ve İHD heyetinin bölgedeki incelemeleri sonrası kamuoyuyla paylaşılan ön raporda, Hopa'da adeta 12 Eylül günlerinin yaşandığı açıkça görüldü. Söz konusu rapor, miting sırasındaki azgın polis terörünü gözler önüne sermenin yanı sıra, mitingin ardından başlatılan ve evlerden sokaklara uzanan "eylemci avının" boyutlarına da çarpıcı biçimde ışık tutmuş oldu.

Emekçiye kin kusup polisin sırtını sıvazlıyorlar!

Sermaye iktidarı sınırsız bir polis rejimi

tablosuyla önümüzdeki sürece hazırlanırken, AKP kurmayları da bu hamleleri tamamlayan pervasızca açıklamalarda bulunmaktan geri kalmadılar. Dinci partinin emek düşmanlığını açıkça dışavuran 'refleks açıklamaları'nın ortak paydasını ise polis terörünü meşrulaştırma çabası oluşturdu. Öyle ki, emekçilere azgınca saldıran, işkenceden geçiren hatta katleden polislerin, devlet erkanınca sırtları sıvazlandı.

Bu pervasız açıklamaların başını ise, her zaman olduğu gibi AKP hükümetinin şefi Erdoğan çekti. Başbakanlık yaptığı süre zarfında Kürt halkının ve emekçilerin haklı mücadelelerine kin kusarak onlara defalarca küfür boyutunda hakaretler yağdıran Erdoğan, Hopa sürecinde de bayrağı elinden bırakmadı. "Hopa'ya eşkiyalar inmiş" sözlerinin sahibi olan Erdoğan, birçok açıklamasında "Güvenlik güçleri gerekli müdahaleleri yapıyor" ifadelerini kullanarak katliamcı polislerini açıktan kolladı. Lokumcu'nun ölümüne "Üzerinde durmaya gerek duymuyorum" sözleriyle arka çıkan Erdoğan, polislerin azgın saldırısı sonucu kalçası kırılan Halkevleri yöneticisi Dilşat Aktaş içinse "Kadın mı kız mı belli değil?" diyebilecek kadar pervasızlaşabildi.

Azgın polis terörüne konu olan Şişli'deki Hopa protestosu sırasında Cumhuriyet gazetesi muhabirine saldıran polislerin "Git şikayet et, bize bir şey olmaz" şeklindeki sözleri ise, söz konusu teşviklerin katliamcı polislerde yarattığı rahatlığı çarpıcı biçimde gösteriyor.

Mücadele barikatlarına!

Dizginsiz polis terörünün seçim sonrası daha da derinleşeceği aşıkardır. Öyle ki, bir kez daha sermaye hükümeti olacak olan AKP'nin önünde atması gereken oldukça kritik adımlar bulunmaktadır. Emperyalizmin bölgedeki aktif taşeronluğunun üstlenilmesi, Kürt hareketinin imhası ve sermaye sınıfı adına emekçilere dönük yeni sosyal yıkım politikalarının hayata geçirilmesi gibi başlıklar, seçim sonrası AKP hükümetini bekleyen görevlerin başında gelmektedir. Böylesi bir süreçte dinci parti AKP'nin, kendisini ve dolaysızca düzeni en koyusundan bir polis rejimiyle koruma yoluna gideceği açıktır. Emekçilerin ve Kürt halkının taleplerine yanıt veremeyecek olan AKP, oluşacak tepkileri dizginlemek ve ezmek içinse bugün olduğundan daha fazlasıyla polis copuna sarılmayı tercih edecektir.

Baskı ve sömürüyü derinleştirmek niyetinde olan sermaye iktidarı ve onun bir dönem daha sözcülüğünü yapacak olan AKP hükümetinin bu hamleleri karşısında ise mücadele barikatlarına dört elle sarılmak dışında bir seçeneğimiz bulunmuyor.

Hopa'da aileler eylemde

Hopa'daki gözaltıların yakınları ve ilerici, devrimci kurumlar, 4 Haziran günü gözaltıların haber verilmeksizin Erzurum'a gönderilmesi üzerine Hopa Adliyesi önünde toplandı. Metin Lokumcu'nun eylem sırasında söylediği "Hadi al bizi kurtar memleketi" ifadelerinin ve "Metin Lokumcu ölümsüzdür" şiarının yazılı olduğu

pankart açıldı.

Aileler ve Hopalılar eylemlerine Hopa Parkı'nda oturma eylemiyle devam ettiler.

Saat 16.00'da ise Postane Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirerek bilgilendirmede bulundular. Metin Lokumcu için saygı duruşu ile başlayan eyleme 400 kişi katıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

8 Haziran 2011 | İstanbul

Ankara ve İstanbul'da protestolar

Hopa'daki polis cinayetini protesto eylemi sırasında Ankara polisinin saldırısına uğrayan ve gözaltına alınanlardan 2'si öğrenci 5 kişinin tutuklanması protesto edildi.

İstanbul

İstanbul Üniversitesi'nde aralarında Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti'nin de bulunduğu gençlik örgütlenmeleri 8 Haziran günü gerçekleştirdikleri eylemle Hopa protestolarında tutuklanan öğrencilerin serbest bırakılmasını istedi.

İstanbul Üniversitesi'nin Beyazıt'taki ana kapısı önünde toplanan öğrenciler, "Öğretmenin katili AKP'den hesap soracağız. Bu kavga bu dava gençliğin" pankartı ile basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada yapan öğrenciler, tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılmasını, öğrencileri yaralayan, gözaltında işkence yapan polisler hakkında derhal soruşturma başlatılmasını ve gerekli cezaların verilmesini istediler.

Eylemin ardından öğrenciler Edebiyat Fakültesi'ne yürüdüler. Fakülte girişinde kimlik dayatmasında bulunarak öğrencileri içeri almak istemeyen ÖGB ile öğrenciler arasında kısa süreli arbede yaşandı.

Ankara

4 Haziran günü Sakarya Caddesi'nde toplanan 200 kişilik öfkeli kitle sloganlarla Yüksel Caddesi'ne yürüdü. En önde "Ölümün, zulümün iktidarı AKP'den hesap soracağız!" pankartının açıldığı yürüyüşün ardından Yüksel Caddesi'ne gelindiğinde kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Ayrıca tutuklanan Çağdaş Ersoy'un babası Fatih Ersoy da bir konuşma yaptı. Konuşmalarda genel olarak polisin uyguladığı işkenceye tepki vardı.

7 Haziran günü Cebeci Kampüsü'nde Eğitim Sen Ankara Üniversiteler Şubesi, Metin Lokumcu'nun öldürülmesini, üyelerinin polis şiddetine maruz kalmasını ve Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencilerinin tutuklanmasını protesto etti.

Ankara'daki eylem sonrasında polisin uygulamalarına dikkat çeken şube yönetimi, yönetim kurulu üyeleri Barış Çelik'in sağ kulağının duymadığını ve vücudunda bariz işkence izlerinin olduğunu söyledi. Ankara'da 5 kişinin tutuklandığını hatırlatan Adaklı, bunlardan ikisinin Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencisi olduğu söyledi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Hopa protestolarında polis terörü...

“Öfke her yerde!”

2 Haziran 2011 | Sisli

Hopa’da Metin Hoca’nın katledilmesinin ardından estirilen polis terörü protesto edildi. Eylemlerde Metin Hoca’ya mücadele sözü verildi.

Bursa

KESK Bursa Şubeler Platformu 4 Haziran günü Fomara Meydanı’nda toplanarak AKP il binasına yürüdü. AKP il binası önüne yaklaşıldığında kitlenin önu çevik kuvvet polisleri ile kesildi. Ancak yapılan görüşmelerin ardından çevik kuvvet çekildi.

KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve SES Şube Başkanı Ergin Uygun AKP önünde basın açıklamasını okudu.

Metin Lokumcu’nun polis terörü nedeniyle hayatını kaybetmesinin ardından gerçekleştirilen protestolara yönelik saldırıları aktaran Uygun, bu cinayetin ve arkasından yaşanan saldırıların sorumlularının hak ettiği cezayı alması için gerekli mücadelenin sürdürüleceğini kamuoyuna ilan ettiklerini ve kendine demokrat AKP iktidarının faşizan tutumu karşısındaki net tutumunu sürdüreceklerini ifade etti.

İlerici ve devrimci güçlerin de yer aldığı eyleme 130 kişi katıldı.

Kayseri

4 Haziran günü gerçekleştirilen kitlesel basın açıklamasında Hopa’da başlayan Ankara ve İstanbul’da devam eden kolluk güçlerinin saldırısı teşhir edildi. AKP ve Erdoğan’ın kışkırtıcı ve anti demokratik tutumu protesto edildi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde öfke ve kararlılık hakimdi.

Eylemde Eğitim Sen, BES, SES, EĞİT-DER, BDSP, DHF ve EMEP yer aldı.

İzmir

Aralarında Halkevleri, BDSP, Partizan, TKP, ÖDP, TÖP, Öğrenci Kolektifleri, KESK Şubeler Platformu, ÖDP ve SDP’nin de bulunduğu kitle tarafından 1 Haziran günü bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eski Sümerbank önünde toplanan 500 kişilik kitle “Metin Lokumcu ölümsüzdür - Baskılar bizi yıldırılmaz - Tek yol sokak, tek yol devrim” ozaliti arkasında AKP il binası önüne yürüdü. Kitle yürüyüş sırasında Türk Telekom önündeki caddeyi trafiğe keserek 10 dakika boyunca teşhir konuşmaları gerçekleştirdi. Daha sora AKP il binası önüne gelerek basın açıklaması okundu.

Açıklamanın ardından AKP il binasına yumurtalar fırlatıldı.

Coşkulu sloganlarla gerçekleşen bu eylem ise, kolluk

güçlerinin gaz bombaları ve tazyikli suyu ile karşılandı.

Saldırı ile beraber geri çekilmeyen kitle bir süre basın açıklamasının yapıldığı sokakta sloganlara devam etti. Kolluk güçlerinin gaz bombalarını arttırması üzerine Telekom önünden eski Sümerbank önüne doğru yine sloganlar eşliğinde yüründü. Bu sırada caddede kitlenin karşısına çıkan AKP seçim minibüsleri de kitlenin öfkesinin hedefi oldu.

Adana

3 Haziran günü İnönü Parkı’nda toplanan kitle “Metin Lokumcu direnişte, kavgada, mücadelede yaşayacak! Her yer Hopa, her yer direniş!” pankartını açarak yürüyüşe geçti. Büyükşehir Belediyesi önüne gelindiğinde Eğitim Sen’le buluşan kitle buradan Gazipaşa’dan geçerek Atilla Altıkat Köprüsü’ne geldi. Altıkat Köprüsü üzerinden yürürken polisin 1 araçlık yol bırakın demesi üzerine tartışma yaşandı ve yol tamamen kapatılarak AKP Adana İl Başkanlığı önüne gelindi. Burada basın açıklaması okundu.

Okunan metinde seçim dönemiyle beraber AKP’nin terörünü arttırdığı vurgulanarak yaşanan olaylar anlatıldı. Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Çorlu

BDSP, ESP, EMEP, TKP ve BDP’nin 1 Haziran günü örgütlediği eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı. Metin Lokumcu’nun, saygı duruşuyla anıldığı eylemde okunan açıklamada Hakkari, Eskişehir ve Hopa’da polisin ve AKP’nin kirli yüzünün açıkça görüldüğü söylendi. Hopalı bir kadın tarafından okunan açıklamada, saldırıların hesabının sorulacağı ve sonuna kadar direneleceği belirtildi.

Eylemin sonunda ise ölen tüm devrimciler şahsında 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Nazım Hikmet’in “Güneşi İçenlerin Türküsü”nden dizeler okundu.

Kartal

1 Haziran günü Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan kitle Metin öğretmeninin resimleri ve “AKP’nin ileri demokrasisi ölüm saçtı - Katiller hesap verecek!” ozaliti ile yürüyüş gerçekleştirdi.

Bankalar Caddesi’nden geçerek Citibank önüne oradan da Kartal Meydanı’na gidildi. Yürüyüş kolu Kartal merkeze girdikten sonra çevreden de katılımlar olması dikkat çekti.

Meydana gelindiğinde eylemin nedenine dair bir konuşma gerçekleştirildi. Sonrasında basın açıklamasını okumak üzere söz, yine polis terörü ile ağır yaralanan ve yıllarca polis şiddetinin izini sakat bacağına taşıyan Erkan öğretmene verildi.

Yaklaşık 350 kişinin katıldığı eylemi BDP, EMEP, ESP, Emekli-Sen Kartal Şubesi, Eğitim-Sen 5 No’lu Şube, Halkevleri, ÖDP, Partizan, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kartal Şubesi, TÖP ve TKP örgütledi. BDSP ve Kaldıraç da destekçi olarak katıldı.

Gebze

1 Haziran günü ÖDP, Eğitim Sen Gebze Şubesi, BDSP, ESP, DKD, Emek Partisi, TKP, Gençlik Muhalefeti polis terörünü protesto etti. Gebze Moda Giyim önünde toplanan yaklaşık 150 kişi sloganlarla Gebze AKP ilçe binasına doğru yürüyüşe geçti. Atatürk Caddesi üzerinde bulunan Birey Dershanesi önünde kitlenin önu çevik kuvvet barikatı ile kesildi ve bir süre arbede yaşandı.

Barikatın açılmasıyla birlikte Çarşı Meydanı’ndan yürüyüşe geçen kitle, AKP ilçe binasına

yaklaşık 100 metre kala yine çevik kuvvet tarafından kesildi. Kolluk güçlerinin barikatı açmaması sonucu basın açıklaması Çarşı Meydanı’nda gerçekleştirildi.

İstanbul

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından 2 Haziran günü örgütlenen eylemde, öfkeli kitle AKP Şişli İlçe binasına yürüdü. En önde “Hesabını soracağız” yazılı siyah çelenk taşıyan öfkeli kalabalık “Öğretmenin katili AKP’nin polisi” pankartı arkasında yürüyüşünü sürdürdü.

Eğitim Sen, Emekli-Sen ve Dev Sağlık-İş’in katılımının dikkat çektiği eyleme TTB ve KESK yöneticileri de katıldı.

Aralarında BDSP, AKA-DER, Mücadele Birliği, Halkevleri, Gençlik Muhalefeti, ÖDP, SDP, EHP, Tüm-İGD’nin de bulunduğu ilerici ve devrimci güçler AKP binası önündeki çevik kuvvet barikatına kadar yürüdü. İstanbul Tabip Odası, TMMOB, DİSK ve KESK temsilcilerinden oluşan heyetin AKP binasına siyah çelenk bırakmasının ardından konuşmalar yapıldı.

Açıklamanın sona ermesiyle öfkeli kalabalık taş, flama sopaları, şişe ve yumurtalarla polis cinayetine tepki gösterdi. Kitleye azgınca saldıran polis Şişli ve civarında terör estirdi. Polisin tazyikli su ve gaz bombalı saldırısına karşı militanca yanıt veren ilerici ve devrimciler Mecidiyeköy civarında insan avına çıkan kolluk güçlerine sloganlarla ve taşlarla karşılık verdiler. Bu sırada aralarında BDSP’lilerin de bulunduğu onlarca ilerici ve devrimci polis terörüne maruz kaldı. Polisin gözaltı terörüne çevrede bulunan sivil faşistler de eşlik etti. Bazı devrimcilerin gözaltına alınışı sırasında linç girişimleri de yaşandı. Yol üzerinde “şüpheli” görülen insanlar polis tarafından saldırıya uğradı ve gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar, polisin durdurduğu sivil araçlarla emniyete götürüldü.

İzmit

Metin Lokumcu’nun katlinin ardından İstanbul ve Ankara’daki eylemlerde polisin saldırı ve gözaltı terörünü protesto etmek için 3 Haziran günü İzmit yürüyüş yolunda yaklaşık 150 kişinin katılımıyla bir eylem gerçekleştirildi. KESK, Eğitim Sen, ÖDP, ESP, BDSP, SDP, Öğrenci Kolektifleri, Halkevleri ve Partizan’ın katılımıyla yapılan eyleme, AKP ilçe binasının önüne gelindiğinde polis müdahale etti. 5 kişi gözaltına alındı.

Müdahalenin ardından dağılan eylemciler bir süre sonra İzmit Halkevi önünde tekrar bir araya gelerek AKP il binasına yürümek istedi. Ancak burada da polisin TOMA’lı barikatıyla karşılaşan kitle İzmit pazar alanına gelerek basın açıklaması yaptı.

4 Haziran 2011 | Adana

Herkes için CHP(!): Kimin için demokrasi?

Demokrasi, Türkiye’de ve tüm dünyada burjuvazinin en çok istismar ettiği kavramların başında geliyor. Çünkü burjuvazi açık faşizan yöntemleri devreye soktuğu dönemler dışında kendi sınıf iktidarını “demokrasi” adı altında pazarlayarak ayakta tutuyor. Bunda ise kitle iletişim araçları ile birlikte işçi ve emekçi kitlelerin sosyal ve demokratik özlemlerini istismar eden düzen partileri çok özel bir rol oynuyor.

Türkiye’de de daha önce defalarca kullanılan bu politikayı son dönemde en başarılı şekilde uygulayan AKP şefi Tayyip Erdoğan olmuştur. Bugüne kadar hemen tüm uygulamaları sahte bir demokrasi maskesinin arkasına saklanarak gerçekleştirdi. Bugün artık sistemin ihtiyaçlarına yanıt veremeyen ve kitleler nezdinde de büyük oranda teşhir olmuş bulunan geleneksel kemalist anlayış ise işte bu sahte demokrasi oyunu ile birlikte ekarte edildi. Ancak, devlet aygıtını büyük oranda denetim altına aldıktan sonradır ki AKP şahsında burjuvazinin gerçek kimliği de ortaya serildi. İnternet üzerindeki sınırsız denetim ve sansür uygulanmaya, hoşuna gitmeyen sanat eserleri “ucube” olarak nitelendirilmeye, henüz basılmamış kitaplar toplatılmaya, en sıradan burjuva muhalefet girişimlerini bile teröristlik damgası ile yaftalanmaya başlandı. Yani, burjuvazinin faşist-gerici niteliği AKP şahsında bir kez daha gün yüzüne çıktı.

Ancak ortaya çıkan bu tablo elbette ki demokrasi maskesine duyulan ihtiyacın ortadan kalktığı anlamına gelmiyor. Hatta, gitgide büyüyen sosyal hoşnutsuzluklarla birlikte faşizan uygulamalara duyulan öfke bugün burjuvazi için demokrasi maskesini kullanmayı bir kez daha zorunlu kılıyor.

İşte bu nedenle bugün burjuvazinin sahte demokrasisinin bayraktarlığını CHP devralmış bulunuyor. Deniz Baykal ve ekibinin tasfiye edilmesinin ardından “yenilenen” CHP, bugün kitlelerin karşısına geleneksel devletçi söylemlerini bir kenara bırakarak sosyal demagojiye ve demokrasi bayraktarlığına soyunarak çıkıyor.

Seçimlerin ardından da CHP’nin bundan sonraki süreçte bu demagojiye sarılmaya devam edeceği görülüyor. Çünkü emperyalist-kapitalist sistemin şefleri tarafından kendisine hükümet değil ama etkin bir muhalefet odağı olma misyonu biçilen CHP’nin bu misyonunu yerine getirebilmesi, işçi ve emekçi kitleleri kendi politikalarına ikna edebilmesini, bu ise onların sosyal ve demokratik özlemlerinin sözcülüğünü yapabilmesini gerektiriyor. Bu nedenle seçim propagandası boyunca sosyal demagojiye özel bir önem veren CHP’nin son atağını da demokrasi bayraktarlığı oluşturuyor.

CHP’nin demokrasi raporunu da bu kapsamda değerlendirebilmek gerekiyor.

Vaat zengini demokrasi raporu

CHP’nin “Demokrasi: Eşit Yurttaş, Özgür Toplum” başlığı ile hazırladığı ve 29 Mayıs günü basına tanıtımını gerçekleştirdiği rapor, seçim bildirgesi ile birlikte ele alındığında oldukça geniş bir vaatler listesi sunuyor. Hazırlanan raporda Kürt sorunundan Alevi sorununa, kadın-erkek eşitliğinden demokratik hak ve özgürlüklere kadar oldukça geniş bir alanda vaatler sıralanıyor.

Özünde sistemin yeni dönemin ihtiyaçlarına göre yeniden şekillendirilmesine ve aşırılıklarının törpülenmesine dair vaatlerle dolu olan bu rapor, tüm vaatlerin nasıl hayata geçirileceğine dair en ufak bir söz bile söyleyemiyor. Dahası bugün için mevcut

rejimin ayağına dolanan en temel sorunlarda yan çiziyor.

Özellikle Kürt sorunu söz konusu olduğunda bu gerçek çok daha çıplak bir şekilde görülüyor. Kürt sorununun çözümü için kültürel, ekonomik, toplumsal ve siyasi birçok alanda adımlar atılması gerektiğini iddia eden CHP, anadilde eğitim yerine anadilin öğrenimine izin vereceğini vaaz ederek bu sorunun ağırlığından sıyrılmaya çalışıyor. Çünkü, mevcut haliyle rejimin Kürt sorununun gerçek anlamda çözümünü kaldıramayacağını en iyi kendisi biliyor. Bu nedenle Dersim’de asılan Zazaca afişler bile CHP Genel Merkezi’nin talimatıyla bir gecede indiriliveriyor.

CHP’nin demokrasi raporu sadece Kürt sorunu konusunda değil, değindiği hemen hemen tüm sorunlarda sahte vaatler sıralamaktan öteye geçmiyor. Örneğin sendikalaşmanın ve grev hakkının kullanımının önündeki engellerin kaldırılacağını, genel grev-dayanışma ve hak grevlerini yasalaştıracağını vaat ederken CHP’li belediyelerde ya da CHP yöneticilerinin sahibi olduğu fabrikalarda işçiler sırf mevcut yasalardaki sendikal haklarını kullandıkları için kapının önüne konuluyor.

Sadece bu iki temel konu bile CHP’nin demokrasi söylemindeki samimiysizliği ortaya sermeye yetiyor.

Demokrasi sınıflar üstü bir kavram değildir

CHP’nin demokrasi söyleminin samimiysizliğini ortaya seren en çıplak gerçek ise seçim kampanyasının temel şiarını oluşturan “Herkes için CHP!” sloganında

görülüyor. Herkes için CHP ya da konu kapsamında herkes için demokrasi demek toplumdaki sınıfsal çelişkilerin üstünü örtmek demektir. Zaten CHP’nin ya da herhangi bir burjuva partinin demokrasi söylemine sarılırken en temel amacı tüm toplumsal eşitsizliklerin kaynağı olan bu çelişkiyi görünmez kılmak, bu vesileyle burjuvazinin sınıf iktidarının devamını sağlamaktır.

Burjuvazi, feodalizmi devirerek dünyaya egemen hale geldiği günden itibaren ilerici ve demokratik karakterini yitirdi. Bundan sonra gündeme gelen her demokrasi hamlesi ya kitleleri manipüle etmenin bir aracı ya da büyüyen sosyal devrimin basıncının ürünü oldu.

İşte burjuvazi bugün de bu korkuyu iliklerine kadar hissediyor. Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da ardı ardına patlayan halk isyanlarına kendince şekil vermeye çalışan, onun sosyal özünü karartarak salt bir diktatörlüklere karşı demokrasi arayışı olarak yansıtmak isteyen emperyalist-kapitalist sistemin şefleri Türkiye’de de hazırlıklarını buna göre yapıyorlar. Hem olası bir sosyal patlamayı bu şekilde dizginlemeye, hem de ilerici bazı güçleri de böylelikle yedeklemeye çalışmaktadırlar.

Ancak tüm içi boş karakteri bir tarafa en geniş anlamıyla bile burjuva demokrasisi işçi ve emekçiler için baskı ve zulüm düzeni olan kapitalizmin devam etmesinden başka bir anlam taşımamaktadır. İşçi ve emekçiler için gerçek anlamda demokrasiyi inşa etmenin yolu burjuva düzeni tüm aygıtları ile parçalamaktan, proleter demokrasiyi inşa etmekten geçmektedir.

Fransa’da Kürt derneklerine baskınlar

4 Haziran günü Paris’in Villiers le Bel ve Evry banliyölerindeki Kürt derneklerine eş zamanlı baskınlar düzenlendi. Her iki banliyö de savaş alanına döndü. 6 kişi gözaltına alınırken çıkan çatışmalarda da 5’i ağır çok sayıda kişi yaralandı.

Villiers le Bel banliyösündeki Kürt derneğinde aramalar sürerken, bölgede yaşayan Kürtler dernek önünde protesto eylemi gerçekleştirdi. Kürtlerin tren garını işgal etmesi üzerine otobüs ve tren seferleri dururken, polis gaz bombaları ve plastik mermilerle saldırdı. Helikopterler havadan gaz bombası attı. Çatışmalar sırasında en az 6 kişi yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Bir kişi başından plastik mermiyle yaralandı. Evry banliyösündeki baskının ardından çıkan çatışmada ise 4 kişi ağır yaralandı, 3 kişi de gözaltına alındı.

Kürt hareketine ‘seçim ablukası’

Seçim bürolarına saldırı

5 Haziran günü Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu’nun Kağıthane’de gerçekleştirdiği miting sırasında İstanbul 2. Bölge Milletvekili Adayı Sırrı Süreyya Önder’in Gazi Mahallesi’nde bulunan seçim irtibat bürosu basıldı.

Büronun kapısı kırılarak maskeli polislerce büro talan edildi. Ayrıca büroda kullanıma hazır molotof kokteyli bulunduğu iddia edildi. Görgü tanıkları ise seçim bürosuna molotofların polis tarafından yerleştirildiğini belirttiler.

Önder’in Sarıyer İlçesi Maden Mahallesi’nde bulunan seçim bürosuna da saldırı düzenlendi. 6 Haziran gecesi 3 kişi tarafından soda şişeleriyle büronun camları kırıldı.

Göztaltı ve tutuklama terörü

Denizli’de yapılan ev baskınları sonucu göztaltına alınan 25 öğrenciden 13’ü 7 Haziran günü “Örgüt üyesi olmak”, “Örgüt adına eylem yapmak” iddiasıyla tutuklanarak Denizli Kocabaş D Tipi Cezaevine gönderildi.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne bağı polislerce sabah saatlerinde Sultanbeyli’de bulunan birçok eve baskın düzenlendi. Baskınlar sonucu 7 kişi göztaltına alındı.

AKP’lilerden saldırı

Tutuklu milletvekili adayı Gülser Yıldırım için Midyat’ta 10 bin kişinin katılımıyla düzenlenen şölenin ardından AKP’liler, provokasyon çıkarmaya çalıştı. Blok için anons yapan araçların camları AKP’liler tarafından polislerin gözü önünde kırılırken, polis saldırıya seyrederek destek verdi.

Ödemiş’te engelleme girişimi

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu’nun İzmir 2. Bölge Bağımsız Milletvekili Adayı Erdal Avcı’nın

Ödemiş’teki seçim çalışması 5 Haziran günü ülkücü faşistlerin hedefi oldu.

Ödemiş’te gerçekleştirilecek miting için alanda toplananlara faşistler saldırırken, polis ise bu saldırıyı gerekçe göstererek Avcı ve beraberindekilerin ilçeye girişine izin vermek istemedi. Kitlenin kararlılığını koruması üzerine seçim konvoyu ilçeye girdi. Mitingin ardından ise faşistler seçim otobüsüne saldırdılar. Otobüsün camlarını kırıp, posterlerini yırttılar.

Denizli faşist-polis saldırısı

Denizli’de 3 Haziran günü 28 kişinin evlerine yapılan baskınla göztaltına alınmasını protesto eden yaklaşık 150 BDP’li, il binasına doğru yürürken faşist saldırıya maruz kaldı. Faşist grup polislin gözü önünde kitleye hakaret ederek taşlarla saldırdı. BDP’lilerin saldırıya karşılık vermesi üzerine polisler BDP’lilere gaz bombası ve coplarla müdahale etti. Yaklaşık yarım saat süren çatışmada birçok kişi yaralanırken 10 BDP’li de göztaltına alındı.

Saldırının ardından BDP binası önüne geçen kitle, burada oturma eylemi yaptı. Saldırı burada da devam etti. BDP’lilere taşlarla saldırılırken polis saldırıyı bir müddet izledikten sonra BDP’lileri binanın içerisine aldı.

Bursa-Yenişehir’de ırkçı saldırı

Bursa’nın Yenişehir ilçesinde 6 Haziran gecesi HEPAR üyesi faşistler BDP’li gençlere saldırı.

İlçe merkezinde gerçekleşen saldırı sonucu gerekli cevabı alan HEPAR’lı faşistlerden 2 tanesi yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Saldırı sonrası Yenişehir ilçe merkezindeki Atatürk Anıtı önünde toplanan faşist grup BDP ilçe binasının bulunduğu ve Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı Yılmaz Mahallesi’ne yürümek istedi. Polisin izin vermediği faşist grup adliye önündeki bekleyişinin ardından dağıldı.

Miting meydanlarında demokratik özerlik talebi!

Şırnak

Şırnak’da 7 Haziran günü Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu için düzenlenen mitingde biraraya gelen on binler, 1992’de kitleye ateş açılmasıyla yüze yakın kişinin katledildiği Cumhuriyet Meydanı’nı özgürlük meydanına çevirdi.

Merkezde düzenlenecek olan mitinge katılmak üzere sayıları binleri bulan araç konvoyu yol güzergahında alkış ve zafer işaretleriyle selamlandı. Şırnak’a izdiham içerisinde giren konvoy, ilerlemekte güçlük çekerken, halk Cumhuriyet Meydanı’nı saatler öncesinde doldurdu.

Hakkari

Hakkari’deki miting 7 Haziran günü onbinlerin katılımıyla gerçekleşti. Miting için şehir boşalırken, miting alanında ise sarı, kırmızı ve yeşil renkler hakimdi.

Öcalan’ın posterlerinin, çeşitli dönemlerde katledilen HPG gerillalarının posterlerinin bulunduğu miting alanında “Deccal Erdoğan kahrolacağına ıslah ol”, “Demokratik Özerklik 3, statükocu Erdoğan 0” yazılı pankartlar yer aldı.

Milletvekili adayları ve BDP’li yöneticiler yüzlerce araçlık konvoyla sloganlar eşliğinde alana geldi.

Kadın ve erkeklerin yöresel kıyafetleriyle katıldığı miting Koma Azad’ın solisti Farqin’in seslendirdiği parçalarla başladı. Ardından konuşmalar yapıldı.

İstanbul

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu’nun İstanbul mitingi Kağıthane Hasbahçe’de 5 Haziran günü yapıldı. Onbinlerin katıldığı miting için alana sabah saatlerinden itibaren gelişler başladı. Mitinge blok bileşenlerinin yanısıra aydınlar, sanatçılar ve sendikalar da katılım sağladı.

Miting alanında ‘Dağlarda, ovalarda, şehirlerde her yerde serhıldan’, “Düzen partilerine oy yok!” pankartları ile şehitlerin posterleri asıldı.

Miting öncesinde Hopa protestolarında göztaltına alınanlar için sloganlar atılırken AKP hükümeti de protesto edildi.

Blok adına hazırlanan metnin Türkçe ve Kürtçe okunmasıyla başlayan mitingde BDP Eş Genel Başkanı Filiz Koçali ve Blok’un adayları konuşmalar yaptı. Konuşmalarda Hopa’da yaşanan polis terörü protesto edilirken halkların kardeşliğine vurgu yapıldı.

Siirt

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu’nun Siirt’de düzenlediği miting için onbinlerce kişi Cumhuriyet Meydanı’nda toplandı.

Alanda Öcalan posterleri ve PKK bayrakları dikkat çekti. Yine PKK’nin öncü kadroları olan kadınların fotoğrafları ve “Botan Demokratik Özerkliği selamlıyor” pankartları yer aldı.

Koma Hivron’un müzik dinletisinin ardından miting konuşmalarla devam etti.

Alevilerin Ankara yürüyüşü sona erdi

Türkiye’nin dört bir yanından gelen Aleviler 7 Haziran günü Ankara’da buluştu. Sivas katliamının 18. yıl dönümünde “Madımak utanç müzesi olsun!” şiarıyla Pir Sultan Abdal Kültür Derneği’nin örgütlediği yürüyüş Kültür Bakanlığı’nda yapılan basın açıklaması ile bitirildi.

Sabah saatlerinde Kurtuluş Parkı’nda buluşan kitle buradan Ziya Gökalp Caddesi’ni trafiğe kapatarak yürüyüşe geçti. Polisin kaldırımından yürüme dayatması nedeniyle kısa bir süre gerginlik yaşandı. Ancak kitlenin kararlı tutumu sayesinde geri adım atan polis yürüyüşü engelleyemedi. Yürüyüş boyunca sloganlar hiç susmadı. En önde bulunan “Madımak utanç müzesi olacak - Unutmadık Unutturmayacağız” pankartının arkasında Madımak’ta katledilenlerin aileleri ve yakınları yürüdü. Hemen arkasından ise Pir Sultan Abdal Kültür Derneği pankartıyla yürüten Aleviler, 70 metre uzunluğunda Sivas’ta katledilen aydın ve sanatçıların resimlerinin bulunduğu bir şerit pankart taşıdılar. Ankara’dan birçok sendika, meslek odası ile ilerici ve devrimci kurumun da destek verdiği yürüyüş Ulus’ta bulunan Kültür Bakanlığı’na kadar kitleleşerek devam etti.

Yürüyüşün ardından Kültür Bakanlığı önüne gelinerek basın açıklaması gerçekleştirildi. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Hüseyin

7 Haziran 2011 | Ankara

Güzelgül konuşmasında yıllardır Madımak’ın müze yapılması için mücadele ettiklerini ancak tüm girişimlerinin sonuçsuz kaldığını söyledi. Bunun yanında Madımak Otel’i’nin kamulaştırılmasının Alevilerin verdiği mücadelenin bir sonucu olduğunu da söyleyen Güzelgül, devletin sadece Alevilerden değil tüm insanlıktan özür dilemesi gerektiğini, bu özrün nişanesinin de Madımak Otel’i’nin “utanç müzesi” yapılması olduğunu konuşmasına ekledi.

Kızıl Bayrak / Ankara

İstanbul’da “Seçimler, siyasal gelişmeler ve sol hareket” paneli...

Canlı ve devrimci tartışmalar...

BDSP 5 Haziran günü İstanbul’da “Seçimler, siyasal gelişmeler ve sol hareket” başlıklı bir panel gerçekleştirdi. DHF ve BDSP temsilcileri ile araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır’ın konuşmacı olarak yer aldığı panel Su Gösteri Sanatları Sahnesi’nde yapıldı.

DHF: Parlamento faşizmi maskeleyen bir peçedir!

Panelde ilk sözü alan **DHF temsilcisi**, seçim süreciyle bağlantılı ilk değinmesini parlamentonun işlevi üzerine yaptı. Parlamentonun, zulüm düzeni ve faşizmi maskeleyen bir araç olduğunun altını çizen DHF temsilcisi, parlamentoya sınıfsal çıkarlar ekseninde bakılmadığı koşullarda düzen sınırları içerisinde kalınmasının kaçınılmaz olduğunu hatırlattı.

DHF olarak, bu seçim sürecinde boykot tutumunu savunduklarını ifade eden temsilci, boykot taktiğine ilişkin eleştirilere de yanıt verdi. Kürt hareketinin, daha fazla vekil çıkarma çabalarının ve demokratik özerklik taleplerini savunmasının kendilerini şaşırtmadığını ifade eden temsilci, devrimci hareketin tasfiye sürecinin devam ettiği bir evrede yönelim, güç ve örgütsel varlıklarını devrimci halk savaşını kuvvetlendirecek, savaş hazırlığına karşılık vermek gerektiğini söyledi. Çözümün, düzenin parlamentosunda olmadığını, devrimde olduğunu ifade etti.

BDSP: Parti, sınıf, devrim!

“Önemli ve olağanüstü bir dönemden geçildiğini” vurgulayarak konuşmasına başlayan BDSP temsilcisi, içinden geçilen dönemin temel özelliklerini sıraladı. Ortadoğu ve Kuzey Afrika’daki halk ayaklanmaları ile Avrupa’da işçi sınıfı hareketinde yaşanan gelişmelere vurgu yapan BDSP temsilcisi, Kürt halkının ise ciddi bir hareketlilik içerisinde olduğuna değindi. Emperyalistler ve tekeli burjuvazinin desteğini alan AKP’nin seçimlerle beraber konumunu sağlamlaştırmak istediğinin altını çizdi. Seçimlere gidilen süreçte sokak ve kitle hareketinin gücünün

geliştigiine dikkat çekti. Kürt sorunu cephesinde yaşanan gelişmelere değindi. Ortada, Kürt hareketi payına, düzeni zorlayan bir sürecin yaşandığına dikkat çeken temsilci, Kürt halkının düzeni aşan bir mücadele olgunluğuna sahip olduğunu belirtti.

Burjuvazinin parlamenter sistemi ideal siyasal çerçeve olarak gürdüğünü, fakat bugün Kürt halkının mücadele gücüyle bu çerçeveyi zorladığına dikkat çekti. Parlamentoyu asma yaprağı olarak tanımladı ve Lenin’in ifadesiyle burjuvazi için en ideal siyasal kabul olduğunu vurguladı. Esas olanan parlamentonun gerisindeki iktidar sistemi olduğunu, en ileri burjuva demokrasisinde dahi işlerin burjuvazinin karargahlarında, militarist ve bürokratik mekanizmalar üzerinden yürüdüğünü anlattı. İktidar sistemi ile burjuva mülkiyet ilişkilerinin hedef alınması durumunda, iktidarın baskı ve zor mekanizmalarının devreye gireceğinin altını çizdi.

Lenin’in, parlamentodan devrimci amaçlar doğrultusunda nasıl yararlanılacağı konusunu açık bir biçimde dile getirdiğini ifade eden temsilci, doğru bir devrimci taktiğin ilk şartının sınıfın ve kitle hareketinin nesnel gerçeğinin doğru biçimde kavranılması olduğunu belirtti.

Parlamentodan devrimci amaçlar doğrultusunda yararlanılırken herhangi bir yanılsamaya yol açılmaması, devrim ve sosyalizmin propaganda edilmesi ve işçi sınıfının devrime hazırlanması gerektiğine dikkat çekerek, “devrimci taktiğin duygu üzerine değil, nesnel gerçekliğe göre belirlenmesinin” önemine vurgu yaptı.

Boykot tutumunun, devrimci bir ayaklanma ve kalkışma sözkonusu olduğunda uygulanabilecek bir taktik olduğunu söyleyen temsilci, seçim süreçlerinde milyonlarca insanın sandık başına gitmemesinin boykotla ilişkilendirmenin doğru olmadığını sözlerine ekledi.

Bağımsız sosyalist adaylara verilmiş her oyun, bilinç ve örgütlülükte ileri doğru atılmış bir adım olduğunu belirtti, işçi sınıfının kolektif eyleminin geliştirilmesinin önemine vurgu yaptı. Geçmişte de adayların olmadığı yerlerde geçersiz oy kullandıkları bilgisini verdi. Böyle zamanlarda aslolanın taşınan bayraklar ve programlar olduğuna dikkat çeken BDSP

temsilcisi, Kürt siyasal hareketinin damgasını vurduğu Blok içerisinde yer almanın dar siyasal bir çerçeveye hapsolmek anlamına geleceğine değindi. Devletin baskısı altında bulunan ve emperyalistler tarafından ezilmek istenen Kürt halkının, işçi sınıfı kazanılmadığı ve siyasallaştırılmadığı koşullarda yalnız kalacağını belirtti. Ulusal enerjiyle sınıfsal enerjinin birleşmesinin hayati önemine vurgu yaptı.

Blok’un peşine takılan birtakım siyasal güçlerin pozisyonunu da ele alan BDSP temsilcisi, Blok’un peşinden gidenlerin bağımsız bir mücadele programıyla iradesini ve gücünü gösteremediklerini sözlerine ekledi. Böyle bir tutumun devrimin geleceği açısından değeri olmadığını söyledi. Blok’un, sınıf mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda kurulmadığı eleştirisini getiren BDSP temsilcisi, “parti, sınıf ve devrim” şiarının önemine vurgu yaptı. Aslolanın devrimi ve silahlarını (işçi sınıfı ve partisi) hazırlamak olduğunu söyleyerek konuşmasını noktaladı.

Yaraşır: Dönem Bolşevizmin yolunda gitme dönemidir

Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, Avrupa ve Ortadoğu’daki sınıf hareketinin yanısıra TC’nin yeniden yapılandırılması sürecini ele aldı. 2008 yapısal krizinin devrimin imkanını ve karşı devrimin mayalanması ihtimallerini ortaya çıkardığını söyledi. Avrupa’da Yunanistan ve Fransa’daki sınıf hareketliliğinin senkronize bir biçimde İtalya, Portekiz ve İspanya’ya uzandığını ve tam da bu sürecin ortasında Tunus ve Mısır’daki isyan dalgasının ortaya çıktığını belirtti. Arap Yarımadası ve Ortadoğu’daki hareketliliğin statükoları değiştirdiğini söyleyen Volkan Yaraşır, devrimci atılımların olduğu bir dönemde Portekiz’in mali kriz senkronizasyonuna girdiğine dikkat çekti. Bu dalgayı bir “biriktirme süreci” olarak tanımlayan ve “tarih yeniden ve şimdi yazılıyor” diyerek konuşmasını sürdüren Yaraşır, karşı devrim planlarına işaret etti.

TC’nin soyunduğu aktif taşeronluk rolüne dikkat çeken Yaraşır, BOP’u ve Çin-Vietnam çalışma rejimini anlattı. Türkiye işçi sınıfının lokal düzeyde de olsa saldırılara ataklarla yanıt verdiğini dile getirdi. Çeşitli direnişler üzerinden görülen radikalizasyonu, karşı devrimci dalgaya sınıfın gösterdiği bir refleks olarak değerlendirdi. Komünistlerin bu süreci değerlendirmesi gerektiğinin altını çizdi. Seçimlere gidilen süreçte, asıl yoğunlaşılması gereken alanın sınıfla bağ kurmak olduğuna işaret eden Yaraşır, şimdiye kadar ulusal çerçevede değerlendirilen faşizmin finans kapitalin geldiği boyutta devletin çekirdek yapısının içe çekilerek kendini gösterdiğini anlattı. Tunus ve Mısır’daki diktatörlükleri çatlatan kitle hareketliliğinin gücüne dikkat çekti. Bu mobilizasyonun, devlet eliyle inşa edilen “sivil toplum” yoluyla engellendiği tespitinde bulundu.

Kürt alt sınıflarının yükselen hareketinin ve sınıfın lokal düzeyde de olsa yaptığı hamlelerin önümüzdeki süreçte birleştirilmesinin imkan ve olanaklarının olduğunu söyledi.

Panelin soru-cevap bölümü ise canlı tartışmalara sahne oldu. Salondan yöneltilen soruları yanıtlayan panelistler birbirlerinin yaptıkları vurgulara ve eleştirilere de yanıtlar verdiler.

Bursa’da “Seçimler ve sol hareket” paneli

BDSP 4 Haziran günü Ördekli Kültür Merkezi’nde “Seçimler ve sol hareket” başlığıyla bir panel düzenledi. Panelde konuşmacı olarak, BDP, Partizan, BDSP temsilcisi ve araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır yer aldı.

BDP temsilcisi: Parlamento çözüm yeri değildir!

Panelde ilk olarak BDP temsilcisi konuşma yaptı. 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşlarından kalan sorunların Ortadoğu’da halen kendini gösterdiğini belirten BDP temsilcisi, Ortadoğu ve K. Afrika’da yaşanan halk hareketlerinin emperyalizme darbe vurabilmesinin önündeki en önemli engelin devrimci öncü eksikliği olduğunu vurguladı. Kürt özgürlük hareketinin yeni bir ivme kazandığını belirterek hareketin Ortadoğu’daki halk mücadelelerinde rol almak istediğini ifade etti.

Bu seçim sürecini ileriye yönelik adımlar atarak karşılamak istediklerini söyleyen BDP temsilcisi, bloğun öncelikle bir Kürt birliğini hedeflediğini, bu çerçevede de KADEK, HAK-PAR gibi Türkiye Kürdistanı’nda bulunan partilerle ve yine Kürdistan’da varolan siyasal İslamcı çevre veya kişilerle birlik olunabilmesi için çaba harcadıklarını belirtti. Bunun yanında Türkiye devrimci/sosyalist hareketiyle ortak mücadele ihtiyacına vurgu yaparak bloğun bu konuda önemli bir zemin olduğunu söyledi.

Seçimlerdeki başarılarının milletvekili sayıları ile ölçülmeyeceğini söyleyerek mücadele alanı olarak yalnızca parlamentoyu görmediklerini ve parlamentonun kitlelere ulaşmada bir araç olduğunu belirtti. Daha önce politikalarını kitlelere taşımakta sıkıntı çektiklerini ama 20 milletvekili ile bu sorunların çözümünde önemli bir zemin yakaladıklarını belirtti.

Partizan: Bizleri ilgilendiren mücadelenin önderliği ve niteliğidir!

Ardından Partizan temsilcisi bir konuşma yaparak seçim perspektiflerini anlattı. 12 Haziran’da yapılacak genel seçimin kendileri açısından parlamentoya girmenin bir aracı olmadığını ve işçi sınıfının kurtuluşunun parlamentoda olmadığını düşündüklerini belirtti.

Seçim dönemindeki siyasal gelişmelere değinen temsilci parlamentoda bir kurtuluş olmadığını, yine de taktiksel olarak Kürt ve bağımsız adayları desteklediklerini ifade etti.

BDSP: Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!

belirterek başlayan BDSP temsilcisi, oyunun kurallarının dışına çıkılan bir seçim sürecinin yaşandığını ifade etti. Bunu da gösteren iki olgu olduğunu, bunlardan ilkinin AKP’nin iktidar hesapları çerçevesindeki hamleleri, ikincisinin ise Kürt hareketinin ve Hopa’daki gelişmelerin gösterdiği güçlü toplumsal dinamikler olduğunu söyledi. Kürt halkının mücadelesinin parlamenter zeminleri halihazırda aşmış bulunduğunu, çözümün sokakta olduğunu gösterildiğini belirtti. Buna karşı olarak da ABD destekli AKP politikalarının baskı ve sindirme politikaları olduğunu belirtti. Ayrıca güçlü bir AKP’nin ABD’nin Ortadoğu politikalarının gereği olduğunu, seçimlerin de bu nedenle ayrıca önem kazandığını vurguladı.

Asıl amacın asla kurulu düzeni kendi temelleri üzerinden demokratikleştirmek olamayacağını, olması gerekenin ücretli emek sömürsünün ortadan kaldırabilmek için dişe diş bir mücadele olduğunu ve bunun da ancak sokakta kazanılabileceğini, emekçilere asıl gerekli olanın da burjuva sınıf iktidarını yıkacak bir devrim olduğunu belirtti.

Boykotun ileri bir tutum olduğunu fakat bunun ancak devrimci durumda, devrimci bir ayaklanma çağrısının toplumsal olarak mümkün olduğu koşullarda uygulanabileceğini belirtti. Her taktiğin somut olarak uygulanabilir olması gerektiğini ve böyle olmadığı koşullarda lafazanlıktan öteye geçemeyeceğini ifade etti.

BDSP’nin bu seçim döneminde izlediği taktik tutumu anlattı.

Yaraşır: Yeni Ontexler yaratılmalı!

Sözlerine seçimlerin hangi tarihsel momentumda gerçekleştiğini anlatarak başlayan araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, şu günlerde Kürt hareketinin tasfiyesine yönelik planların ABD’den geldiğini ve Ortadoğu’daki gelişmelerden bağımsız olmadığını ifade etti. Kürt halkının son dönemde yükselttiği eylemli dalgaya işaret etti.

Kürt halkındaki bu ayağa kalkışa paralel olarak batıda da işçi sınıfının lokal düzeyde ayağa kalktığını söyledi. Buna Mas-Daf, Bekaert ve Ontex’i örnek olarak gösterdi.

Kürt hareketinin burjuva unsurları ve yoksulları olarak ayrıldığını, bugünkü mücadelenin tümüyle yoksul halkın üzerinden yürüdüğünü belirten Yaraşır konuşmasında Kürt halkının açığa çıkardığı enerjiye karşılık sınıfın enerjisini ortaya çıkarmanın ve bu ikisinin bütünleştirilebilmesinin önemi üzerinde uzunca durdu.

Yaraşır’ın konuşmasının ardından ikinci bölüme geçildi. Bu bölümde katılımcılardan alınan katkılarla beraber konuşmacılar son sözlerini ifade ettiler. Burada ağırlıklı olarak blok tartışmaları yer aldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Nevşehir’de seçim paneli...

BDSP 4 Haziran günü Nevşehir’de seçim paneli düzenledi. Panelin açılış konuşmasını yapan sınıf bilinçli bir işçi, seçimlerin bir vaat yarışına dönüştüğünü, işçi ve emekçilerin vaat yağmuru ile sersemletilmek istendiğini, bu oyuna son vermenin biricik yolunun işçi sınıfının örgütlü mücadelesi olduğunu belirtti.

Panelin ikinci bölümünde söz alan BDSP temsilcisi seçimlerin bir oyun ve aldatmacadan ibaret olduğunu belirtti. Bu oyunun, var olan burjuva sınıf iktidarına meşruiyet kazandırılması temelinde şekillendirildiğini çeşitli örneklerle ortaya koydu. “Parlamento burjuvazinin ihtiyaçları temelinde hareket ediyor” diyen BDSP temsilcisi düzen partilerinin sermayenin korunması programı etrafında tekleştiğini ortaya koydu.

Seçimlerde nüfusun neredeyse yarıya yakınının oy kullandığını bu nedenle seçimlerin kitlelerle devrimci etkileşim kurmak açısından önemli olanakları içinde barındırdığını belirten BDSP temsilcisi, işçi ve emekçilerin seçim dönemlerinde gelişmelere daha fazla kulak kabarttığını örneklerle ortaya koydu.

Panelin ikinci bölümünde panelistler tarafından işçi ve emekçilerin soruları yanıtladı. Panel yaklaşık 2,5 saat sürdü.

Hacıbektaş’ta seçim paneli

Hacıbektaş’ta 5 Haziran günü “Seçimler ve sol hareket” başlıklı panel gerçekleştirildi.

Panelinin açılış konuşmasını devrimci bir kamu işçisi yaptı. Açılış konuşmasından sonra söz alan BDSP temsilcisi var olan düzen partilerinin Alevilere reva gördüğü muameleyi, Alevilerin maruz kaldığı katliamları özetledi. “Düzen partilerinin devlet Aleviciliği konusundaki ısrarı sürmektedir” dedi. Alevi emekçilerinin sermaye partilerinin oyununa gelmemesi gerektiğini, tüm ezilenlerin olduğu gibi Alevi emekçilerin taleplerinin kalıcı olarak karşılanmasının biricik yolunun sosyalizm olduğunu belirtti. Alevilerin maruz kaldığı Dersim, Maraş, Sivas katliamlarında rolü çok açık olan düzen solunun temsilcisi CHP’nin hala Alevilerin üzerinde etkisini sürdürmesinin devrimci sınıf çalışmasının zayıflığı ile doğrudan bağlantılı olduğunu ifade etti.

Çözümün devrimde kurtuluşun sosyalizme olduğunu belirten BDSP temsilcisi, “Her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur. Komünistler, işçi sınıfının devrimci iktidarı için savaşıyorlar. Bunun dışında ortaya konulan her yaklaşım işçi sınıfı ve emekçilerin gerçeğin farkına varma sürecini uzatır” dedi.

BDSP temsilcisi sandıkta “çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde” şiarının yazılı olduğu pusulaların, oy pusulası olarak kullanılması çağrısında bulundu. Yaklaşık üç saat süren panelin son bölümünde panele katılan emekçiler seçim sürecine ilişkin panelistlere sorular yönelttiler.

İllerde yaygın ve çok yönlü alışma

Adana

Dervişler Mahallesi’nde işçi ve emekçilerin geçiş güzergahı olan Ovalar Caddesi’nde bildirgeler emekçilere ulaştırıldı. Ayrıca Fevzipaşa, Yamaçlı mahalleleri ile şakirpaşa sanayi girişinde sabah saatlerinde bildirgelerin dağıtımı yapıldı. Seçim boyunca dağıtımı yapılan bildirgelerin sayısı 25 bini buldu.

Seçim afişleri de Yurt Mahallesi, Baraj yolu, şakirpaşa, Barkal yolu, E 5, Meydan, Havuzlubahe, Saydam ve Obalar girişleri ile Yamaçlı ve Anadolu mahallelerinde yaygın olarak kullanıldı.

Devrimci seçim çalışmaları esnasında Ontex ürünlerini boykot kampanyası çerçevesinde çıkartılan pullar da yapıldı.

İlde ayrıca Sanayi İşçileri Derneği tarafından çıkartılan yerel bildiriler de kullanılıyor. Hak-iş’e bağlı Öz İplik-İş’in örgütlü olduğu Marsan fabrikasında bildiriler işçilere ulaştırıldı.

Antakya

Seçim bildirgeleri Armutlu ve Elektrik mahallerinde dağıtıldı. Burada da Ontex’e boykot pulları yaygın bir şekilde kullanıldı.

Mersin

Mersin’de ise Metal İşçileri Bülteni’nin dağıtımı Birleşik Metal’in örgütlü olduğu imsataş fabrikasına yapıldı. Ontex işçileriyle dayanışma amaçlı “Ontex’e boykot” ağırılı pullar yaygın bir şekilde yapıldı.

Kayseri

Tunceli, Mimsin, Toki, Beyazşehir ve Yıldırım Beyazıt mahallelerinde yüzlerce seçim bildirgesi kullanan Kayseri BDSP, dağıtımlarına işçi semtleri olan Belsin, Osmanlı, Eskişehir bağları ve Battalgazi’de devam etti. Yaklaşık 2500 seçim bildirgesi kullanıldı.

İzmir

İzmir 1. bölgede Limontepe, Gültepe, Adatepe, Evka 1 ve Gediz semtlerinde binlerce bildirge dağıtıldı. Gültepe’nin bir bölümünde ise bildirgeler kapı kapı alınarak ve emekçilerle sohbet edilerek dağıtıldı.

İzmir 2. bölgede ise Çiğli Köyiçi, Harmandalı, Güzeltepe ve Çiğli Koop’ta bildirge dağıtımları gerçekleştirildi. Küçük Çiğli, Güzeltepe ve Yamanlar semt pazarlarında da bildirgeler dağıtıldı.

Demir-elik işçilerinin yoğun olarak bulunduğu

Asarlık ve Menemen güzergahında, Alsancak, İkiçeşmelik, Bua ve Gaziemir’e afişler yaygın bir şekilde yapılırken, Çiğli merkezde de kapatılan seçim afişleri sık sık yenilendi.

Bua’daki afiş faaliyeti sırasında sivil ekipler tarafından durudurulan BDSP’liler gözaltına alındı ve BDSP’lilere 154’er lira para cezası kesildi.

Tekstil işçilerine ağrı

Tekstil İşçileri Bülteni de seçim gündemli çıkardığı özel sayı ile tekstil işçilerine seslendi. “Tekstil işçilerinin düzen partilerine verecek oyu yok!” şiarıyla çıkan iki sayfalık özel sayıda gelmiş geçmiş tüm iktidarların tekstil işçilerine daha kötü şartlar dayattığı belirtilerek boş oy verme çağırısı yapıldı. Hazırlanan özel sayı Bua Ege Giyim Organize Sanayi Bölgesi (BEGOS) 2. bölgede dağıtıldı.

Eskişehir

Göltepe ile Yıldıztepe mahallelerinde ve Gültepe pazarında yaygın bildirge dağıtımı gerçekleştirildi. Kent merkezinde de önlüklerle dağıtım yapıldı.

Sivas

şarkışla Meslek Yüksek Okulu çevresine ve emekçilerin de yoğun olarak yaşadığı Belkent sitesine afişler yapıldı. Öğrencilerle yapılan sohbetlerde seçim pusulalarına “özüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” yazılması istendi.

Gebze

Kocaeli’nin Gebze, Dilovası, Darıa ve ayırova ilçe merkezlerinde, işçi servis güzergâhlarda ve emekçi semtlerinde 10 bini aşkın seçim bildirgesi kullanıldı.

Gebze, Dilovası, Darıa ve ayırova ilçelerinde hedeflenen yer ve güzergâhlarında afiş çalışmasını sürdüren sınıf devrimcileri, ayırova ilçesinin Emek Mahallesi, İnönü Mahallesi ile Osmangazi Tren İstasyonu, E-5 üzerindeki Feniş Köprüsü ve Birleşik Metal-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu Kroman elik ve Sarkuysan fabrikalarının civarlarına afiş yaptılar.

Afişlere yönelik tahammszlk gösteren polis afiş avına çıkarak yapıştırılan afişleri kameraya çektikten sonra tek tek parçaladı.

8 Haziran günü ise Erişler Can Emlak ve Mahsuni şerif Parkı civarına afiş yapılırken BDSP’liler önce siviller tarafından engellenmeye çalışıldı. Ardından da darp edilerek geitirildiler. <https://rantey.org>

Kampanya İstanbul’un dört bir yanında!

Kartal

Kartal Merkez, Kartal-Cevizli dolmuş caddesi, Karlıktepe ve Gülsuyu mahallelerinde yüzlerce afiş kullanıldı.

Kadıköy

2 Haziran günü Beşiktaş ve Eminönü vapur iskelelerinin önünde dağıtım yapıldıktan sonra dağıtım sürdürülerek Bahariye Caddesi girişine gelindi. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapılan dağıtımlar burada da devam etti.

Esenyurt

Kuruçeşme ve Yeni Mahalle seçim afişlerliye donatıldı. Yine aynı bölgelere yazılamalar yapıldı. Köyiçi merkezde ve Balıkolu’nda işçi servislerinin kalkış noktalarında dağıtımlar düzenlendi.

Tuzla

Aydos, Kaynara, Esenler, Güllbağlar, Kavakpınar, Ramazanoğlu, Sanayi, Aydınlı mahallelerine dağıtımlar gerçekleştirildi. Ayrıca sabah Esenyalı köprüsü gibi işçi geçiş noktalarına da ajitasyon konuşmalarıyla dağıtımlar yapıldı.

TİB-DER’liler seçim döneminde çıkardıkları bildirgeleri tersane işçilerine ulaştırdı. Bildiri dağıtımları tersane işçilerinin geçiş güzergahları olan Aydıntepe Tren İstasyonu ve Tuzla Gemi önünde yapıldı.

8 Haziran günü E-5 güzergahında iki ayrı noktada afişleme yapan sınıf devrimcileri kolluk güçlerinin engellemeleriyle karşılaştılar. Tuzla İçmeler Merkez Köprüsü ile Pendik Köprüsü ayaklarına afişleme faaliyeti sırasında gözaltına alınan sınıf devrimcileri para cezası kesildikten sonra serbest bırakıldılar.

Ümraniye

Başta sanayi havzaları ve emekçi mahalleleri olmak üzere, bölge genelinde 2 bin adet afiş kullanıldı.

Emekçi mahalleleri ve fabrikalar dışında Altunizade metrobüs durağında da 7 Haziran günü bildirge dağıtımı yapıldı. Aynı gün saat 18.00-20.30 arası Sarığazi Meydanı’nda ise stant açıldı. Stantta hem Kızıl Bayrak satışı hem de bildirge dağıtımı yapıldı. İşçi ve emekçiler stantta yer alan “özüm devrimde kurtuluş sosyalizmde” şiarlı oy pusulalarından da aldılar.

Haftalık militan gazete satışılarıyla da düzen partilerini teşhir eden BDSP’liler, belli fabrikalara ise özgün sorunların ve taleplerin yer aldığı bildirilerle gittiler.

Küçükçekmece

Yenibosna, İkitelli, İnönü, şahintepe, Bayramtepe, Atatürk, Kanarya, Söğütlüçeşme mahallelerinde bildirge dağıtımları gerçekleştirildi.

Yirminin üzerinde fabrika ve sanayi sitesine dağıtımı gerçekleştirildi. Tüm bu faaliyetler içerisinde onlarca işçiyle tanışıldı, onlarca işçinin evine girildi. Yayınlar ulaştırıldı.

Dağıtımların diğer bir noktası da metrobüs ıkışları oldu. şu ana kadar bölgede 20 bine yakın bildirge kullanıldı.

Bölgenin birçok noktasında yaygın bir afiş çalışması da gerçekleştirildi.

Devrimci seçim kampanyası etkinliklerle büyüdü!

Adana'da piknik

5 Haziran Pazar günü “Birlik ve Dayanışma” şiarıyla gerçekleştirilen piknikte kahvaltının ardından verilen arada serbest zaman değerlendirildi.

İlk olarak Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal’e dair yazılar okundu. Arkasından seçimlere dair BDSP tarafından bir sunum yapıldı. BDSP’nin çıkardığı seçim pusulası dağıtıldı. Ontex işçileriyle dayanışmaya çağrı yapıldı. Yemek arasından sonra müzik ve şiir dinletisine geçildi. Katılımcılar tarafından beğeniyle karşılanan pikniğe 65 kişi katıldı.

Mamak İşçi Kültür Evi’nden Birlik ve Dayanışma Pikniği...

Mamak İşçi Kültür Evi 5 Haziran günü 10. Geleneksel Birlik ve Dayanışma Pikniği’ni gerçekleştirdi.

Sabah kahvaltısının ardından program, ilk olarak Haziran ayında ölümsüzleşen devrimci şairleri anma etkinliği ile başladı. Devrimci şairlerin şiirlerinden oluşan müzik dinletisi gerçekleştirildi.

Verilen arada oyun ekipleri oluşturuldu, sohbetler gerçekleştirildi. Aniden bastıran yağmur karşısında çekilen brandaların altında türküler söylendi, yağmur altında halaylar çekildi.

Serbest kürsü bölümünde Mamak İşçi Kültür Evi, BDSP, Ekim Gençliği, Mamak Emekçi Kadın Komisyonu, DLB ve bir belediye işçisi tarafından seçim üzerine konuşmalar yapıldı.

Ardından söz alan işçi ve emekçiler ise, seçim gündemi üzerine düşüncelerini ifade ettiler, özellikle CHP’nin kitleler üzerindeki etkisi ve Kürt sorunu üzerine düşüncelerini dile getirdiler.

Serbest kürsü bölümünün sonrasında, seçim günü sandıklara atılmak üzere ‘devrim ve sosyalizm’ şarlarının olduğu pusulalar dağıtıldı. Program bilgi yarışması ve oyunlarla devam etti.

Gebze: “Evlerimizi yıkan düzen partilerine oy yok!”

Etkinlik programının sunuşu ile başladı. İlk olarak seçimlere ilişkin hazırlanan sinevizyon gösterimi ilgiyle izlendi. Ardından BDSP adına etkinliğin anlam ve önemine değinen bir konuşma yapıldı. Konuşmada seçimlerin bir aldatmaca olduğuna değinildi. Konuşmanın devamında Hopa’da yaşananlardan, Ortadoğu’daki halk isyanlarından bahsedilerek tek seçeneğin örgütlü mücadele olduğu söylendi.

Mahallenin güncel bir sorunu olan yıkımların seçimlerden sonraya ertelenmesine vurgu yapılarak çözümün sandıkta olmadığı ve tek çıkar yolumuzun örgütlü mücadeleden geçtiği dile getirildi. “Rantsal dönüşüm kapsamında hepimizin evleri yıkılacak. Ve bu yıkımları seçimler sonrasında attılar” denildi. Kürt halkına yönelik baskılara da değinilen konuşmada kurtuluşun

sosyalizmde olduğu vurgulandı.

Yapılan konuşmanın ardından müzik dinletisine geçildi. Alevi türkülerinin söylendiği etkinliğin sonunda etkinliğe gelenlerle sohbet edildi. Emekçilerin soruları yanıtladı. Ardından hep beraber etkinlik alanı toplanıp mahallenin gençleri ile sohbet edildi. Etkinliğe 60 kişi katıldı. Etkinliği başından sonuna kadar teknik hazırlıklarında mahallede oturan emekçiler bütün olanaklarını açarak sıcak bir şekilde karşıladılar.

“İşçilerin birliği halkların kardeşliği” pikniği

Gebze BDSP 5 Haziran günü “İşçilerin birliği halkların kardeşliği” pikniğini gerçekleştirdi. Emekçilerle yapılan kahvaltudan sonra çeşitli aktiviteler yapıldı. Bağlama eşliğinde türküler söylendi. Uzun bir aradan sonra akşam yemeğine geçildi.

Yemeğin ardından seçimlerle ilgili tartışma yürütüldü. BDSP’nin seçimlere yönelik bakışını içeren bir konuşma yapıldı. Emekçilerle son dönemde yaşanan işçi direnişleri ve kazanımları tartışıldı. Üzerinde “çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde” yazan oy pusulaları dağıtıldı. Ardından Sivas Katliamı’nın yıldönümüne dair bölgede yapılacaklar tartışıldı. 2 Temmuz ile ilgili eylem ve etkinliklerin yapılması kararlaştırıldı.

Kartal’da “İşçilerin birliği halkların kardeşliği” etkinliği

4 Haziran günü “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” etkinliği gerçekleştirildi.

Karlıktepe Mah. Dursun Kaya Parkı’nda düzenlenen etkinlik devrimci marşların ve türkülerin dinletilmesiyle başladı. İlk olarak Meyman sahne olarak söylediği türkü ve marşlarla dinleyenlerin beğenisini topladı.

Program Kartal İşçi Kültür Evi’nden gençlerin hazırladığı şiir dinletisiyle devam etti.

Hemen arkasından yine Kartal İşçi Kültür Evi’nin hazırladığı seçim skeci sunuldu. Skeç izleyenlerin beğenisini topladı.

Tiyatro gösteriminin hemen sonrasında sözü BDSP temsilcisi aldı. BDSP temsilcisi konuşmasında düzen partilerinin bir ve aynı olduğunu, hepsinin ABD ve IMF programlarını hayata geçirdiğini söyledi. Demokrasiden, haklardan, maaş zamlarından bahseden siyasi partilerin tek amacının işçi ve emekçileri kandırmak olduğunu söyledi.

Programda Kubatoğlu-Fıratpen Direnişçisi Cafer Timtik söz alarak direnişe neden başladığını anlattı. İşçi ve emekçileri kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı mücadele etmeye çağırarak Timtik direnişine destek istedi.

Ayrıca Domane Dersim’in ve Meyman’ın söylediği parçalar eşliğinde halaylar çekildi ve ilköğretim öğrencilerinin hazırladığı şiir dinletisi sunuldu.

Yüz civarında işçi ve emekçinin katıldığı etkinlikte

Oy vermeme çağrısı alanlarda yükseltildi!

BDSP’liler devrimci seçim çalışmalarını gerçekleştirdikleri basın açıklamalarıyla güçlendirdiler.

Ankara

4 Haziran günü Yüksel Caddesi’nde gerçekleştirilen eylemde seçim oyunu teşhir edildi. Düzen partilerinin birbirinden farksız olduğu vurgulanarak işçi ve emekçilerin taleplerini karşılayamayacakları ancak tüm bunların yanında işçi-emekçilerin devrimci alternatifinin olduğu söylendi. Tercihin devrim ve sosyalizmden yana yapılması gerektiği belirtilerek sandığa çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde yazılı pusulalar atma çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından Yüksel Caddesi’nde BDSP’nin seçim bildirgesinin dağıtımı yapıldı.

Kocaeli

4 Haziran günü Belediye İş Hanı önünde bir basın açıklaması yapıldı.

“Ne seçim, ne meclis; çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde! / Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu” ozalitinin açıldığı açıklamada Amerikancı, IMF’ci düzen partilerinin bugüne kadar emekçilerin hangi sorununu çözdüğü sorusu soruldu. Açıklamada bu düzenin ve onun parlamentosunun işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına ve gençliğe verebileceği herhangi birşeyin olmadığı dile getirildi.

İstanbul

BDSP, 5 Haziran günü İstanbul’da Su Gösteri Sanatları Sahnesi’nde gerçekleştirdiği seçim panelinin ardından Aksaray Metrosu’na yürüyüş gerçekleştirdi.

BDSP flamalarının taşındığı, “Düzenin seçim oyunlarına ve reformist hayallere hayır! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde/BDSP” pankartının açıldığı yürüyüş boyunca düzenin seçim aldatmacasını teşhir eden komünistler devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltme çağrısında bulundular.

Eylem sırasında BDSP’nin seçim bildirgelerinin dağıtımı yapıldı.

İzmir

5 Haziran günü Tekstil İşçileri Bülteni ve Metal İşçileri Birliği tarafından Karşıyaka’da bir eylem gerçekleştirildi. Dolmuş duraklarında toplanılarak “Düzen partilerine verecek oyumuz yok / Kahrolsun ücretli kölelik düzeni” pankartı açıldı ve iskeleğe yüründü.

İskele karşısında gerçekleştirilen açıklamada düzen partilerinin birbirinden farksız olduğu, hiçbirinin işçilere verecek bir şeyinin olmadığı belirtildi. Tekstil ve metal işçilerinin özel sorunlarına değinildi.

Açıklamanın ardından ise düzen partilerinin verdiği vaatler okundu ve vaatlerin yazılı olduğu kağıtlar tenekeye atılarak yakıldı.

Basın açıklamasının ardından BDSP’nin seçim bildirgelerinin Karşıyaka çarşısında önlükler ve sesli ajitasyonlar eşliğinde dağıtımı gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Ankara – İstanbul – Kocaeli – İzmir

Ontex'teki sendikal ihanet gerçeğine tanıklık...

Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi anlatıyor...

- Ontex işçilerinin Türk-İş'i işgal eyleminde siz de orada bulundunuz. Daha sonra ise Ontex yönetimiyle yapılan görüşme de yer aldınız. Düşünceleriniz, gözlemleriniz neler?

- Ontex'teki arkadaşlarımız daha önce Tuzla'ya gelmişlerdi ve kendileriyle sohbet etmiştik. Daha sonra ise, işçilerin Türk-İş Bölge Temsilciliği'ni ziyareti sırasında alınan karar gereği kendilerini direniş alanında ziyaret etmiştik. Bu ziyaret sırasında aynı zamanda Ontex işvereniyle de görüşme talebimiz olmuştu. Bu talep olumlu cevaplandı. Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Cemail Bakındı, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, ben ve Selüloz-İş Şube Başkanı Aydın Parlakkılıç'ın da içerisinde yer aldığı heyet işverenle bir görüşme gerçekleştirdi. O görüşme sırasında ben işverene bir soru sormuştum. "Bu arkadaşlarımız toplu sözleşme öncesinde çalışma yöntemi ve performansla ilgili herhangi bir uyarı, ihbar aldılar mı, sorun yaşanmış mıydı?" diye sordum. İşveren çok açık bir biçimde "Hayır bu arkadaşlarımızın çalışmasıyla ilgili bir sıkıntı yok. Sıkıntı, toplu sözleşmeyle beraber başladı. Şimdiye kadar yapılan sözleşmeler yüzde 8-9 iken verdiğimiz yüzde 15 zammı beğenmediler. Genel başkana karşı tepkilerini dile getirdiler. Arkadaşlarımızın işten atılmasının gerekçesi işyeri ile ilgili değil sendikayla ilgili" dedi.

Bu ne demektir? Bu arkadaşlarımızın işten atılmasının nedeni, toplu sözleşmenin daha iyi yapılması ve işyeri temsilcilerini kendilerinin seçmek istemeleridir. Bu yüzden de sendikayla sorun yaşanmasıdır. Her ne kadar bu durum, Sendikalar Yasası'nda atama yöntemi ile olsa da demokratik olmayan bir yöntemden söz ediyoruz. Çoğu sendika atama usulü belirleme yapsa da, örneğin Deri-İş olarak biz işçiler arasında oylama yaparak işyeri temsilcilerini seçiyoruz. Ontex'teki arkadaşlarımız işten atıldıktan sonra sendikayla bu konuyla ilgili görüşmüşler ve sendikanın da işten atmalara karşı tavır geliştirmesi gerektiğini düşünmüşler. Bu konuda, sendikayla fikir ayrılığı yaşamışlar. Sendika, bu işe içerideki işçileri katmayalım demiş ve çelişki esas olarak burada doğmuş. İşten atılan 16 arkadaşımız uzun süreden beri bu işyerinde çalışıyordu ve sendikanın üyesiydiler. Bir sendika içerisinde demokrasinin gelişebilmesinin yolu da eleştiri-özeleştiri mekanizmasının işletilmesinden geçer. Burada Ontex işçilerinin mutlaka sahiplenilmesi gerekiyor. Sendikayı bir aile olarak değerlendirirsek, merkeziyle şubesiyle işçilerle beraber karar alınıp, bu arkadaşlarımızın geri alınması temelinde çaba harcanması gerektiğini düşünüyorum.

Bu durum diğer sendikalarda, "sendikanın iç işi" gibi algılanıyor ve bu haksız tutuma tepki verilmiyor. Duyarlı tüm kesimlerin, haksızlığa uğrayan kesimin yanında olması gerektiğini düşünüyorum. İşvereni ziyaret ettiğimizde de madem ki arkadaşlarımızın işle ilgili bir sıkıntıları yoksa, demokratik bir biçimde temsilci seçimiyle ilgili imza toplamışlarsa o halde işlerine geri dönmeleri gerektiğini dile getirdik. İşveren ise, işçilerin boykot kampanyası başlattığını, basın ve yayın organlarında da üretilen ürün

konusunda da yanlış bilgiler verdikleri iddiasıyla tepkisini dile getirdi. "Ben bu işçilerle bu saatten sonra çalışmam" gibi bir yaklaşımı oldu. Ancak atılan işçilerin geri alınması talebinin, benim de içinde bulunduğum heyetin değil, bağlı bulundukları sendikanın (Selüloz-İş) talep etmesi durumunda değerlendirilebileceğini söyledi.

- Selüloz-İş'in böyle bir talebi yok mu?

- Olmuş olabilir ama oradaki görüşmede dile getirilen şey böyleydi. Hatta bu görüşmenin ardından çadırdaki arkadaşlarla konuştuğumuzda, bundan sonra sendikayla bütünleşerek işten atılmanın geri çevrilebileceğini söyledik. Bu da, kıdem ve ihbarlarını alıp ayrılmak isteyen arkadaşların ayrılması, işe dönmek isteyenlerin dönme talebinin de sendika aracılığıyla iletilmesi anlamına gelir.

Tabi burada haksızlığa tepki gösteren işçilerin işten atılmaları ve sendika tarafından sahiplenilmemeleri gibi bir durum var. Sahiplenmeme durumu, işverenin daha da rahat davranmasına neden oluyor. Haksızlığa karşı üretimden gelen gücün kullanılması temelinde davranılması gerekiyor. Çünkü bu arkadaşlarımız daha iyi bir toplu sözleşme için mücadele ederken sadece 16 işçi için değil fabrikada çalışan tüm işçilerin ortak talepleri doğrultusunda bunu yapmışlardı. İçeride çalışmaya devam edenler, hep birlikte kazanılan bir haktan yararlanıyorlar. Bu arkadaşların da bunu görerek davranmaları gerekiyor. İşveren, "Ben uluslararası bir firmayım. Sendika karşıtı değilim" diyor. Eğer sendika karşıtı değilsen, işçilerin sendikalarıyla sorunlarına taraf olmamalısn.

"İşveren, işçilerin toplu sözleşme süreci içerisinde sendikadan bağımsız toplantılar yaptıklarını söyledi"

- Net olarak "Bu işten atmalardan sendika yönetimi sorumludur" diyebilir miyiz?

- Ben orada da, "İşçilerin işe gelmeme veya herhangi bir disiplinsizliği var mı?" diye sormuştum. İşveren de herhangi sorun yaşamadıklarını söyledi. İşveren, işçilerin toplu sözleşme süreci içerisinde sendikadan bağımsız toplantılar yaptıklarını söyledi. Sorunların toplu sözleşmeyle beraber başladığını ifade

etti. "Bizim verdiğimiz zammı, yüzde 15'i dahi beğenmediler" dedi. "Şimdiye kadar yapılan sözleşmelerden çok daha yüksek bir zam verdik. Bu bize yapılan bir haksızlıktır" dedi. İşe geri dönme talebinin ise Selüloz-İş üzerinden gelmesi gerektiğini söyledi.

Burada işverenin sendikayı kabul etmemesi durumu üzerinden gelişen bir direniş yok. İşçiler, en basitinden işyeri temsilcilerinin seçimle gelmesini istiyorlar. Demokratik bir talepte bulunuyorlar. Şimdiye kadar tanık olduğumuz direnişlerin yüzde 99'u sendikalaşma çabası nedeniyle başlayan direnişlerdir. Bu direnişlerde işçiler sendikalarıyla beraber hareket ediyorlar. Deri-İş olarak 2008 yılından bu yana DESA'da ve Kampana'da, sendika yetkilisi arkadaşlarımız sabahtan akşama kadar işlerinin başındalar. Bir direniş ancak böyle başarılı olabilir. Burada üzüldüğüm durum, sendikanın bu işin dışında olmasıdır. Direnişin sahiplenilmemesidir. Sendikanın iddiası da, işçilerin dışarıdan yönlendirilmesidir. İşçilerle sohbet ettiğimizde ise, taleplerin gayet demokratik talepler olduğunu, en gerici sendikanın bile bu taleplere mutlaka kulak vermesi gerektiğini düşünüyorum.

- Ontex işçilerinin içinde bulunduğu durum, yeni sendikalaşan veya sendikalaşma mücadelesi veren işçiler açısından da olumsuz bir örnek. Bir sendikacı olarak bu konudaki düşünceleriniz neler?

- Kendi işkolumuz açısından anlamlı deneyimler var. Deri fabrikalarının Kazlıçeşme'den Tuzla'ya taşınmasıyla birlikte yeni işyerlerini örgütlemeye başlamıştık. 15-16 işyerinde işçiler sendikaya üye oldukları için işten atıldılar ve 15-16 işyeri önünde çadır kurduk. Sendika da Tuzla'ya taşınmıştı. Deri işverenleri sendikayı ziyaret etmişlerdi. "Kazlıçeşme'deki yöneticiler çok radikaldi. Onların yerine başka yöneticiler atansın. Daha yumuşak bir politika yürüten yönetim atarsanız biz burada sendikaya karşı çıkmayız" dediler. Kazlıçeşme'de işyeri kalmamasına rağmen yöneticileri orada bırakmaya çalıştılar. Buna karşı işçiler de, seçtiğimiz yöneticileri ancak biz görevden alırsak diyerek buna karşı çıktılar. İşçiler tepki gösterince, sendikanın aldığı görevden alma kararını geri çekmek zorunda kaldılar ve eski yöneticiler görevlerine iade edildiler. Şu anda çalışanların yüzde 95'i örgütsüz durumda ve bunun temel nedeni anti-demokratik yasalardır. Sendikalar da, işçilerin taleplerine yeteri kadar kulak vermiyorlar ve varolanla yetinmeyi tercih ediyorlar. Bu tarz olumsuz örnekler de yaşanınca işçilerde "acaba sendika satar mı, yarıyolda bırakır mı?" düşüncesi oluşuyor. Örneğin, Düzce bölgesine girdiğimiz ilk bir yıl önce kendimizi ispatlamaya çalıştık. Demokratik davranışımız bizi işçilerle bütünleştirdi. Ontex'teki durumu ise sendikal demokrasi açısından olumsuzluk olarak değerlendiriyorum. Ontex işçileriyle sohbet ettiğimizde, karşılanmayacak bir taleple gelinmediğini görüyoruz. O zaman, Selüloz-İş'in de bu arkadaşlarımızın talebini değerlendirmesi gerekiyor. Toplu sözleşmenin imzalanmasından sonra 16 tane işçinin işten çıkarılması ve sendikanın sahiplenmemesi

bir eksikliktir.

“Türk-İş de taraf olmalı”

- *Ortada, sendikayla patron arasında açık bir işbirliği var. Bunu “aile içerisinde” bir durum olarak görüp herhangi bir müdahalede bulunmamak mı, yoksa böyle bir konuyu, sınıfın meselesi haline getirmek mi doğru bir yaklaşımdır?*

- Sınıfsal açıdan baktığımızda bu durumu aile içi bir durum olarak değerlendirmek doğru değildir. Sadece Deri-İş veya Türk-İş değil, sendikal cephede de bunun bir olumsuzluk olarak görülüp, çözülmesi için çaba harcanması gerekir. Sermaye mücadele eden kesimleri yalnızlaştırmak için çaba harcıyor. Bunu da belli kesimlerden destek alarak yapmaya çalışıyor. Bu açıdan, içeride makine başında çalışan arkadaşlarımızı sürece dahil etseydik şimdiye kadar sonuca ulaşmıştık. Burada yaşanan haksızlığın giderilmesi gerekiyor ve Türk-İş de bu konuda taraf olmalı. Yıllardır direnişler ortaya koyuyoruz. Şimdiye kadar Türk-İş yöneticisini görmedim. Tam tersine, DESA işvereni araçlar vasıtasıyla görüştü. Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu’ya toplu sözleşme yapması için yetki vermemize rağmen işverenin sendika karşıtı tutumu sonrası çözüm olmadı. Ancak Türk-İş Başkanı sendikaya karşı mücadele eden bir işverene karşı bizim sürecimizin takipçisi olmadı. Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısına Selüloz-İş’in başkanı gelmiş olsaydı bu sorunu dile getirecektim. Bu sorun sadece Selüloz-İş’in sorunu değil, tüm sınıfın sorunudur. Çözümü temelinde çaba harcanması gerektiğini düşünüyorum. Bir dizi yerde işten atmalar var ama buna karşı mücadeleyi merkezileştiremiyoruz. Herkes kendi cephesinden bakıyor. Ontex işçileri sendikal demokrasi istedikleri için işten atıldılar. DESA işçileri sendikaya üye oldukları için işten atıldılar. Diğer yandan Gebze’de iki kadın arkadaş işten atıldı. Sendikaları sahip çıkmamasına rağmen direnişteler. Sermaye yasalardan aldığı destekle saldırıyor. Sendika içi demokrasiyi savunan kesimler de, sendikalar tarafından işten atılıyorsa buna karşı da bir duruş sergilenmesi gerekiyor.

- *Türk-İş’e bağlı sendikalar olarak son dönemde yarattığınız birlikteliğin hedefinde aynı zamanda sendikal bürokrasi var. Ontex işçileri de bürokrasiye karşı direniyor...*

- Türk-İş’e bağlı 9-10 sendika genel merkezi olarak Türk-İş’in uzlaşmacı çizgisine karşı biraraya gelmiştik. Nerede bir direniş, eylem ve haksızlık varsa bu kesimlerin mutlaka yanında olacağız demiştik. Bu birliktelik de şu anda ete kemiğe bürünmedi. Örneğin böyle bir durumda bu platformun Ontex işçilerini ziyaret etmesi gerekiyor. Somut olarak ise, Selüloz-İş’le bir görüşme yapılmasını ve girişimlerde bulunulması gerektiğini düşünüyorum. Önemli olan, bu arkadaşlarımızın tekrar işe alınması temelinde bir çaba ortaya koymaktır.

- *Ontex işçileri direnişlerinin 100. gününde bir deklarasyon yayınladılar. Bu deklarasyondaki taleplerinden bir tanesi de başta Şube Başkanı Aydın Parlakkılıç olmak üzere Selüloz-İş yöneticilerinin Türk-İş Disiplin Kurulu’na sevk edilmesi. Bu konudaki düşünceleriniz neler?*

- Türk-İş yönetiminin böyle bir mekanizması var mı? Böyle çalışıyor mu? Çalışmıyor. Bu sendika (Selüloz-İş) bu işçiler benim üyem diyebilmeli. Bu konuda bir araştırma komisyonu oluşturulmalı. İhtar vb. bir şey verilmesi gerekiyor. Şimdiye kadar bu mekanizmanın çalıştığını görmedim. Türk-İş’in tutumunu görüyorsunuz. Kamu işçileri toplu sözleşme sürecinde Türk-İş’ten ses çıkmıyor. Arkadaşlarımızın bu talebiyle ilgili pratik adım atabilmenin yolu da Türk-İş yapısının demokratikleşmesinden geçer. Ama bu mekanizmanın çalışmasını zorlamak gerekir.

Cumartesi eyleminde enternasyonal dayanışma

Direnişçi Ontex/Canbebe ve PTT taşeron işçilerinin her Cumartesi Taksim’de gerçekleştirdikleri boykot eylemlerinin 13. haftasında uluslararası sınıf dayanışması öne çıktı. Direnişçi işçilerin mücadelelerinin selamlandığı eylemde Ontex Fransa’daki işçi kıyımı protesto edildi.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan direnişçi işçiler ve destekçi kurumlar Burger King önüne yürüdüler.

Fransa Ontex işçileriyle dayanışma

Fransa Ontex fabrikasındaki işçilerle dayanışmaya çağırın konuşmalar yapan direnişçi işçiler Fransa’da Ontex fabrikasının kapatılmasının gündemde olduğunu belirttiler. Ontex direnişçisi Mustafa Bozkurt, 200 işçinin işten atma saldırısı ile karşı karşıya olduğunu dile getirerek Fransa ve Avrupa’daki diğer Ontex işçileriyle dayanışma içerisinde olduklarını vurguladı. Fransa Ontex işçilerine patron tarafından yüklü miktarlarda para teklif edildiğini fakat işçilerin onurları için bu parayı reddettiğini ve işlerini istediklerini söyleyerek fabrikalarının kapatılmasına karşı sonuna kadar direneceklerini belirtti. Ontex Fransa fabrikasının Orta Asya ya da Afrika’ya taşınacağını belirten Bozkurt, ucuz işgücü ihtiyacı için Fransa’da işçilerin işten atıldığına da dikkat çekti.

“Burger King işçi düşmanı”

Eylem Burger King önünde yapılan konuşmalar ve basın açıklamasıyla devam etti. Amerika’nın en

büyük sermayelerinden olan Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group’un ve Burger King’in işçi düşmanı tutumu teşhir edildi.

Burger King Çağrı Merkezi çalışanlarının sendikalaşma mücadelesi verdikleri için işten atıldıklarının dile getirildiği konuşmada Bozkurt, çağrı merkezi çalışanlarının mücadelesini sonuna kadar desteklediklerini ifade etti. İşçi düşmanı Burger King’e boykot çağrısı yaptı.

Konuşmasının devamında Türkiye’nin dört bir yanında anayasal hakları için sendikalaşma mücadelesi veren işçilerin işten atma saldırısıyla karşılaştıklarını belirten Bozkurt, Bericap, Casper, Mas-Daf, Fıratpen ve Legrand direnişlerini tek tek selamladı.

Bozkurt, kendileri gibi demokratik sendika için mücadele veren Legrand işçilerine de selam gönderdi.

PTT taşeron işçisinin yaptığı konuşmanın ardından Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri adına bir konuşma yapıldı. İşten atılma süreçlerinden bahseden BEDAŞ işçisi, onurlu bir yaşam için mücadele ettiklerini belirtti.

“Hepimiz eşkiyayız!”

BDSP adına yapılan konuşmada ise Hopa’daki polis terörüne vurgu yapıldı. Erdoğan’ın “Hopa’ya eşkiyalar inmiş” sözleri hatırlatılarak “Bu ülkede hak arayan, zulme karşı isyan bayrağını kaldıran eşkiya ise eğer hepimiz eşkiyayız” denildi.

Eyleme Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri, DİK, BDSP, Sosyalist, Devrimci Anarşist Faaliyet ve DHF destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

MLPD Essen’den Ontex işçilerine dayanışma

Essen BİR-KAR’ın yürüttüğü Ontex ile dayanışma etkinlikleri kapsamında 100. gününü geride bırakan haklı direnişinizi öğrenmiş bulunmaktayız. Çalışma koşullarının acımasızlığı, kapitalistlerin emek düşmanlığı ve haydutluğu bugün dünyanın dört bir tarafında bütün işçi ve emekçilerin en temel sorunudur. Buna karşı militan bir mücadele de en doğal ve vazgeçilemez yöntemidir.

Satılmış sendikacıların emekçilerin sorunlarına karşı duyarsızlıkları ve işbirlikçilikleri başta Almanya olmak üzere bütün dünyada hiç bu kadar sahtekarca

olmamıştı. Bu sorunu en derinden yaşayarak gören emekçi kardeşlerimiz olarak mücadelemizi ortaklaştırmak kaçınılmaz bir sorumluluktur. Bizler de burada bulunduğumuz kentte çalıştığımız işletmelerde ve sendikalarda mücadeleyi büyütmek istiyoruz. Mümkünse sizlerden bir ya da birkaçınızın buraya gelip deneyimlerinizi aktarmanızı talep ediyoruz. En devrimci duygularımızla direnişinizi selamlıyor başarılar diliyoruz.

Yaşasın işçilerin ve emekçilerin birliği!

Sonuna kadar yanınızdayız!

MLPD Essen adına Eberhard Schweizer

Sınıf saflarındaki örgütlenme eğilimi ve mücadele kararlılığını güçlendirme ihtiyacı!

24 Ocak Kararları ve 12 Eylül faşist darbesiyle işçi ve emekçilere yönelik çok yönlü saldırıların, işçi sınıfının geride bıraktığı kazanımların, bu açının kapatılmasında oynadığı rol henüz sınırlıdır. Haziran 2011 EKİM

Sendikal bürokrasiye karşı mücadele görevleri

Sendikal bürokrasi burjuvazinin sınıf hareketini etkisizleştirip kontrol altına ilmadaki tek aracı değildir kuşkusuz. Fakat sınıf hareketi gerçekliği gözönünde tutulduğunda, sendikalar işçi sınıfının hala da somut mevzileri, somut sorunlarıdır. 14 EKİM Sayı: 274

Partinin önderlik düzeyi güçlü yerel örgütlerde somutlanabilir!

Parti bir önderlik düzeyidir. Belirli bir stratejik yönelim, bu temelde oluşturulan ideolojik-politik platform, bu platforma göre hareket eden, örgütsel yapının 20 EKİM Sayı: 274

Tekstil işçileri birliği tartışması üzerine

Sınıf çalışmamızın gündemine sunuldu, bir yer tuttuğu görülmektedir. Son dönemde gerçekleşen dört ayrı kurultayın tekstil 18 EKİM Sayı: 274

Parti yayınlarına katkıda dilin önemi

Yayınlara katkı sorunu üzerinde sık durulan bir konudur. Zira kolektif emeğin ürünü 12 EKİM Sayı: 274

Sınıf eksenli partiye geçiş bağlamında önderlik sorunu

Egemenler, kokmuş kapitalist düzen in tehlike arz eden işçi ve emekçileri kısıtlayarak, güdülecek noktada tutmaya 10 Haziran 2011 EKİM

Kitle çalışmamızın sorunları

Partimiz ulaştığı düzey itibarıyla kitle çalışmada 26 EKİM Sayı: 274

Kitle eylemlerine müdahale sorunu ve görevler

Parçalı bir görüntü sergilese de son yıllarda sınıf ve kitle hareketliliğinde bir canlanmadan söz ediyoruz. Özellikle fabrika eksenli hak arama ve mücadele eğilimlerinin öne çıktığı bu süreçte hareketin birleşik ve merkezi bir karakter kazanmasının önemine 26 EKİM Sayı: 274

Kampanya dönemi ışığında sınıf ç

Yeni bir

Yoğun bir kampanya dönemini geride bıraktık. Ön hazırlık süreci ile birlikte yaklaşık altı aylık bir zaman dilimini kapsayan bu dönemin her açından değerlendirilip irdelenmesi, gerekli sonuç ve derslerin çıkartılarak tartışılmak üzere partiye sunulması önümüzde bir görev olarak duruyor.

Kampanya sürecinde yapılan ara değerlendirmelerin yanı sıra, her alan, birim ve organ tarafından da değerlendirmeleri yapıldı, yapılıyor. Bugüne kadarki çalışmanın yansıyan tablosundan ve yapılan değerlendirmelerden yola çıkarak söyleyebiliriz ki, kampanya dönemi kazanımların sağlandığı bir süreç oldu ve çalışmamızın gelip dayanamış bulunduğu eşğin aşılmasına bizi biraz daha yakınlaştırdı. TKİP III. Kongresi'nde "Sınıf eksenli partiye geçiş" hedefi ile ifade edilen bu eşğin, yalnızca bizim özel müdahalelerimizin ürünü olarak, dahası belli bir zaman dilimiyle sınırlı bir çalışma sonucunda aşılması elbette beklenmiyordu. Kampanya sürecinde hedeflenen, böyle bir eşğin aşılmasından çok bu doğrultuda belli bir mesafenin alınması, "yeni bir düzeyin yaratılması" idi.

Bu açıdan eldeki somut veriler şunu göstermektedir: Alınan belirgin mesafeye ve yaşanan politik toparlanmaya rağmen, hedef olarak konulan "sınıf çalışmada yeni bir düzey yaratma" iddiası ile çalışmamızın mevcut durumu arasında hala da önemli bir açığı vardır. Kampanya çalışmasının kazanımlarının, bu açının kapatılmasında oynadığı rol henüz sınırlıdır. Henüz diyoruz, zira kampanya kendi içinde 1 Mayıs'la birlikte sonlandırılmış olsa da, kazanımlarının toparlanması ve somut mevzilere dönüştürülmesi, kampanyayı izleyecek yeni çalışma dönemleri içinde başarılabilecek bir şeydir. Nitekim parti önümüzdeki dönem planlamalarını bu doğrultuda yapacak, mevcut imkan ve şartları zorlayarak sürekli ivme kazanan bir faaliyetle yönelimlerin somut mevzilere dönüştürülmesi çabasını kesintisiz olarak sürdürecektir. Bu açıdan önümüzdeki sürecin parti açısından yeni bir gelişme ve atılım dönemi olacağını bugünden söylemek mümkündür. Böyle bir gelişmenin gereğince yaşanabilmesi ise, her şeyden önce süregiden çalışmamızın kazanımlarının doğru tespit edilebilmesi, bu kazanımlara dayanarak eksiklik ve zaaf alanlarına çok yönlü bir yüklenmenin gerçekleştirilmesiyle mümkündür.

Her geçen gün ivmesi yükselen tempolu bir çalışma

Bugünün Türkiye'si'nde çok az hareket süreklilik arzeden bir faaliyet temposuna sahiptir. Çoğu reformist hareketler dışarda tutulursa, genelde sol hareket belirgin bir atalet içerisinde. Bu tablo sadece önemli tarihsel günlerde ve sınıf mücadelesinde yaşanan gelişmelerin sürükleyici etkisiyle bir ölçüde değişebilmektedir.

Sınıf devrimcileri ise her zaman yoğun ve tempolu bir faaliyet içerisinde olmuşlardır. Bu durum yalnızca özel yoğunlaşmaları ifade eden kampanya dönemleri için değil, olağan çalışma dönemleri için de geçerlidir. Gene de kampanya öncesi süreçte bir "durağanlaşma"dan söz etmek mümkün değildir. Parti'nin 1970'li yıllarda büyük

görevlerine yüklenmenin zorunlu bir sonucu da olan bu "durağanlaşma" kampanya dönemi boyunca aşılmış, çalışma temposu süreç içinde adım adım ileriye çekilmiştir. Özellikle kampanyanın son aşamasında (genel işçi etkinlikleri ve 1 Mayıs dönemi) faaliyetimiz hem niceliksel hem de niteliksel bir gelişim süreci yaşamıştır.

Bu tür kampanyaların siyasal faaliyet temposunda yarattığı olumlu gelişme bir kez daha görülmüş olsa da, bunun dönemsel hedeflerimize ulaşmada oynayacağı rol bellidir. Bu açıdan yakalanan temponun korunarak geliştirilmesi gerekmektedir.

Sistematik faaliyete ve işçi direnişlerine dayanan güçlü bir politik etki

Kampanyanın diğer bir kazanım alanı yarattığı politik etkidir. Sınıf hareketinin verili koşullarında ülkenin belli başlı sanayi merkezlerinde bu türden eş güdümlü bir çalışma yürütebilmek dahi kendi başına önemlidir. Aynı hedefler doğrultusunda ama yerel özgünlüklere dayanarak örülen çalışmanın dışımızdaki siyasal ve sendikal güçler üzerinde hissedilebilir bir etki bıraktığını birçok veri doğrulamaktadır. Gene de sözkonusu güçlerin mevcut durumu düşünüldüğünde, bu etkinin sınırları, kampanyanın yarattığı sonuçlardan bağımsız olarak bellidir.

Çalışma esas olumlu etkisini devrimci sınıf faaliyetinin kendi ilişki ağı üzerinde göstermiştir. Çalışmaya dair değerlendirmelerde çevre ilişkilerinin gözlem ve yorumlarının örgütlü güçlerimize göre daha olumlu olması bunun göstergelerinden biridir. Özellikle direnişler ve bu direnişlerde partinin tuttuğu yer, devrimci sınıf faaliyetinin nihayet sınıfla birleşme ve onu eyleme çekmede önemli bir yol katettiğinin somut göstergesi olarak algılanmaktadır. Yaratılan politik etkinin partinin sınıf içerisinde taban kazanması açısından önemi açıktır. Ancak onu güçlendirip örgütleyecek özel bir çaba olmadan bunun kendiliğinden gerçekleşmesi günün şartlarında mümkün değildir.

Mevcut ilişki ağımız derlenip toparlanmıştır

Partimizin kitleleşme sorunu bulunduğu, sürdürülen faaliyetin sürekliliği, ısrarı, kapasitesi ve temposu ile karşılaştırıldığında, kitle tabanımızın fazlasıyla dar kaldığı açık bir gerçektir. Kampanya mevcut ilişkilere yönelimde fabrika merkezli bir yoğunlaşmayı esas alsa da, bu ilişkilerin geliştirilmesi hedeflerden biriydi.

Kampanya birinci açıdan kendi rolünü oynamış, fakat ikincisinde belirgin bir başarı elde edememiştir. Bu sonuçta mevcut ilişki ağı üzerinden fabrika merkezli bir derinleşme sağlama yöneliminin öncelik olarak belirlenmesinin kuşkusuz bir etkisi vardır. Fakat sorun bununla açıklanamaz. Kampanyanın finali kabul edilen 1 Mayıs eyleminin sonuçlarına bakıldığında, İstanbul'daki nispi gelişim dışında diğer alanların bu açıdan kendini tekrar ettiği görülmektedir. Birçok nedenden

mamız...

Düzeyin eşiğinde

kaynaklanan bu durumun aşılabilmesi için, kitle çalışmamızın siyasal muhtevasının, araç ve yöntemlerinin, örgütleniş tarzının vb.’nin, baştan sona değerlendirmeye tabi tutulması gerekmektedir.

Bu kapsamlı konuya girmeden şimdilik şunlar söylenebilir. Diğer birçok sorun gibi kitleselleşme sorununun da çözüme kavuşturulacağı esas alan fabrika çalışmalarıdır. Siyasal faaliyet kapasitemiz ve tempomuzla karşılaştırıldığında önemli bir darlık içeren kitle ilişki ağımızın ana gövdesini işçiler oluşturmaktadır. Siyasal faaliyetimizin etki alanı ise bu ilişki ağının kat kat ötesindedir ve gene ana eksen işçi sınıfı olsa da toplumun değişik emekçi kesimlerine ulaşma gücüne sahiptir. Bu toplam etki alanı içerisinde kitle tabanını güçlendirmenin yolu, partinin kendi esas alanında, yani sınıf çalışmasında sağlayacağı başarıdan geçmektedir.

Fabrika, hem en dar alanda en geniş ve hedefli kitle çalışmasının yapılacağı zemindir; hem de toplumun her kesiminden ilerici öncü güçlerin parti ile birleşmeleri, bizzat bu zeminde alacağımız yol ile sıkı sıkıya ilişkilidir, onunla doğru orantılıdır.

Henüz fabrikaları “en geniş kitle çalışmasının yapılacağı alanlar” olarak yeterince değerlendirebilme gücünden yoksunuz. Her şeyden önce sınıf hareketinin mevcut geriliği bu tarz bir çalışmayı zora sokmaktadır. Bu nesnel zorluğun ötesinde, çalışma yürütülen fabrikalarda iç dayanaklara sahip olmadan bu türden bir kitle çalışması yürütmenin, yürütülse bile sonuçlar almanın zorlukları kampanya vesilesiyle de bir kez daha görülmüştür.

Kitleselleşme sorunu ile sektör ve fabrika çalışmalarımızın mevcut durumu arasında sıkı bir bağlantı vardır. Sınıf çalışmasında yeni bir düzeye ulaşmayı henüz başaramadığımız bugünkü koşullarda, kitleselleşme sorununda da önemli bir gelişme gösterememiş olmamız şaşırtıcı değildir. Fakat bu alanda yeni bir düzeyin eşiğinde olduğumuz ve belli olanakları biriktirdiğimize göre, önümüzdeki dönemin bu açıdan da bir atılım süreci olabilmesinin önkoşullarına sahibiz.

Seçilmiş alanlara dayalı etkin bir çalışmada zorlanma

Kampanyanın en temel amacı fabrika merkezli bir derinleşmenin sağlanması, bu derinleşmenin ürünü olarak somut mevziler ya da mevzi haline döndürülebilecek zeminlerin yaratılması idi. Bu açıdan ilden ile, alandan alana değişen bir tablo olsa da, bütün alanlarda fabrika ve sektör yönelimlerinin daha sağlam temellere kavuşturulduğu söylenebilir. Bazı bölge ve alanlarımızın, yaşadıkları örgütsel ve kadrosal sorunlar nedeniyle, bugün henüz bu düzeyin gerisinde bulunması bu durumu değiştirmemektedir. Fakat bu düzey hem genel olarak hem de mevcut güç ve olanaklarla karşılaştırıldığında fazlasıyla yetersiz kalmaktadır. Kadro ve örgüt sorunları gibi çok belirleyici iki etkeni dışarda tutarsak, hala siyasal gündemler, sınıfın genel gündemleri ve fabrika iç

gündemleri arasında esnek ve yaratıcı bağlar kurmak açısından yaşanan zorlanma, temel önemde bir sorun alanıdır. Fakat sorun alanları bu zorlanma ile de sınırlı değildir. Atılan bazı adımlara rağmen hedef seçilmiş alanlar üzerinden çok yönlü bir kuşatma gereğince yapılamamakta, dönemsel olarak sağlanan yoğunlaşmalar aynı düzeyde sürdürülememekte, değişik araç ve yöntemlere dayalı yaratıcı bir tarz oluşturulamamakta, sonuç almaya kilitlenmiş daha tok ve yırtıcı bir yaklaşım fabrika çalışmalarımıza yeterince hakim kılınamamaktadır.

Bu zorlanmalara rağmen kampanya dönemi boyunca gene de anlamlı deneyimler yaratılmıştır. Bir dizi direniş örgütlenmiş, kendi dışımızda ortaya çıkmış direnişlere müdahalelerde bulunulmuş, bazı hak alma eylemlerine öncülük edilmiştir. Bugün somut duruma baktığımızda, partinin onlarca fabrikada doğrudan ve plan dahilinde çalıştığını, politik etkisi üzerinden yüzlerce işçiyle ilişki içinde olduğunu söyleyebiliriz.

Sürecin örgütlenmesinde genç güçlerimizin rolü

Kampanya sürecinin gösterdiklerinden biri de genç güçlere dayalı yeni bir kadro kuşağının yavaş yavaş oluştuğu gerçeğidir. Doğal olarak bu tablo belli bir zaman dilimiyle sınırlı bir kampanyanın sonucu olmaktan çok II. Parti Kongresi’nden bu yana yapılan ve III. Parti Kongresi ile birlikte yeni bir düzeye çıkarılan müdahalelerin ürünüdür.

Kampanya sürecinin çok yönlü görev ve sorumlulukları bu kuşağı bir yandan gelişmeye ve daha çok inisiyatif almaya zorlarken, öte yandan da kadro yapımızın mevcut sınırlarını, zaaf ve eksikliklerini bir kez daha göstermiştir.

Birincisi, değişik alanlarda görevli birçok yoldaş daha ileri sorumluluklar almış ve bu onlar açısından geliştirici olmuştur. Bu tablo içerisinde ileriye çıkanlar, mevcut kadro birikimi ile birlikte partinin omurgasında nicel bir büyümenin dayanağı haline gelmiştir.

İkincisi, bu süreçte en ileri çıkanlar dahil olmak üzere, bu birikim henüz nitelik olarak sorunludur. Gelişmenin esas dinamiği hala da yoğun politik faaliyetin ihtiyaçlarına yanıt olma çabasıdır. İdeolojik zayıflık ve bu zayıflığın yarattığı politik yetersizlik, “sıçramalı bir gelişim”i engelleyen en önemli faktör olmaya devam etmektedir. Bu durum aynı zamanda II. Parti Kongresi’nden bu yana yapılan müdahalelerden sonuç almada henüz yetersiz kalındığını göstermektedir.

Üçüncüsü, bu birikim nicel olarak da önemli bir darlık taşımaktadır. Oysa parti, politik kuvveti, faaliyet kapasitesi ve nihayetinde sınıf hareketi içerisindeki yeri ile her geçen gün biraz daha öne çıkmakta, bu öne çıkış yalnızca görev ve sorumlulukları değil beklentileri de artırmaktadır. Yeterli sayıda yetişmiş kadroya sahip olmadan bu beklentilerin tam anlamı ile karşılanamayacağı da, bu son kampanya vesilesiyle bir kez daha görülmüştür.

Yoğun ve başarılı bir politik faaliyet kadrolaşma için sadece uygun bir zemin sağlar. Özel bir kadrolaşma

yönelimi ve bunun ürünü sistematik bir eğitim çabası olmadan, bu alanda belirgin ve güvenceye alınmış bir başarı elde edilemez. Parti önümüzdeki dönemde bu soruna bir kez daha ancak daha kapsamlı bir tarzda yüklenmek zorundadır. Fakat tek tek yoldaşlarımızın bu yönlü bir çaba ve iradesi bu müdahaleye eşlik etmediğinde, sorunun yeterli bir çözüme kavuşturulması mümkün değildir.

Politik önderlik kapasitesindeki gelişim çözücü halka olmaya devam etmektedir

III. Parti Kongresi, politik önderlik kapasitesinde yaşanan gelişime dayalı bir çalışma tarzı değişikliği yaratılamadığı sürece, siyasal sınıf çalışmamızda hedeflenen sıçramanın yaratılamayacağını saptamıştı. O günden bu yana parti bu doğrultuda bir çalışma tarzı değişikliğine gitmeye çalışmaktadır. Geride kalan kampanyalar dönemine bakıldığında, bu yeni tarzın birçok izini bulmak mümkündür. Altı aylık bir zaman diliminin yukardan aşağıya doğru ayrıntılı olarak planlanması, bu planlamanın süreç içerisinde geliştirilmesi bile, doğru çalışma tarzı ve politik önderlik kapasitesi açısından belirgin bir gelişmeye işaret etmektedir.

Bu tabloya rağmen, kampanya çalışmasının sonuçlarına bakıldığında, esas aksama alanının gene de bu alan olduğu, partinin en tepeden en alt örgütlülüklerine kadar bir bütün olarak politik önderliğe dayalı yeni çalışma tarzına geçmekte zorlandığı, atılmış adımlara rağmen bu tarzın çalışmaya yeterince hakim kılınmadığı görülmektedir.

Partinin yeni dönemi

Parti yeni dönemde sınıf hareketi içerisinde daha belirgin bir yer tutmanın güç ve imkanlarına sahiptir. Önderlik boşluğu nedeniyle bir kısır döngü içinde gidip gelen sınıf hareketinin şiddetle buna ihtiyacı vardır. Partinin bu ihtiyaca ne kadar yanıt üretebileceği, her şeyden önce kendi iç sıçramasını ne kadar yapabileceği ile bağlantılıdır. Kampanya dönemi bir kez daha göstermektedir ki, sıçramanın belirleyici halkası hala da “nitelikli kadro” sorunudur ve sonuç bu alanda katedilecek mesafeye sıkı sıkıya bağlıdır.

Başka dönemlerde olduğu gibi bu kampanya döneminde de kendi pratik sınırlarını zorlayarak faaliyetin yükünü çeken yoldaşlarımızın, çok yönlü bir ideolojik-politik gelişim yaşamadan bundan ötesini yapmaları belki mümkündür. Ancak sınıf hareketinin ve partinin gelişen ihtiyaçlarına yanıt vermeleri mümkün değildir.

Parti yeni dönemi dinamik, disiplinli, örgütsel ve devrimci kimliği gelişkin, ama aynı zamanda ideolojik ve politik kapasitesini ilerletmek için bilinçli bir çaba da harcayan yoldaşlar üzerinden kazanabilecektir.

EKİM

(Türkiye Komünist İşçi Partisi

Merkez Yayın Organı EKİM’in Haziran 2011

tarihli 274. sayısının başyazısıdır...)

Burger King Çağrı Merkezi çalışanlarıyla konuştuk...

“Başarırsak bir yol açarız”

- Sizi sendikalaşmaya iten nedenleri anlatır mısınız?

- Gülbahar: Haftalık 48 saat çalışma süresini doldurmak durumundayız. En az 4 gün 11 saat çalışıyoruz. 2 gün üst üste olmamak üzere izin kullanabiliyoruz. Saat 11.00’de bilgisayarlarımızın başında oluyoruz. Vardiya giriş ve çıkışlarında parmak okutuyoruz. Parmak okutma sistemi yemek molalarının başlangıcında ve sonunda da işletiliyor. 11 saat çalışıyoruz ve yemek molamız dışında 27.5 dakika dinlenme molamız var.

Burası sipariş hattı olduğu için sürekli bir iş yoğunluğu var. Hatta bekleyenler vardır ve sizin sisteminiz boş kaldığı zaman çağrılar telefonunuza otomatik olarak sinyal sesiyle düşer. Genel müdür ve bizim müdürümüz ayda bir gelerek bilgilendirme yapıyor. “Çok büyüyoruz arkadaşlar, siz neleri başardığınızın farkında mısınız?” söylemleri sarfedilirken konuşmak isteyenlerin ise sesi kısılıyor. “Sen ne hakla 170 kişinin bulunduğu bir yerde moladan bahsedebiliyorsun, sen ne yapmaya çalışıyorsun, burayı provake mi edeceksin, konuşma otur yerine” denilerek söz verilmiyor. “Bizim sıkıntılarımız var” denilerek yapılan her konuşma teşebbüsü karşısında “Hayır arkadaşım sen kendi adına konuşuyorsun, biz diye bir şey yok. ‘Ben kendi adıma konuşayım’ de ben seni dinleyeyim” söylemleriyle karşılaştık.

Bu süreçte o kırılan rekorların, ulaşılan ciroların üzerinden onlarca restoran açıldı.

Geldiğimiz noktada sinir krizi geçiren arkadaşlarımız var. Şişli Etfal’e gidip sorsunlar Burger’dan kaç tane personel acil servise getirildi diye. Bir arkadaşımız felç geçirmek üzereydi. Doktorlar soruyor, “Siz ne yapıyorsunuz da bu noktaya geliyorsunuz?” diye. Şöyle ki, standart rakam 150 olmasına karşın, biz kimi zaman 300-350 çağrı aldık. Belirlenen standardın üstünde performans arttırımı istersen, 3 kişinin yapacağı işi bir kişinin üstüne yüklersen ne olur? O insan sinir krizi geçirir, psikolojisi bozulur, anti-deprasanlar kullanır, “artık dayanamıyorum” der.

Biz bu koşullarda çalışmayı reddediyoruz. Bize size 2-3 bin TL maaş vereceğiz deseler, biz bunu yine de reddederiz. Bizim derdimiz insani değerleri harcatmamak.

- İsmail: Yemeklerle ilgili sorunumuz var. Kendi fast-food zincirlerinden beslenmemezi istiyorlar. Birçok arkadaşımız bundan kaynaklı onlarca defa hastanelere gitti. Mide, gastrit problemi vb. Biz bunu sürekli tüketmek zorundayız. Bir arkadaşımız bundan kaynaklı karaciğer yetmezliği yaşıyor. Daha 23 yaşında. Midelerine kelepçe takılanlar var.

- Gülbahar: Haber dinlerken dahi yaptığım işi düşünüyorum. “Acaba hata yaptım mı? Raporumda hata gözükecek mi diye düşünürken buluyorum kendimi. Gece rüyamda müdürümü görüyorum. Akrabalarımı bana hata yazarken görüyorum. Bu normal bir insan psikolojisi değil. Pekçok arkadaş anti-deprasanlar kullanıyor. Ben tepki gösteriyorum ama bir yandan da “acaba alsam mı?” diye düşünüyorum. Biriktirdiğin stresi evde çıkarıyorsun. Herkesle kavga ediyorsun. Bir uyumsuzluk sorunu yaşıyorsun.

Bize bir ara yüzde 2’lik bir zam yapıldı. Sonra baktık ertesi gün bize verilen yemek kuponlarının limiti düşmüş. Sorduğumuzda “size yeni zam yaptık, sesinizi çıkarmayın” dendi. Bu kuponla da karnımızı

doyurma imkanımız yok. Aç kalıyoruz. “Bunlar yetmiyor” dediğimiz zaman ise geçiştiriliyor.

- Murat: Eski elemanlar 945 TL alıyor, yeni elemanlar da 3 yıl boyunca asgari ücret alıyor. Güvence zaten yok.

- Gülbahar: Ayağa kalkıp su içemiyorsunuz. Sürekli konuştuğunuz için boğazınız kuruyor fakat müşteriyi hatta bekletmemek için su bile alamıyoruz. Ben visörüme su işareti yapıyorum. Adam bana su getiriyor. Biz yanımızda pet şişelerle su getiriyoruz. Kalkıp su almak durumunda kaldığımızda fırça yemeyelim diye.

“Sendikal faaliyet öğrenilince baskılar başladı”

- Örgütlenme çalışmasına nasıl başladınız?

- Murat: Yaklaşık 10 ay önce sendikalaşma çalışmasına başladık. Burger 8 ay kadar haberdar olmadı. Haberleri olunca öncelikle işten atılan 4 kişiyle konuşmayı kestiler.

- İsmail: Ardından baskılar başladı. Mesela normalde bizim konuşma kayıtlarımız bir şikayet olduğunda dinlenir. Fakat bizim kayıtlarımız geriye dönük dinlenmeye başlandı. Açık yakalamaya çalıştılar. Dilekçe hakkımız var. Vardiya günü, işin olduğunda dilekçe verdiğin taktirde size izin veriyorlar. İki aydır hiçbir dilekçemiz kabul edilmedi. Cumartesi istiyoruz, salı veriyorlar mesela. Üşüyorum diyorsun camın önüne koyuyor. Gözlerim güneşten rahatsız oluyor diyorsun güneş alan yere koyuyor vb. Bizimle alakalı taciz ve yıldırma politikaları başladı. Bunun olabileceğini tahmin edebiliyorduk zaten.

Problemlerimizi nasıl çözebiliriz diye düşündük, arkadaşlarla “ne yapabiliriz”in cevabını aradık. Tez-Koop-İş Sendikası’na geldik ve işyerimizi anlattık.

Türkiye’de koşulları, yasaları biliyoruz. İşverenlerin sendikalara bakış açısını biliyoruz. Bu anlamda karşı çıkacaklarını bildiğimiz için yetki alana kadar gizliliği korumaya çalıştık. Sonuç almaya ramak kala da öğrendiler. Bu noktada baskılar, tacizler artmaya başladı. Sudan sebeplerle tutanak yazmaya başladılar. Biz bunları bir şekilde göğüsleyebiliyorduk. Murat arkadaşımız ses kalitesi gerekçe gösterilerek işten atıldı. Bu arkadaşımız 1.5 senedir çalışıyor.

Bu şekilde içerdeki arkadaşlarımıza gözdağı verildi. Buna sessiz kalma şansımız yoktu. Murat bunu içerde çalışan arkadaşlarımıza duyurduğunda biz de demokratik tepkimizi dile getirdik. Arkadaşımızın haksız ve hukuksuz bir şekilde neden atıldığını sorduk. O anda işverene PDF’te hazırladığımız dilekçe verildi.

yaşadık. Bazı çalışanlar bize fiili olarak saldırdı. Birisi bana yumruk attı. Adam bizi darp etti ardından müdürün masasına oturarak bizi tehdit etti.

Buna karşı ertesi gün çalışan arkadaşlarla basın açıklaması gerçekleştirdik. Açıklamaya katılan bu arkadaşlarımız tek tek odaya alınarak tehdit edildi. Sendikadan istifa etmezlerse işten çıkarılmakla tehdit edildiler. Aileleri aranarak baskı oluşturulmaya çalışıldı. İşten istifa etmeleri için zorlandılar. İnsanlara sendikayı yasadışı ve terör örgütü olarak lanse ettiler.

- Baskılar içeride nasıl karşılandı?

- İsmail: Şu ana kadar imzasını geri çeken olmadı. Arkadaşlar ziyaret ediyorlar, birebir görüşmelerimizi sürdürüyoruz.

- Murat: Mesela bir bayan arkadaşımızı tehdit ediyorlar. O da “Hayır, ben sendikayı gücünüz yetiyorsa atın” diyor. Başka bir örnek; destek veren bir çağrı geldiğinde orada bulunan arkadaşlarımız alkışlıyorlar vb. İçerideki hava iyi.

- İsmail: Bu kampanyalarla içerideki arkadaşlarımızın motivasyonu yükseliyor. Basında bu yönde çıkan haberler onları daha çok cesaretlendiriyor. Baskılara karşı daha dik durmalarını sağlıyor.

“Tüketicilerin desteği önemli”

- Mücadelenizi nasıl sürdüreceksiniz?

- İsmail: Çağrı merkezinde örgütlenme deneyimi yaşanmamış. Problemleri çözenin yegane yolu birlikte hareket etmekten, örgütlenmekten geçiyor. Bunu gerçekleştirmenin yolunun sendikadan biliyorduk. Görüştüğümüz bütün arkadaşlar da buna çok sıcak yaklaştılar.

Bizden bağımsız olarak insanların internet üzerinden yürüttüğü destek kampanyaları var. Bunlar çığ gibi büyüyor. İmza kampanyası için sendikanın önünde stant kuracağız. Taleplerimiz atılan işçilerin geri alınması, sendikal mücadelemize işverenin saygı göstermesi, sendika üyesi arkadaşlarımıza yönelik baskının son bulması. Bu taleplerimiz karşılanıncaya kadar mücadelemizi sürdüreceğiz.

Ayrıca “Sipariş yok destek var kampanyası” içerideki motivasyonu arttıran bir unsur.

Burada başarırsak bir yol açarız. Çağrı merkezlerinde öncü oluruz.

- Gülbahar: Tüketicilerin attığı her mesaj bizim için önemli. 444 54 64’ü arayarak “Sipariş yok destek var” mesajını bırakın.

- Burger King’in sahibi olan tekel aynı zamanda Ontex fabrikalarının da sahibi. Ontex işçileriyle müdacele süreçlerinizi ortaklaştırmayı düşünüyor musunuz?

- İsmail: Ontex işçileri iki basın açıklamamıza da gelip bize destek verdiler. Birlikte mücadeleye her zaman açığız. Onlar da emekçi kardeşlerimiz. Aynı patron tarafından mağdur edilmişiz. Bu noktada birlikte çalışma ve mücadele örmekle ilgili bir sıkıntımız yok.

- Murat: Sınıf dayanışması çok önemli. O gün orada PTT’den de arkadaşlarımız vardı. Ontex işçilerinin cumartesi günü basın açıklamaları oluyor. Onların basın açıklamalarına kitlesel olarak katılabiliriz. Ortak bir kamuoyu oluşturabiliriz.

Emekli-Sen üyesi Yalçın Vural ile sendikada yaşanan son gelişmeler üzerine konuştuk...**“Emeklilerin mücadelesine darbe vuruldu”****- Emekli-Sen’in hukuksal durumu nedir?**

- Emekli Sen 1995 yılında DİSK tarafından emeklileri örgütlemek için TC’nin de altında imzası bulunan uluslararası hukuka dayanarak meşru zeminde kurulmuş bir sendikadır. Ancak hem emeklilerin ekonomik ve sosyal haklarını, hem de sendikanın yasallığını elde etmek için mücadele etmek amacıyla kurulan bu sendika, bu güne kadar iş başına gelen genel merkez yöneticilerinin pasif bürokratik ve keyfi davranışlarından dolayı hem yasal hem de örgütsel olarak tıkanmıştır. Çünkü sendikamızın yasal statüye kavuşması için açılan dava mahkeme tarafından reddedilmiş, dava AİHM’e gitmiştir. Şu andaki tüm faaliyetlerini meşruiyet temelinde DİSK’in ilkelerine ve kendi tüzüğüne dayanarak teamüller üzerinden sürdürmektedir. Yani sendikamızın iç işleyişinde olabilecek herhangi bir hukuksuzluğa veya haksızlığa karşı mağdurların başvuracağı veya kabul göreceği herhangi bir resmi merci de yoktur.

- Emekli-Sen’in geçtiğimiz günlerde yapılan genel kurulu oldukça olaylı geçti. Genel merkezin kaba müdahalelerle tasfiye etmeye çalıştığı muhalefet, kürsü işgaliyle tepkisini koydu. Ancak yaşananların daha uzun bir geçmişi olduğunu biliyoruz. Bu süreci özetle anlatabilir misiniz?

- Emekli-Sen’in bugün yaşadığı sorunlar aslında daha ilk kurulduğu yıllardan başlar. Bugünkü genel başkanın da içinde yer aldığı ilk genel merkez yönetiminden bu yana işbaşında olanlar, ne yazık ki sendikamızın kuruluş amaçlarına ve işleyiş ilkelerine (ki bunlar DİSK’in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı ve ilkeleridir) aykırı bir şekilde yaptıkları uygulamalarla sendikamızı bir sorunlar yumağı haline getirmiştir.

8 yıl önce işbaşına gelen Veli Beysülen başkanlığındaki bugünkü yönetim de eski yönetimden devraldığı bürokratik sendikal anlayış ile sorunlarımızı daha da içinden çıkılmaz hale getirmiştir. Bu son genel kurulda yaşananlar da aslında uzun yılların bu olumsuz birikimine bir tepki olarak meydana gelmiştir. Çünkü 16 yıldır siyasi iktidara karşı ağırlıklı olarak şubeler tarafından verilen onca mücadeleye rağmen ne hukuki ve yasal haklarımız elde edilmiştir ne de siyasi iktidar tarafından gaspedilen ekonomik ve sosyal haklarımız geri alınabilmiştir. Buna karşılık Veli Beysülen başkanlığındaki genel merkez yönetiminin bu pasif ve beceriksiz tavrını eleştiren şubeler ve üyeler bizzat Veli Beysülen’in inisiyatifi ile ve hiçbir kurala bağlı

olmadan ya görevden alınmış ya da ihraç edilmiştir.

Dahası haklarımızı almak için değişik illerdeki şubelerin siyasi iktidara karşı yapmak istedikleri eylemler tam bir sarı sendikacılık anlayışı ile ya reddedilerek engellenmiştir ya da izne bağlanarak pasifize edilmiştir. Ayrıca bugüne kadar yapılan tüm genel kurullarda genel kurula katılacak delege sayısı genel merkez tarafından sendika tüzüğüne rağmen muhalif şubelerin delege sayısı düşürülerek yandaş şubelerin delege sayısı artırılarak belirlenmiştir. Yetmediği yerde naylon şubeler veya temsilcilikler açılarak genel merkeze yandaş delege sayısı şişirilmiştir. Bugüne kadar yaşanan bu hukuksuz kuralı ve ilkesiz süreç son genel kuruldan önce de tekrarlanınca, yani şube kongrelerini yapan Beyoğlu, Kadıköy, Kocaeli ve Keçiören şube yönetimlerinin keyfi olarak görevden alınması ve genel kurula katılımının engellenmesi ile başlayan tasfiyeci tutum, artık bardağı taşıran son damla olmuştur. Divan başkanlığını DİSK’in Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün yaptığı genel kurulda kürsü sınıf sendikacılığı anlayışına sahip devrimci yöneticiler ve delegeler tarafından işgal edilerek genel kurul engellenmiştir.

- Yaşanan sorunlarda sendikal mücadele anlayışındaki farklılıklar ne kadar rol oynuyor? Varsa bu farklılıkları anlatabilir misiniz?

- Sınıf mücadelesinin her alanında olduğu gibi sendikal alanda da var olan anlayış farklılıkları yaşanan sorunlarda temel bir rol oynuyor. Çünkü sermaye sınıfına karşı yaşam ve çalışma koşullarını düzeltmek için verilen uzun mücadelelerin sonucunda kurulan sendikalar temelde bir sınıf örgütüdür ve mücadelesinde sınıfsal çıkarları temel almak zorundadır. Ama tam da bu nedenle daha kuruldukları

andan itibaren sermaye sınıfının müdahalelerine maruz kalmışlardır. Dolayısıyla giderek sermaye sınıfının işçilerin içinden devşirdiği uzlaşmacı ve bürokrat sendikacılar eliyle bu amacından uzaklaştırılmaya ve sınıf mücadelesinin bir dalga kırını yapılmaya çalışılmıştır. Bugün Emekli-Sen’de yaşananlar da bu zemin üzerinde şekillenen tarafların mücadelesidir. Bir tarafta uzlaşmacı bir sendikal anlayış ve bürokrat düzen sendikacıları, diğer tarafta devrimci mücadeleyi temel alan sınıf sendikacıları...

- Emekli-Sen gibi diğer işçi sendikalarına göre rantın nispeten sınırlı olduğu bir sendikada, yönetimin bu denli gericileşmesi ve çirkin yöntemlere başvurusunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Öncelikle sayıları dokuz milyonu bulan emeklilerin ekonomik ve sosyal haklarının alınması mücadelesine vurulmuş bir darbe olarak değerlendiriyorum. İkinci olarak 16 yıldır bu sendikada hiçbir maddi karşılık beklemeden ve üstelik de kıt bütçelerine rağmen yaptığı maddi ve manevi katkılarla mücadele eden sendikamızın üye ve yöneticilerine yapılan bir haksızlık olarak değerlendiriyorum. Üçüncü olarak ise sınıf mücadelesinde bugüne kadar yapılan ihanet zincirine eklenen yeni bir halka olarak değerlendiriyorum.

- Genel kurulun ardından Emekli-Sen’in geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Öncelikle yukarıda özetlemeye çalıştığım nedenlerden dolayı bu genel kurul yok hükmündedir. Çünkü hiçbir hukuki yasal ve ilkesel temele dayanmadan, üstelik (görevden alınan şube yönetimlerinin kongrelerini yenilemediği için) açık bir tüzük ihlaliyle yapılan bu genel kurulun hem kendisi hem de çıkan sonuç meşru değildir. Bu gerekçelere ilaveten genel kurul salonunda da kürsü işgalinin sonucunda delegasyonun ezici bir çoğunluğunun genel kurulu ve çıkan sonucu meşru bulmadığını söyleyerek salondan ayrılması da, bu gayri meşruluğun tescilidir.

Bu durum Emekli-Sen Genel Merkezi tarafından sendikamızı bölmek başka bir deyişle sınıf sendikacılarından kurtulmak amacı ile divanın ve özellikle de divan başkanı Tayfun Görgün’ün yardımıyla yaratılan bir durumdur. Yapılması gereken ise öncelikle Beysülen ve ekibinin sendikayı bölme çabalarına karşı DİSK yönetimi tarafından atanacak geçici bir yönetimle Emekli-Sen’i en kısa sürede yeni bir genel kurula götürerek bu sürecin durdurulmasıdır. Aksi halde bölenler bu bölünmeyi kalıcılaştıracaklardır.

- DİSK’in süreçteki yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bu süreçte DİSK’in daha doğrusu DİSK’i temsil eden ve genel kurulda da divan başkanı olan genel sekreter ve başkan vekili Görgün’ün yaklaşımı Beysülen’in bürokratik sendikal anlayışından farklı olmamıştır. Üstelik genel kuruldan dört ay önce Emekli-Sen’de DİSK’in ilkelerine, geleneklerine ve teamüllerine aykırı bir şekilde yaşanan bu anti-demokratik işleyiş, görevden alınan şube başkanlarının hazırladığı bir raporla kendisine iletildiği ve kendisinin de yapılan bu uygulamalara katılmadığını belirttiği halde genel kurulda aldığı tam tersi bir tavırla bürokratik ve uzlaşmacı sendikal anlayışın saflarında yerini almıştır.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sendikaya tahammülsüzlük**Gea Klima’da işten atma**

Gebze’de kurulu bulunan Alman sermayeli Gea Klima’da yaşanan işten atma saldırısına işçiler direnişle yanıt verdi.

Birleşik Metal İşçileri Sendikası’nın örgütlü olduğu fabrikada işlerin azaldığını gerekçe gösteren patron küçülme bahanesiyle 7 işçiyi işten attı. 3 işçi kendi isteğiyle işten çıkarken, 4 işçi ise 1 Haziran’dan bu yana fabrika önünde direnişlerini sürdürüyor. İşçiler mücadelelerini kamuoyuna duyurmak için çeşitli eylemler gerçekleştirecekler.

Limak’ta işçi kıyımı

Adana’da kurulu bulunan ve LİMAK Holding’e bağlı LİMKON Meyve Suyu Konsantre Tesisleri’nde işçiler sendikalı olduğu için işten atıldı.

İşçilerin Tek Gıda-İş’te örgütlenmesi üzerine patron 6 Haziran günü 4 işçiyi, 7 Haziran günü ise 2 işçiyi işten attı.

7 Haziran günü ise diğer işçileri küfür ve tehditlerle servisten indirmeyen patron uşakları, işçileri şantajla notere götürdü ve zorla istifa ettirdi.

Kamu TİS'lerinde eylemler

Harb-İş'ten Kartal eylemi

Türk Harb-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Şubesi, toplu iş sözleşmesi sürecinde işveren temsilcilerinin dayatmalarını ve Türk-İş yöneticilerinin gerekli tutumu almayarak süreci işçilerden ve diğer sendikalardan gizlemesini protesto etmek amacıyla 8 Haziran günü bir yürüyüş gerçekleştirdi. E-5 Kartal Köprüsü'nü trafiğe kapatan işçiler burada sloganlarla yaklaşık bir saat bekledi. Ardından yolu tek yönlü trafiğe kapatarak Kartal Merkez istikametine yürüdüler.

MAS-DAF işçileri, Yol-İş Sendikası üyelerinin pankartlarıyla destek verdiği yürüyüşte Birleşik Metal, Eğitim Sen, Genel İş yönetici ve üyeleri yer aldı. Aralarında BDSP'nin de bulunduğu devrimci ve ilerici kurumlar da yürüyüşe katılım gösterdi. Yaklaşık 600 kişi ile başlayan yürüyüş yoldan katılanlar ve Kartal merkezde bekleyenlerle birlikte 800 kişiye ulaştı.

Yürüyüş sırasında işçilerin toplu sözleşmenin taraflarından olan AKP'ye yönelik tepkileri bir hayli yoğun. Yol güzergahında bulunan AKP Kartal Seçim Merkezi önünde bir süre beklenerek AKP ve hükümet karşıtı sloganlar atıldı. Aynı zamanda Türk-İş yönetimine de öfkeli olan işçiler Türk-İş'i teşhir eden ve göreve çağırان sloganları da sık sık haykırdı.

Yürüyüş boyunca çevredekilerin ilgisi de oldukça yoğun. Birçok kişi alkışlarla eyleme destek verirken arabalarıyla geçenler de korna çalarak işçileri selamladı.

Alkış ve sloganlarla Kartal Meydanı'na gelindikten sonra Harb-İş adına basın açıklaması okundu. Açıklamada, 23 bin Harb-İş üyesinin yanısıra kamuda çalışan 230 bin işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmelerinin devam ettiği söylendi. Bu görüşmelerin bugüne kadar bir sonuca ulaşmadığı ve işveren tarafının bu noktada bir adım atmadığı ifade edilirken, Türk-İş Başkanlar Kurulu'nca sürecin alınan kararlara uygun bir şekilde devam ettirilmediğine dikkat çekildi.

Açıklamada Türk-İş yönetimine şu sözlerle çağrı yapıldı: *“Türk-İş yöneticilerini açık, somut ve etkili tutum almaya, hükümet yetkilileri ile yapılan tüm görüşmeleri üye sendikalarla ve kamuoyu ile*

Kamu TİS'lerinde oyalama sürüyor

Yaklaşık 230 bin işçiyi kapsayan Kamu Kesimi Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde Türk-İş ve hükümet temsilcileri 2 Haziran günü Trabzon'da biraraya geldi.

Devlet Bakanı Hayati Yazıcı ile Türk-İş Yönetim Kurulu'nun yer aldığı toplantının ardından açıklama yapan Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, hedeflerinin seçimlerden önce sözleşmeyi bitirmek olduğunu dile getirdi.

Devlet Bakanı Hayati Yazıcı da “Umuyorum kamuda çalışan işçilerimizin beklentilerini karşılayacak sonuca varırız” diyerek genel-geçer bir yanıt verdi.

paylaşmaya;

toplu sözleşme kapsamında olsun ya da

olmasın tüm sendikaları ve üyelerini el ele, omuz omuza dayanışmaya çağırıyoruz.”

Petrol-İş üyesi işçiler iş bıraktı

Petrol-İş üyesi işçiler Tüpraş'la süren toplu sözleşme sürecinin tıkanması üzerine 6 Haziran günü İzmir ve Batman'da iş bıraktı

Batman

Batman Rafinerisi'nde çalışan 250 işçi taşeronlaştırmaya karşı 2 saat iş bırakarak rafineri önünde eylem gerçekleştirdi.

Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın yaptığı açıklamada, Tüpraş'ta taşeron işçi çalıştırmanın ve hizmet alımlarının giderek arttırıldığına dikkat çekti. Vardiyalardaki sistem değişikliğine de tepki gösteren Öztaşkın, baş operatör ve formenler dışında kalan personelin vardiya sisteminin farklılaştığını dile getirdi. Söz konusu uygulamanın işverenin yönetim hakkı içinde kalan bir husus olmasına rağmen toplu iş sözleşmesinin de konusu olduğunu ve bu sistem değişikliğine de ilk günden bu yana karşı çıktıklarını belirtti.

İzmir

Petrol-İş Aliağa Şubesi üyesi işçilerin 2 saat iş bırakarak gerçekleştirdikleri ikinci uyarı eyleminde, servislerinden inen işçiler giriş kapısı önünde toplandı. Gece vardiyasından çıkan Petkim işçilerinin de destek vermesiyle 500 işçi kapı önünde eylem gerçekleştirdi.

Çimse-İş'ten grev kararı

Türk-İş'e bağlı Türkiye Çimento Seramik Toprak ve Cam Sanayi İşçileri Sendikası (Çimse-İş), çimento patronlarının örgütü ÇEİS ile devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine 2 Haziran günü 45 fabrikada grev kararı alındığını duyurdu.

Sendikanın Başkanlar Kurulu 3 Haziran günü yaptığı yazılı açıklamada, 7 Ocak 2011 tarihinde başlayan görüşmelerde üyelerinin temel taleplerini karşılayan bir yaklaşım oluşmadığını belirtti. Açıklamada şunlar söylendi:

“Kurulumuz, sendikamızın bugüne kadar yürüttüğü toplu iş sözleşme görüşmelerinde izlediği politikayı onaylamış, grev kararı alınması konusunda gerekli prosedürlerin gecikmeden yerine getirilmesini kararlaştırmıştır. Bu karar çerçevesinde grev kararının 02 Haziran 2011 tarihinde alınmasına oybirliği ile karar verilmiştir.”

İSDEMİR'de grev oylaması

İskenderun Demir Çelik Fabrikaları'nda (İSDEMİR) toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine alınan grev kararı oylandı.

Hak-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikası ile İsdemir arasında Ocak ayından bu yana süren 24. Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri tıkanınca grev kararı alınmıştı. Çelik-İş, 31 Mayıs'ta grev kararını açıklamıştı.

Grev kararı oylamasında ise 4621 evet oyuna karşılık 3 hayır oyu kullanıldı.

Erdemir'den 6 Haziran günü yapılan açıklamada ise lokavt kararı alındığı duyuruldu.

6 bin işçiyi ilgilendiren sözleşme kapsamında sendika, İSDEMİR'deki ücretlerin ERDEMİR AŞ ile eşitlenmesi isterken, karşı taraf ise 0 zam dayatmasında bulundu.

Direnişçi işçiler Kızılay'da

Samsun Gazi Devlet Hastanesi'nde sendikalı oldukları için işten atılan Dev Sağlık-İş üyesi iki işçi, “Güvenceli iş, insanca yaşam istiyoruz! İşimize döneceğiz” talebiyle 4 Haziran günü Samsun'dan başlattıkları yürüyüşün ardından 6 Haziran günü Ankara'ya ulaştı. İşçiler direnişlerinin 132. gününde Sağlık Bakanlığı önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Direnişçi işçilerden Cemalettin Kömpe yaptığı açıklamada, haksız ve hukuksuz bir biçimde işten çıkarıldıklarına dikkat çekerek işlerini geri istediklerini ifade etti. Sendikal baskılara son verilmesini istedi.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ve Türk Tabipleri Birliği Başkanı Eriş Bilaloğlu da birer konuşma yaptı.

İşçiler Kızılay'a çıktı

Direnişçi işçiler bakanlık önündeki eylemlerinin ardından Kızılay Meydanı'na çıktılar.

“Taşeronu Baş Kaldırıyoruz, İşimizi Geri İstiyoruz” yazılı bir pankart açarak Kızılay Meydanı'nda yolu kesen işçilere çevik kuvvet polisleri saldırdı. 3 işçi gözaltına alınırken, “İşimizi geri istiyoruz!”, “Taşeronu baş kaldırıyoruz” sloganlarını attılar.

Yunanistan'da iki dünya karşı karşıya!

Atina'da bakanlık işgal edildi

Günlerdir sokaklarda eylem yapan emekçiler Yunan hükümetinin bütçe kesintilerine yol açacak olan IMF ve AB planını meclisten geçirmesine karşı 3 Haziran bakanlık binasını işgal etti.

Eylemciler, binanın çatısından Yunanistan halkını genel greve çağıran pankart astı. Bakanlık girişini kapatan Yunanistan Mücadeleci Sendikalar Birliği (PAME) üyesi eylemciler binaya hiçkimsenin girmesine izin vermedi.

Kahire'den Madrid'e, Madrid'ten Atina'ya yüzbinler alanları dolduruyor. Rejimin biçimi, neo-liberal yıkım saldırılarının sonuçlarını pek değiştirmiyor. Her durumda işsizlik, yoksulluk, sosyal hakların gaspı, özelleştirme, yolsuzluk, rüşvet, çürüme ve kokuşma... Neo-liberal saldırı küreseldi, sonuçları da öyle oldu. Zorbalıkla, sınıflar mücadelesinin keskinleştiği yerde, kapitalist devletlerin alamet-i farikasıdır. Yunanistan'da askeri darbe olasılığından söz edilmesi boşuna değil...

Kuzeyden güneye/güneyden kuzeye...

Genel grevler önce Akdeniz'in kuzeyinde başladı, güneyine sıçradığında ise halk isyanları şeklini aldı. Diktatörler devrildi etkileşim tersine döndü. Dalga Akdeniz'in güneyinden kuzeyine geri geldi. Güneyin deneyimleri kuzeyde yankı buldu. Bu sefer genel grevlere, yüzbinlerin kent meydanlarındaki alanları işgal etmesi de eklendi.

İspanya'da başlayan meydan işgali Yunanistan'a sıçradı. 12 gün boyunca gece başkent Atina'daki Sintagma Meydanı'nda eylemler yapan işçiler, emekçiler, işsizler ve gençler Pazar günü yüzbinlerin katılımıyla dev bir gösteri gerçekleştirdiler. Modern Yunanistan tarihinin en kitlesel eylemini gerçekleştiren işçi ve emekçiler, tıpkı Tunus, Kahire, Al Manama, Sana gibi Arap başkentlerinde olduğu gibi ilklere imza attılar.

Sintagma meydanını özgürleştiren gençlerle işçi ve emekçiler hukuk, sağlık, basın, temizlik, gıda vb. konularda komiteler oluşturarak kolektif yaşamı inşa ediyorlar. Her akşam tüm eylemcilerle yapılan toplantılarda alınan kararlar halka sunulur ve onaylanıyor.

İki haftalık bir mücadele sürecinde meydanlarda özyönetim organlarını kuran emekçiler, kapitalizmin bireyciliğine karşı anlamlı bir yanıt veriyorlar. Sınıflar mücadelesinin sarsıcı ortamı işçiler, emekçiler, kapitalizmin geleceksizliğe mahkum etmek istediği gençler ve işsizler için hayatta kalmak ve kazanmak için dayanışma ve omuz omuza mücadele dışında bir yolun bulunmadığını öğretiyor.

Farklı ülkelerde, farklı kültürlerle mensup, farklı kıtalarda meydanları işgal eden işçi ve emekçilerle

gençlerin kısa sürede kolektif yaşamı kurması bir tesadüf değil. Zira sömürü ve baskı altında bulunan sınıflar için dayanışma ve birleşik mücadele, evrensel bir kuraldır. Sınıf mücadeleleri tarihi sayısız kez bu olguyu kanıtlamış, devam eden sınıf mücadeleleri de bunu döne döne kanıtlamaktadır.

Genel grevle kitle direnişi aynı anda...

Yunanistan'daki kitlesel hareketin Arap dünyasındaki isyanlardan farkı, işçi sınıfının ilk günden itibaren genel grev silahıyla sahne alması, dahası merkezinde olmasıdır. Bu olgu hareketin en güçlü yanıdır. Zira sadece emekçilerin isyanı veya genel grevle baş etmek egemenler için mümkün olabilir. Ama aynı anda hem genel grev hem yüzbinlerin direnişiyle baş etmek hiç de kolay değil. Yakın geleceğin mücadele biçimi olacağı anlaşılan birleşik direniş, şimdiden kapitalist/emperyalist sistemin efendilerini endişelendirmeye başladı. Zira kapitalizmin yapısal krizi aşılamıyor, dolayısıyla işçi ve emekçilerle gençlerin öfkesi de hızla yayılıyor. Başka bir ifadeyle birleşik direnişler evrenselleşme aşamasında...

Arap dünyasındaki halk isyanlarının sadece diktatörlere karşı değil, aynı zamanda neo-liberal saldırı ve kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı sonuçlarına karşı biriken öfke sonucu patlak verdiğini gizlemeye çalışan gerici güçlerin foyası, tüm çirkinliğiyle ortaya çıkmış bulunuyor. Zira Yunanistan'da liberal takımının "kutsal" addettiği burjuva demokrasisi şimdilik işbaşındadır. Hal böyleyken "Tahrir tipi direniş" in Sintagma'ya taşınması, esas sorunun kapitalizmin yapısal krizinin yıkıcı sonuçları olduğunu gözler önüne seriyor.

Yunanistan'da mücadele henüz Tunus, Mısır ve Yemen'de olduğu gibi halk isyanı düzeyine sıçramadı. Ancak bunun potansiyellerini taşıdığı, geline yerde kimse için bir sır değil. Pazar günü Atina'da meclisin bulunduğu Sintagma meydanındaki eyleme katılan yüzbinlerin, hükümet istifa etmedikçe, IMF ve AB kararları yürürlükten kaldırılmadıkça eylemlere son vermeyeceklerini ilan etmeleri, Yunanistan burjuvazisi ve AB emperyalistlerine tam bir meydan okumadır. Alanları işgal eden yüzbinlerin egemenleri ve onların düzenini hırsız ilan edip, bu düzenin yıkılması gerektiğini dile getirmeleri, kapitalizme karşı biriken öfkenin boyutları hakkında fikir vermektedir.

Vurgulamak gerekiyor ki, Yunanistan gibi işçi sınıfının yaygın ve örgütlü, devrimci/Marksist birikimin güçlü olduğu bir ülkede olayların ayaklanma boyutuna sıçraması, anti-kapitalist bir devrimin koşullarının oluşması anlamına gelir ki, Avrupa'da sınıflar mücadelesinin bu düzeye gelmesinin yaratacağı sarsıntının muazzam olacağı aşikâr.

Çöküşün eşiğindeki sistem sınıf çatışmalarını körüklüyor

Hem uçurumun kıyısında dolanan Yunanistan burjuvazisi hem onu kurtarmaya çalışan AB emperyalistleri, tam bir açmaz içindeler. Zira sistemi kurtarmak için IMF reçetelerinin uygulanması kaçınılmaz, bu ise, rejimi tehdit eden sınıf ve kitle hareketinin daha yaygın daha kitlesel daha militan bir düzeye sıçraması anlamına gelir ki, bu da kapitalist/emperyalist sistemin tümü için ciddi bir risktir.

Hal böyleyken IMF ile AB şefleri, "vaat edilen kredi dilimini almak istiyorsanız 'kemer sıkma' politikasını uygulamak zorundasınız" diye "sosyalist" Papandreu hükümetine ultimatom veriyorlar. Bu tutum, emperyalistlerin pervasızlığını gözler önüne seriyor. Zira Yunanistan'da olup bitenler onları ilgilendirmiyor. Onlara göre baldırı çıplaklar isyan ediyorsa, ordu ve polis ne güne duruyor...

Şimdiden partisinde çatlaklar oluşan Papandreu ise, IMF-AB emirlerini yerine getirmeye kararlı olduğunu söylüyor. Görünen o ki, başka çıkış yolu da yok; sistemi iflastan kurtarmanın tek yolu IMF-AB kredileri ve bunun şartı olarak dayatılan kemer sıkma politikalarını uygulanmak... Bu ise, işçi sınıfı ve emekçilerle gençleri açıktan kavgaya davet etmek demektir.

Genel grev silahını kuşanıp meydanları işgal eden yüzbinler, "Kavgaya davet ettiniz, davetiniz kabulümüzdür!" mesajını vermiş bulunuyor.

Tüm veriler Yunanistan'da sınıflar mücadelesinin şimdiden hesap edilemeyecek bir evreye doğru ilerlediğine işaret ediyor. Ne burjuvazi ve onun arkasındaki emperyalistler saldırıdan kolay vazgeçecek ne işçi sınıfı ile emekçiler bu pervasızlığa kolay boyun eğecek. İki sınıf, iki zıt dünya iradesini ortaya koyarak çatışmaya hazırlanıyor.

Bu çatışmanın tek gerçek çözümü işçi sınıfıyla emekçi müttefiklerinin kapitalizmi yıkıp sosyalist işçi emekçi cumhuriyetini kurmaları olacaktır. İşçi sınıfı devrimci önderliğini yaratıp etrafında kenetlendiğinde ne burjuvazi ne de emperyalistler bu gücün karşısında durabilecektir.

Yemen’de halk isyanı yeni bir evrede!

Yemen’i iç savaşın eşiğine getiren Abdullah Salih, Arap dünyasında siyasi arenadan çekilen üçüncü diktatör oldu. Nasıl gerçekleştiği gizli tutulan bir saldırı sonucu ağır yaralanan Salih, tedavi için Suudi Arabistan’daki destekçilerine sığındı. Yemen’e geri dönme iddiasını korusa da, bu diktatörün de siyasi yaşamı sona ermiş görünüyor.

Emperyalistlerle ortaçağ kalıntısı Suudi rejiminden aldığı güçle vahşi saldırılara da başvurarak tahtını korumak için son ana kadar ayak direyen Salih, gelenin yerde destekçileri tarafından da gözden çıkarılmış bulunuyor. Yemen rejiminin ABD emperyalizminin işbirlikçisi olması, Suudi kralı ile körfez ülkelerindeki diğer kokuşmuş şeyhlerin de Salih’in tahtını savunmaları, diktatörün siyasi ömrünü bir süre daha uzattı ancak kurtarmaya yetmedi.

“Salihsiz Salih rejimi” formülü tutmayacak...

Dört aydan beri devam eden genç kuşaklarla emekçilerin kararlı/kitlesel/militan direnişi, bu sadık işbirlikçinin de sonunu getirmeyi başarmak üzere. Ancak bu başarı, Yemen’deki olayların hemen sona ereceği anlamına gelmiyor. Zira bir yanda Salih rejiminin militer güçleri, öte yanda El Kaide’ye bağlı olduğu bildirilen tetikçilerin saldırıları devam ediyor. ABD-Suudi-AB koalisyonu ise, halk isyanının sınırlı kazanımlarla bitirilmesi amacıyla yoğun bir çaba sarf ediyor.

Başkent Sana ve direnişlerin sembolü kabul edilen Taiz kentinde, tanklar, toplar ve savaş helikopterlerinin de kullanılmasıyla yüzlerce kişinin katledilmesi ve binlerce kişinin yaralanmasına neden olan çatışmalar, hafiflese de sürüyor; belli ki, bu çatışmalar bir süre daha devam edecek. “Terörle mücadele” için kurulduğu iddia edilen ve Amerikalı subayların komutasında bulunan “özel kuvvetler”in de halk

ayaklanmasının bastırılmasında rol aldığı bildiriliyor.

Diktatörle suç ortakları tarafından sürdürülen çatışmalar, “Salih giderse, Yemen kaosa sürüklenir” iddiasına gerçeklik kazandırmayı hedeflese de, alanları işgal altında tutan yüzbinlerin şiddetten kaçınmaları, ağır bir bedele mal olsa da bu gerici planı boşa düşürüyor.

Çatışmalar devam ederken, ABD-Suudi Arabistan-AB koalisyonu, Salih rejiminin artıkları ile “birleşik muhalefet” diye anılan burjuva partilerle yoğun bir görüşme trafiği içinde bulunuyor.

Salih’in yardımcısını başa geçirip muhalif burjuva partilerinin de katılacağı bir hükümet formülü üzerinde çalışan gerici koalisyon, isyan eden Yemen halkının talepleriyle değil, kendi gerici çıkarlarını koruma derdindedir. Fakat bu uğursuz plan için koşullar uygun görünse de, alanlardaki yüzbinler bu kirli oyunu bozmaya kararlı görünüyor. Bu ise, gerici koalisyonun “Salihsiz Salih rejimi” formülünün çöpe atılmaya mahkum olduğuna işaret ediyor.

Sadece diktatör değil rejimi de gitmeli!

Suudi rejimiyle emperyalistlerin kirli emellerinin farkında olan genç kuşaklarla emekçiler, Washington-Büksel-Riyad patentli gerici planı reddettiklerini ilan etmiş bulunuyorlar. Salih ve suç ortaklarının yargılanmasını da isteyen milyonlar, zorba rejimin tüm temsilcilerinin yönetimden temizlenmesini de talep ediyorlar.

Salih’in tek başına gitmesinin esasa ilişkin bir değişiklik yaratmayacağını açıklayan “Değişim Devrimi Gençliği (DDG)”, sadece diktatör Salih’in değil, aynı zamanda zorba rejiminin de yıkılmasını istediklerini, bu talep gerçekleşene kadar isyanın devam edeceğini tekrar tekrar vurguluyorlar.

Salih’in yardımcısı ile “bileşik muhalefet” atı altında biraraya gelen burjuva partilerin kuracağı

yönetimin geçici olması gerektiğini belirten DDG, kurulacak “geçici yönetim” taleplerini karşılayana kadar, “devrim meydanları”nı terk etmeyeceklerini vurguluyorlar.

ABD-AB-Suudi ittifakının diktatör Salih’i gözden çıkarıp diktatörlüğü ayakta tutmaya çalıştığını belirten DDG temsilcileri, bu planı bozmaya kararlı olduklarını özellikle belirtiyorlar.

Devrimci önderlikten yoksunluğun yarattığı handikaplar...

Tunus ve Mısır’da olduğu gibi, Yemen’de de halk isyanının lokomotifi olan kapitalizmin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşakların en büyük zaafı, devrimci önderlikten yoksunluktur. Aralarında sol/sosyalist güçlerin yer aldığı gençlik örgütlenmeleri olsa da, bu güçler DDG çatısı altında birleşerek ortak hareket etseler de, programı/hedefleri net olan, iktidarı ele geçirmek stratejisi ile mücadele eden devrimci bir öncüden söz etmek mümkün değil. Milyonların katılımıyla devam eden halk isyanına rağmen, hareketin devrimci önderlikten yoksun olması, burjuva muhalefetle emperyalistlerin kaygılarını hafifletiyor. Zira bu olgu, gerici güçlerin kurulacak yönetimin belirlenmesinde etkin rol oynamalarına olanak tanıyor.

Diktatör Salih’le rejiminin yıkılmasını isteyen, bu talebini gerçekleştirme konusunda kararlı olan DDG, buna rağmen iktidara talip değil. Yani bir anlamda var olan burjuva partilere alan açıyor. Zira isyan eden güçlerin iktidarı hedeflemediği yerde hareket, yönetimin aynı sınıfın, somut durumda burjuvazinin farklı klikleri arasında el değiştirmesinden öteye gitme olanağından yoksun kalır.

Bu olgu DDG çatısı altında birleşen gençlik güçlerinin yönetim değişikliğinden sonra pasifleşeceği anlamına gelmiyor elbet. Zira ortada milyonların katılımıyla aylar süren bir isyanın yarattığı bilinç sızramaları, oluşan bir direniş kültürü ve değiştirme iradesi var. Milyonların politikleştiği yerde, egemenlerin emekçileri yok sayarak iş yapmalarının zemini de ortadan kalkar.

Görünen o ki, Yemen’de rejim artıklarıyla “birleşik muhalefet” partilerinin işbirliği ile geçici bir yönetim kurulacak. Bu yönetimin birtakım yüzeysel değişikliklerle sistemi güçlendirmeye öncelik tanıyacağını öngörmek zor değil. Zira burjuva akım veya akımların azami sınırları bellidir ve emekçilerin taleplerinden önce sistemin tahkim edilmesiyle uğraşmaları, eşyanın doğası gereğidir.

Vurgulamak gerekiyor ki, kurulacak geçici yönetimin işi kolay olmayacak. Zira isyana önderlik eden DDG’nin basıncı tepesinden eksik olmayacaktır. Burjuva çıkarlar ve emperyalist güçlerle Suudi rejiminin isteklerini dikkate alarak iş yapmaya öncelik veren bir yönetim ise, doğal olarak DDG’ye bağlı güçlerin basıncı altında olacaktır. Zira DDG, talepleri gerçekleşene kadar meşru/militan mücadeleye devam edeceğini ilan etmiş bulunuyor.

Olgular, Yemen’de karmaşık ve çatışmalı bir sürecin devam edeceğine işaret ediyor. Egemenler, sistemi tahkim etmek için işlerine bakmanın yollarını arayacaklar. Kapitalizmin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşakların ise, bu sistemde taleplerinin karşılanması olası değildir. Zira söz konusu sorunların kaynağı bizzat kapitalizmdir. Dolayısıyla mücadelenin seyri, kaçınılmaz olarak “sınıfa karşı sınıf/kapitalizme karşı sosyalizm” ekseninde bir mücadeleye doğru ilerleyecektir.

Bielefeld’de İspanya dayanışması!

İspanya’daki sosyal hak gasplarına, işsizliğe, geleceksizliğe karşı gençlerin başlatmış olduğu protestolar, dünyanın birçok yerinde dayanışma etkinlikleri, yürüyüşlerle destekleniyor.

3 Haziran Cuma günü, Bielefeld Jahnplatz’ta da bir dayanışma yürüyüşü gerçekleştirildi. Şehrin merkezi noktalarında basın metninin okunduğu yürüyüşte ana caddeler trafiğe kapatıldı. Açıklamada

“Krizin yarattığı sonuçlar nedeniyle İtalya’da, Yunanistan’da başlayan protesto gösterileri sonrasında Ortadoğu’ya, Kuzey Afrika’ya sıçradı. Şimdi ise İspanya büyük sokak gösterilerine tanık oluyor. Sosyal hak gasplarının asıl nedeni küreselleşmedir ve bu sıranın yakında Almanya olacağı anlamına da geliyor” denildi.

BİR-KAR / Bielefeld

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ortadoğu'daki isyan ruhu siyonistleri zorluyor

Arap dünyasındaki isyanlar İsrail'i doğrudan hedef almasa da, bu gelişmelerden en çok rahatsız olan kuşkusuz ki, Tel Aviv'deki ırkçı-siyonist rejim oldu. Zira isyanlar, ABD uşağı/İsrail işbirlikçisi rejimleri sarsmakla kalmadı, Filistin halkı ve Filistinli örgütler üzerinde de sarsıcı etkiler yarattı. Filistin halkının basıncı altında kalan Hamas-El Fetih ikilisi parçalanmaya son verecek anlaşmayı imzalamak zorunda kalırken, Nakba'nın yıldönümünde İsrail sınırlarına dayanarak “dönüş hakkı” uğruna fiili mücadeleyi başlatan binlerce genç, bellek ve iradenin kazandığını dosta düşmana gösterdiler.

İsyan ederek onurunu kazanan halklar, korku duvarını parçalamış, değiştirme gücü ve iradesinin farkına varmış bulunuyor. Bu yeni durum, ağır bedeller ödemesine rağmen son yıllarda dinci Hamas ile teslimiyetçi El Fetih arasında sıkışan Filistin halkının da yeni arayışlara girmesini tetikledi.

Hal böyleyken, Arap başkentlerini saran meşru/militan/kitlesel direnişlerin Filistin direnişine de yeni boyutlar kazandırması kaçınılmazdı. “Halk parçalanmanın son bulmasını istiyor!” şiarıyla Gazze ve Batı Şeria'da sokaklara dökülen onbinler, bunun ilk işaretlerini verdiler. Dört koldan İsrail sınırlarına dayanarak başlatılan “Filistin'e dönüş” eylemleri ise, bir başka direniş biçimi olarak gündeme geldi.

İsrail'in emperyalist güçlerin desteği ile Arap devletlerine karşı girdiği Haziran 1967 savaşının yıldönümünde de yüzlerce Filistinli ve Suriyeli genç, işgal altındaki Golan Tepeleri'ne doğru yürüyüşe geçerek, İsrail sınırına dayandılar. Vahşi bir şekilde gençlere saldıran İsrail savaş aygıtı 23 kişiyi katlederken 350 kişiyi de yaraladı.

Soğukkanlı katiller sürüsünden oluşan İsrail ordusunun askerlerine karşı göğsünü siper ederek sınıra dayanan yüzlerce genç, hayatlarında görmedikleri işgal altındaki vatanlarına dönüş hakkından vazgeçmediklerini bir kez daha dünyaya gösterdiler. Bu mücadele biçiminin yeni boyutlar kazanarak devam etmesi kaçınılmaz görünüyor. Bu ise siyonist şeflerin halk isyanlarıyla başlayan kabusunu daha da uzatıyor.

Belirtmek gerekiyor ki, tepeden tırnağa katliamcı zihniyetle malul olan siyonist rejim, onbinler İsrail sınırına dayandığında, sadece vahşi katliamlarla bu kuşatmadan kurtulamayacağını farkındadır. Beyaz Saray ve Pentagon'daki savaş baronlarından aldığı sınırsız desteğe dayanarak saldırılarında sınır tanımayan İsrail'in, bu yolla giderek daralan kuşatmadan kurtulması artık olası değil.

İrkçı-siyonist rejimin yakın gelecekte daha da saldırganlaşma ihtimali yüksektir. Nitekim Obama'nın Filistin sorununun “çözümü” için çaba sarf ettiği günlerde İsrail başbakanı Netanyahu, Yahudi yerleşimlerinde bin 500 yeni bina inşa edileceğini ve “birleşik Kudüs”ün İsrail'in “ebedi başkenti” olacağını vaaz ediyordu. Amerikan Kongresi'nde konuşan siyonist şefin, 40 dakikalık konuşması boyunca 29 kez alkışlandıktan sonra, Obama da “1967 sınırlarında Filistin devletinin kurulması gerektiği” yönündeki sözlerini iki gün içinde yutmak zorunda kaldı. Netanyahu önünde eğilen Obama'yı utanç verici bir duruma düşüren bu gelişmeler, siyonist şefleri kısmen rahatlatırsa da, İsrail etrafında daralan kısılcı genişletmeye yetmiyor.

Bu arada Arap dünyasındaki halk isyanlarının

sarsıcı etkisinde kalan İsrail'deki barış savunucusu güçler de, siyonist ordunun 1967 sınırlarına çekilmesini ve başkenti doğu Kudüs olan bir Filistin devletinin kurulması gerektiğini savundular.

İsrail'de barıştan yana güçlerin son yıllarda zayıfladığı göz önüne alındığında, Tel Aviv'de 5 bin kişilik bir eylem gerçekleştirmeleri, bu örgütlerin güçlenme süreci içinde olduğuna işaret ediyor. Bu gelişme önemlidir. Zira İsrail'deki Yahudi işçi ve emekçilerin de siyonizmin vahşetinin farkına varıp buna karşı tavır almalarının büyük bir önemi var. Kolay olmasa bile, ırkçı-siyonizmin Yahudi emekçiler dahil, Ortadoğu halkları için bir tehdit oluşturduğu gerçeğinin İsrail'de de anlaşılması, bu kokuşmuş zorba rejimin yıkılmasında kritik bir rol oynayacaktır. Arap dünyasındaki halk isyanları ve bu sürecin Filistin'e yansımalarının, bu süreci başlatması olası görünüyor.

Siyonist rejimin gayr-ı meşru konumu daha yaygın bir kabul görürken, Filistin halkının davasının haklı ve meşru olduğunu ABD emperyalizmi dışında açıktan reddeden kimse kalmadı. Obama'nın bile (iki gün sonra bu sözlerini yutsa da) 1967 sınırlarında bir Filistin devletinin kurulmasından söz etmek zorunda kalması, Filistin direnişinin kritik öneminden kaynaklanıyor.

Filistin davasının Arap dünyasında kritik bir rol oynaması, halk isyanlarıyla kabuk değiştiren Ortadoğu'da çıkarı olan emperyalist güçleri de sorunla daha yakından ilgilenmeye zorluyor. Zira Filistin halkına karşı ırkçı-siyonist rejime destek verenlerin Arap dünyasında hiçbir saygınlıklarının kalmayacağını emperyalistler de biliyor. Nitekim Obama'nın çırpınıp durması da bundandır. Bu olgu Rusya ve Fransa'nın da soruna “yakın ilgi” göstermelerine yol açıyor. Farklı

hesaplarla gündeme geldiği açık olan bu “ilgi”, İsrail'i rahatsız etmeye başladı bile.

Siyonist rejimin 60 yıldır devam eden küstah saldırganlıktan kolay vazgeçmesi beklenmiyor, ama bu saldırganlığın İsrail devleti etrafındaki kısılcın daha da daralmasına yol açması, gelinen yerde kaçınılmazdır.

Halk isyanları dalgasının siyonist işgale karşı direnişi güçlendirici etkisine rağmen, Filistin halkının zayıf noktası devrimci önderlikten yoksunluktur. Dinci Hamas veya teslimiyetçi El Fetih gibi güçlerle siyonizmin yenilgiye uğratılması olası değil. Hamas-El Fetih ikilisi, halen Filistin'deki en güçlü örgütlerdir. Buna karşın Batı Şeria ve Gazze'yi birbirinden ayıran, bu iki akımın çizgileri, birleşik bir direniş örnek bir yana, bunun önünde engeldir. Nitekim parçalanmaya son veren anlaşmaya imza atmalarına rağmen, her iki taraf da bazı konularda somut adım atabilmiş değil.

Buna karşın son yıllarda “örgütsüz” Filistinlilerin sayısında büyük bir artış olduğu da gözleniyor. Bu açmazın aşılması, ancak var olan devrimci akımların güçlenmesi veya yeni kurulacak devrimci bir akımın Filistin'de etkin olması ile mümkün olabilir.

Güçlü bir devrimci akımın olmadığı yerde, direnişi zafere ulaştırmak için şart olan birleşik direnişin örülebilmesi mümkün değil. El Fetih ve Hamas deneyimleri bu olguyu doğrulayan örneklerle doludur. Örgütsüz kesimlerle var olan örgütlerdeki direnişçi damarı birleştiren bir devrimci önderlik, Filistin davası için hayati önemdedir. Elbette böyle bir önderlik oluşana kadar Filistin direnişi devam edecek; bu arada belli kazanımlar elde etmesi de olasıdır. Buna karşın devrimci önderlik, nihai çözüm için tek çıkış yoludur.

Suriye'de tansiyon yükseliyor

Suriye'de 3 Haziran günü gerçekleştirilen Cuma eylemi, eylemlerin başladığı günden bu yana gerici Esad rejimi tarafından katledilen 30'u aşkın çocuğa adandı. Kitlesel eylemler gerçekleştirilirken devlet terörü yine sahnede idi. Dera, Hama ve Humus'ta Baas güçlerinin açtığı ateş sonucu onlarca gösterici hayatını kaybetti.

Gösterilerin en şiddetlisi 1982'de binlerce kişinin öldürüldüğü Hama'da gerçekleştirildi. Kent meydanında onbinlerce kişinin toplandığı bildirildi. Suriyeli İnsan Hakları örgütleri, bugüne kadarki en büyük gösterinin düzenlendiği kentte silahlı güçlerin açtığı ateş sonucu 48 kişi öldü.

Katledilenlerin anısına Hama'da genel grev

Hama kentinde gerici rejim tarafından katledilenler için 4 Haziran günü yapılan cenaze törenine 100 bini aşkın kişi katıldı.

AFP'ye bilgi veren Hamalılar devlete bağlı silahlı güçlerin alanda bulunmadığını belirttiler.

Yine AFP'nin aktardığı bilgiye göre Cuma günü Baas güçleri tarafından katledilen kişiler için üç günlük yas ilan edildi. Bu kapsamda Hama'da ölenlerin anısına genel grev ilan edildi.

Stuttgart'ta antifaşist öfke

Almanya'nın Stuttgart şehrinde 2-5 Haziran tarihlerinde faşist hareket Bürgerbewegung Pax Europa'nın (BPE) polis himayesinde düzenlemek istediği mitinge antifaşist güçler müdahale etti.

Faşist-ırkçı etkinliklerini şimdiye kadar şehir merkezinde yapmaya çalışan faşistler, 2 Haziran günü faşist etkinliği engellemek ve teşhir etmek üzere harekete geçen antifaşistlerin yürüyüşüyle karşılaştılar. Miting alanına yakın bir yere kadar polis ablukası altında devam eden yürüyüşün ardından antifaşist güçler etkinliği yaptırmama kararlılıklarını gösterdiler.

Yeşil-SPD eyalet hükümetinin, Schlosplatz Meydanı'nı miting alanı olarak faşistlere tahsis ettiğini duyuran antifaşist güçlerin miting yapacağını zanneden kolluk güçleri, antifaşistlerin, faşistlere tahsis edilen alana girmesiyle büyük bir şok yaşadılar.

Atlı ve mobilize polis güçlerinin çabaları hüsrarla sonuçlandı. Alan, anti-faşistlerin denetimine geçti. Faşistler için hazırlanan kürsü de ele geçirildi.

Antifaşist eylem nedeniyle sivil faşistler polise sığınmak zorunda kalırken alana polis takviyesi istendi. Defalarca saldırı durumuna geçirilen polis, miting alanında toplanan kitleye saldırmaya cesaret edemedi. Bu sıradaki itiş-kakışlar daha çok sahne etrafında yaşandı. "Rambo" kılıklı polisler sahip oldukları silah, teçhizat ve örgütlülük üstünlüklerinin sağladığı avantajla anti-faşist kitleyle sahneyi ele geçirenlerin arasına girerek kitleyi ikiye böldü. Bu durumun avantajına dayanan polis asıl saldırısını sahne üzerine yoğunlaştırdı. Polisin ablukası altına alınan platformdaki arkadaşlarına destek veren kitle, alana yayılan geniş kitleyi harekete geçirmekte başarısız kalınca polis sahneyi biber gazı ve coplar kullanarak dağıttı.

Saldırısı sırasında birçok anti-faşist yaralanırken biber gazından etkilenenler hastaneye kaldırıldı.

Birçok gösterici gözaltına alınırken sivil faşistler, polis koruması altında polisin ele geçirdiği sahneye taşındılar. Yoğun ve aralıksız süren protestolar altında faşist çeteler sahnede kısa bir boy gösterisi yaparak çekildiler. Polis atlarının pislikleri anti-faşistler tarafından poşetlere konularak faşistlerin üzerine atıldı.

Anti-faşist güçlerin eylemler zincirinin ilk ayağı Alman devletinin faşistlere sunduğu açık desteği bir kez daha gözler önüne serdi. Değişik uluslardan göçmen örgütleri ve göçmen kitlesi de eylemlerde yer aldı. MLPD, DKP gibi partiler ve sendikaların eylemlerde neden yer almadıkları ise muhatapları tarafından açıklanmayı bekliyor.

4 Haziran'da farklı tablo

İrkçı-faşistlerin 4 Haziran'da gerçekleştirmek istedikleri konferansı engellemek için çağrı yapılmıştı. Bu çağrının altına Ver-di sendikası ve Die Linke ve SPD'nin gençlik örgütü, Türkiyeli kurumlardan ise BİR-KAR ve AGİF imza atmıştı. Ne var ki, eylem günü Alman kurumlarından hiçbirisi alana gelmedi. Protestocu güçler yalnız bırakıldı. Böylece de polisin saldırması için uygun koşullar sağlandı. Nitekim, durumu ganimet bilen polis acımasızca eylemcilerin üzerine yürüdü, tam bir vahşete başvurdu.

Polisler silah kabzasıyla gençlerin böğrüne vurdular, yere düşen insanların üzerinde tepindiler, ellerini kırarcasına kelepçelediler, kafalarını duvarlara vurdular, sokak ortasında elektro şoka tabi tuttular. Karakolda gençlerin üzerlerine köpeklerini saldırttılar. Polisin bu dizginsiz terörünün ve acımasızlığının gerisinde ise, sol maskeli Yeşiller ve SPD eyalet hükümeti vardı. Yeşiller, seçim sırasında Stuttgartlı ilerici ve anti-faşistlerin kendisine sunduğu desteğe, bu utanç verici kanlı icraatla karşılık vermişti! Böyle yaparak, bir kez daha, sermayeye uşaklıkta ve döneclikte sınır tanımadığını da ortaya koymuş oldu.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Ontex Fransa'da işçi kıyımı

Dünya devi **Ontex**'in Fransa'daki fabrikasının da kapatılması gündeme geldi. Fransa'daki fabrikada çalışan öncü işçilerin, Ontex'in Türkiye'deki fabrikasında direnişlerini sürdüren işçilerle sınıf dayanışmasını yükseltmeye çalıştığı bir süreçte gelen kapatma haberi işçileri harekete geçirdi.

Ontex Fransa'da çalışan işçiler Selüloz-İş üyesi direnişçi işçilere gönderdikleri mektupla, kendi süreçleriyle ilgili bilgilendirmede bulundular. Onlara nasıl destek olabileceklerini tartıştıkları bir süreçte, kendi fabrikalarının kapatılacağı haberini almalarını büyük bir üzüntüyle karşıladıklarını belirten işçiler bu kararla "şoka uğradıkları"nı ve hemen harekete geçtiklerini belirttiler.

Son yaptıkları genel işçi toplantısında, çalışma haklarını sonuna kadar savunma ve biraz daha para kazanmak için 200 işçinin işine son vermeyi planlayan Ontex Grubu'yla sonuna kadar mücadele etme kararı aldıklarını ifade ettiler.

Şirketin, kendilerine önerdikleri "yüksek miktarda" parayı istemediklerini, yıllardır gece-gündüz demeden verdikleri emeği satmayacaklarını söyleyen işçiler, seslerini önce Fransa'ya ardından da dünyaya duyuracaklarını sözlerine eklediler.

Diğer yandan Ontex Grubu'nun, Fransa'daki fabrikasını kapatma kararı birçok televizyon kanalında işlendi. Ontex Fransa işçileri, kendi mücadeleleriyle beraber Türkiye'deki direnişin de sesi olacaklarını sözlerine eklediler. Sendikalarıyla birlikte bu karara karşı koyacaklarını duyurdular.

Ontex/Canbebe direnişçilerinden dayanışma

Ontex/Canbebe direnişçileri Fransa'daki sınıf kardeşlerine şu mesajı iletiler:

Merhaba Ontex Grubu'nda çalışan onurlu yiğit sınıf kardeşlerimiz;

Aldığımız habere inanın çok üzüldük. Üzüntümüzün sebebi bizimle ilgili yapacağınız çalışmanın sekteye uğramış olması değil, sizlerin de işsiz kalacak olmasıdır. Yüreğimiz tüm işçi sınıfı için atıyor, yeryüzünde nerede bir işçi kardeşimiz sermayenin uşakları tarafından ezilse kendimiz ezilmiş gibi hissediyoruz. Bu mücadele sadece Ontex Türkiye fabrikasındaki işçilerin değil aynı zamanda dünya işçi sınıfının nezdinde bir zafer olarak sermaye diktatörlüğünün yenilmesi olacaktır.

Siz Ontex Fransa'da çalışan işçi kardeşlerimize buradan direniş çadırındaki işçiler olarak kucak dolusu sevgi ve selamlarımızı iletiyoruz. Bizim ve sizin tarafınızdan yürütülen bu onurlu mücadeleyi biz de Türkiye başta olmak üzere tüm dünyaya duyurmaya çalışacağız.

Yaşasın işçilerin birliği!

Devrimci sanatçılar Frankfurt'ta anıldı!

Haziran ayında ölümsüzleşen Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal'i Frankfurt'ta düzenlediğimiz bir etkinlikle andık. Etkinlik öncesinde 200'e yakın afiş kullandık, kitle ilişkilerimizi ziyaret ederek etkinliğimize çağırdık. Ayrıca bu ay içinde düzenlenen tüm etkinliklere katılarak biletlerimizi işçi ve emekçilere ulaştırmaya çalıştık.

Etkinlik saygı duruşuyla başladı. Sonrasında bir yoldaşımız günün anlam ve önemine dair kapsamlı bir konuşma yaptı. İlgiyle dinlenen konuşmanın ardından bir dostumuz türküleriyle etkinliğimizi renklendirdi. Bu bölümün sonunda Erdoğan Egemenoglu sahne aldı. Nazım Hikmet'in şiirlerini başarılı bir şekilde yorumlayan sanatçı salonda iyi bir

etki yarattı.

İkinci bölüm Tanya oyunuyla başladı. Oyun beğeniyle izlendi. Erdoğan Egemenoglu tekrar sahne alarak birkaç şiir daha okudu. Aynı zamanda seyirciyle kısa söyleşisinde, "Bugün herkes Nazım Hikmet'e sahip çıkmaya çalışıyor, ama Nazım öncelikle devrimcilerin ve ilericilerin sanatçısıdır, O'na sahip çıkalım. Tam da böyle bir dönemde, böyle bir etkinlik gerçekleştirmek oldukça önemli" dedi. Yakın bir dostumuzun Nazım'ın türküleştirilen şiirlerini ve marşlarını söylemesinden sonra etkinlik sonlandırıldı.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı etkinlik coşkuluydu. Ontex işçileri için de dayanışma çağrısı yaptığımız etkinlikte anlamlı bir karşılık bulduk.

Kurs dayatmasına eylemli yanıt

Yıllardır paralı kurslarla liselileri paralı eğitim cenderesinde tutan **Kadriye Moroğlu Lisesi**’nde birçok öğretmen, öğrencileri sınıfta bırakmakla ve düşük notlarla tehdit ederek kurslara katılmaya zorluyorlar.

Bu saldırı karşısında liselilerde öfke büyürken, örgütlenmenin adımları da atıldı. Öncelikle sorunlarını anlatan dilekçelerle İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü’ne başvuran öğrenciler, okula müfettiş getirilmesinin ve soruşturma başlatılmasının önünü açtılar.

Öğrenciler tehdit edildi, aileleri arandı

Okuldaki paralı eğitim saldırısını teşhir etmek için bir haftadır eylem hazırlığında olan liseliler, eylemin duyulması üzerine tehditlere maruz kaldılar. Eyleme öncülük edenlerin aileleri arandı, eyleme katılabilecek öğrenciler tehdit edildi. Eyleme öncülük edenlerden bir öğrenciye ise “Eylem yapmayın kız kardeşinin zayıflarını silelim” denildi.

2 Haziran günü okul çıkışında bildiri dağıtan üç liseli de polis ablukasıyla karşılaştılar. 25’e yakın polis, ekip araçları ve yunus timleriyle hem bildiri dağıtımını engellemeye hem de liselileri korkutmaya çalıştılar.

Dersler iptal edildi

3 Haziran günü eylem okul çıkış saati olan 14.00’te yapılacağı için okul yönetimi saat 10.00-11.00-12.00’de dersleri iptal ederek öğrencileri dışarı çıkarttı. Okulda toplantı yapılacağı yalanına sığmayan yönetim sınavları dahi iptal ettirdi.

Tüm tehditlere ve baskılara rağmen liseliler okul önünde eyleme katılmak için beklediler. Bu

öğrencilerle de tek tek konuşuldu ve okuldan atma tehditleriyle öğrenciler dağıtıldı. Liselilerin ise “Eylemi bekliyoruz” diyerek mücadelelerini sahiplenmesi dikkat çekiciydi. Saat 13.30’da okulun önünde biraraya gelmeye başlayan liselilerin sayısı yarım saat içinde 100’ü buldu. Panzer ve çevik kuvvetin de geldiği eylem yoğun bir abluka ile başladı.

Faklı liselerden de katılım sağlanan eylemde “Paralı kurs dayatmasına, eğitimin ticarileşmesine son! Müşteri değil öğrenciyiz!” pankartı açıldı. Korkutmalar neticesinde 60’a yakın liseli eyleme katılırken bir o kadarı da eylemi dışarıdan izledi ve destek verdi.

Basın açıklamasının okunmasının ardından iki kardeşini Moroğlu’nda okutan bir veli konuşma yaptı. 500 TL kayıt parası verdiklerini, kız kardeşinin zayıf olan dersinin ise kursa kayıt yaptırdıktan bir buçuk ay sonra 5’e çıkartıldığını söyledi.

Eylemin bitirilmesinin ardından toplu şekilde yürünmesi polisleri rahatsız etti. Slogan atılmamasına rağmen polisler kitleyi dağıtmaya çalıştı ve çevik kuvvet getirme tehdidinde bulundu. Ancak toplu halde yürünmeye devam edildi.

Kadriye Moroğlu Lisesi’nde bir ilk olan bu eylem, liselilerin bilinçlerindeki zincirlerin kırılmasını ve korkularını yenmesini sağladı. Okulda kurslar üzerinden öğrencilere baskı yapan ve bir sömürü çarkı kuran Ali Gündüz, Oktay Gürbüz, Cenap Kalaycılar, Murat Keleş, Emre Namli gibi öğretmenlerin çarkına çomak sokuldu. Önümüzdeki sene kursların kalkacağına dair sözler duyulmaya başlandı.

Sivil polisler eyleme desteğe gelen devrimcilerin isimlerini öğrenmeye çalışıp, fotoğraf çekerek taciz ettiler.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

AKP’lilerden linç girişimi

Kütahya’da 2 Haziran günü Hopa’daki polis terörünü protesto etmek isteyen Dumlupınar Üniversitesi öğrencileri ve Öğrenci Kolektifi üyeleri, AKP’liler tarafından linç edilmeye çalışıldı.

Kent merkezindeki Cumhuriyet Caddesi’nde toplanan öğrenciler gerçekleştirdikleri yürüyüşün ardından AKP seçim irtibat binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamanın ardından binaya yumurta atan öğrencilere AKP’liler saldırdı. Öğrencileri linç etmeye çalışan yaklaşık bin kişi uzun süre öğrencileri darp etti. Polis saldırıyı bir süre izledikten sonra öğrencilerle linççi güruhun arasına girdi. Polis daha sonra öğrencileri Eğitim Sen binasına soktu.

MÜ’de soruşturma terörü

3 Mayıs’ta “Türkçülük günü” adı altında Mersin Üniversitesi içinde gerici bir etkinlik düzenlemek isteyen faşistler, devrimci değerlere ve Kürt halkının mücadelesine saldırmak istemişlerdi. Bunun üzerine devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin faşistleri Çiftlikköy Kampüsü Cumhuriyet Alanı’ndan çıkarmak istemeleri üzerine çatışmalar yaşanmıştı. ÖGB, sivil faşistler ve çevik kuvvet polislerinin saldırılarına maruz kalan devrimci öğrenciler bu saldırılara tok bir yanıt vermişlerdi.

Üniversite yönetimi bu planlı provokasyonla yetinmeyerek, eyleme katılan devrimcilere yönelik soruşturma terörünü devreye soktu. Bu çerçevede, “Fen Edebiyat Fakültesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Cumhuriyet Alanı çevresinde izinsiz gösteri yürüyüşü yapmak, slogan atmak, basın açıklamasında bulunmak” iddialarıyla bir Ekim Gençliği okuruna soruşturma açıldı.

Mersin Üniversitesi’nden EG okuru

İşsizlik ve YÖK’e karşı gençler Taksim’de

Tunus, Tahrir, Madrid sokaklarını dolduran gençlerden aldıkları enerji ile İstanbul Taksim’de de gençler işsizlik ve YÖK’e karşı oturma eylemine başladı.

Gençler 8 Haziran günü saat 12.00’de Taksim Tramvay Durağı’nda gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile 3 günlük oturma eylemlerini başlattılar. “Tunus, Tahrir, Madrid, şimdi sıra İstanbul’da... İşsizlik ve YÖK’e karşı gençler meydana” pankartının açıldığı eylemde “Metin Lokumcu ölümsüzdür”, “Eğitim haktır satılamaz”, “Gencim, mezunum, işsizim” dövizlerini taşıyan gençler işsizliğe, geleceksizliğe, YÖK’e karşı sloganlarını yükselttiler.

Sermayenin, AKP hükümetinin gençliğe dönük saldırganlığının bilançosunun açıklandığı eylemde patronların ceplerini gençliğin yarınları ile doldurduğu vurgulandı. Açıklama, çalınan geleceği geri almak için Tunus’ta, Tahrir’de, İspanya’da olduğu gibi Taksim’de de meydanları doldurma çağrısı ile sona erdi.

Açıklamanın ardından meydana kurdukları şemsiyelerin altında dövizleri ile oturma eylemlerini başlatan gençler, bildiri dağıtımı ile çağrılarını sürdürdüler. Oturma eyleminin toplantı, tiyatro gösterimi ve konserlerle devam edeceği duyuruldu.

Gençlerin eylemine katılan “6 Temmuz Ataması Elinden Alınan Öğretmenler” grubu da basın açıklaması gerçekleştirdi. Grup adına açıklamayı

gerçekleştiren Burcu Çakır, KPSS’de yaşanan kopya skandalı ile öğretmenlik mezunlarının çaresiz kaldığını söyledi. Çakır, 1 Haziran tarihinde yapılan 30 bin atamada sözleşmeli öğretmenlerin kadroya alınmasının ve Ağustos ayında gerçekleşecek atamaların da gerekçe gösterilmesinin ardından bekledikleri 6 Temmuz atamasının iptal edilmesiyle ikinci bir haksızlıkla karşı karşıya olduklarını vurguladı. Açıklama Temmuz atamasının hayata geçirilmesi talebi ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eğitim-Sen 8. Olağan Genel Kurulu’nun ardından...

Sendikal bürokrasiye, çürümeye ve yozlaşmaya karşı mücadelenin önemi!

Eğitim-Sen, KESK’e bağlı sendikalar içerisinde nitel ve nicel açıdan en önemli dinamiklerden birisidir. 13-15 Mayıs tarihleri arasında gerçekleşen Eğitim-Sen 8. Olağan Genel Kurulu, bugüne kadar gerçekleşen sendika genel kurulları ve Temmuz ayı içerisinde gerçekleşecek olan KESK Genel Kurulu hakkında da fikir vermektedir.

Dünyada, bölgede ve Türkiye’de son dönem yaşanan siyasal ve toplumsal gelişmeler düşünüldüğünde Eğitim-Sen Genel Kurulu’ndan işçi sınıfı ve emekçiler lehine bir sonuç çıktığı söylenemez. Eğitim-Sen Genel Kurulu’ndan yansıyanlar sendikal bürokrasi ve çürümenin vardığı boyutu en yalın ve çarpıcı bir biçimde gözler önüne serdi. Genel kurulun ilk gününe parlamentarizm, ikinci gününe ise koltuk kavgası damgasını vurdu.

Sendikal bürokrasinin ve çürümenin vardığı boyut!

Genel kurulda siyasal/sendikal gruplar yaptıkları konuşmalarda kapitalizmin giderek daha fazla vahşileştiği ve saldırganlaştığı tespiti yaptı, emperyalist-kapitalist sistemin saldırılarına karşı işçilerin, emekçilerin, kadınların, gençliğin ve ezilen halkların mücadelesinin ortaklaştırılması gerektiğinin altını kalınca çizdiler. Emek, özgürlük, eşitlik, demokrasi vb. kavramların sıkça kullanımı kurula damgasını vurdu. Ancak tüm bu sorunlara karşı emekçilerin bilinçlendirilmesi, birleşik mücadelenin örgütlenmesi, fiili-meşru mücadelenin hangi taleplerle ve nasıl bir mücadele programı etrafında somutlaştırılması gerektiğine dair herhangi bir somut tartışma yapılmadı, bu ihtiyaca yanıt verebilecek bir karar ortaya çıkmadı.

Demokrasi söylemini ağızlarından düşürmeyen sendikal gruplar, genel kurul sürecini öncesi, kurul günü ve sonrasıyla birlikte ele almayan tutumlarıyla koltuk kavgası yürüttüler. Oysa genel kurul süreçleri bir bütün olarak tabanın mücadelenin sorunlarını ve ihtiyaçlarını tartıştığı bir zemine çevrilmeli, genel kurul kararları sendikal demokrasiyi kurumsallaştırmaya hizmet etmeli, tüzüksel değişikliklerle de sendikal demokrasi güvence altına alınmalıydı. Hak alıcı ve uzun soluklu bir mücadele programının somut biçimler kazanması da genel kurul iradesi tarafından güvence altına alınması gereken bir diğer önemli gündem başlığıydı.

Ancak sendikal gruplar kamu emekçileri mücadelesi ve KESK açısından hayati önem taşıyan tüm bu başlıklarla ilgili somut kararlar alınmasından özenle uzak durdular. Öncesinde kapalı kapılar ardında ve kulislerde yürütülen, mücadelenin ihtiyaçlarından daha çok grupların dar çıkarlarına hizmet eden “yönetimin kaçısı sende, kaçısı bende” kirli pazarlıklarını kurul kürsüsünde açıkça dile getirmekten çekinmediler. Bu kirli hesapları doğrultusunda birbirlerini tehdit etmeye kadar işi vardırıdılar.

Delege konuşmalarına sıkça yansıyan bu tablo, mücadeleden ve tabandan uzaklaştıkça kendi içine dönen, sendikal grupların “arka bahçesi”ne çevrilmeye çalışılan ve küçülen KESK gerçeğine rağmen sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarından ve sendikal demokrasi ilkelerinden uzak sendikal grupların, sendikal bürokrasiyi büyütme ve koltuklarını garantiye alma

konusunda nasıl da kıyasıya kavga ettiklerine işaret etmektedir.

Tüzük değişiklikleri ve sendikal demokrasinin ayaklar altına alınması!

Genel kurul öncesinde ve kurul gününde hemen hemen her sendikal grup KESK’teki daralmanın, mücadeleden uzaklaşmanın, tabandan kopmanın sorunlarına değinerek tüzük kurultayına duyulan ihtiyaçtan bahsetmesine rağmen Devrimci Sendikal Dayanışma (DSD) ve Demokratik Emek Platformu’nun (DEMEP) başını çektiği ittifakın genel kurulda, işyerlerinden başlayarak sendika şubelerine kadar üyelerin katılımıyla yürütülmesi gereken tartışmaları, parmak hesabı yaparak apar topar tüzüğe yerleştirmesi sendikal bürokrasinin vardığı boyutu göstermektedir.

Genel kurulda yapılan tüzük değişikliklerinin içeriğinden bağımsız olarak bu böyledir. Zira tüzük değişikliğinin gündeme getiriliş biçimi ve örgütleniş tabanın iradesini yok saymakta, sendikal grupların iradesini esas almaktadır. Sendikal demokrasinin ilke ve kuralları değil, grupların ihtiyaçları öne çıkmaktadır. Oysa sendikal mücadelenin sorunları, çözüm önerileri ve bunun somut biçimler kazanması tabanla birlikte yürütülecek tartışma sürecinin ürünü olarak gündeme getirilmeliydi. Genel kurul sonrası hızla gerçekleştirilecek seçimsiz bir program ve tüzük kurultayı ile sendikal mücadelenin ihtiyacı olan bir yeniden yapılanma hayata geçirilebilirdi. Bu haliyle “Eğitim-Sen’in yeniden yapılanması”, “demokrasi”, “söz, yetki, karar, iktidar çalışanlara” gibi argümanları öne süren DSD ve DEMEP’in samimiyeti tartışmalıdır.

Sendikal demokrasi işletilmeden gündeme getirilen tüzük değişiklikleri, içeriğinden bağımsız olarak, meşru değildir. Keza Eğitim-Sen’in yapısal değişimine neden olan tüzük değişiklikleri için gerekli olan delegelerin salt çoğunluğunun salonda olmadığı bir ortamda oylatılması ve “parmak demokrasi”sinin kurula hakim kılınması DSD ve DEMEP’in demokrasiden ne anladığını göstermektedir. Salt çoğunluğun salonda olmamasından dolayı kurula önerge vererek oyların sayılmasını talep eden delegelere yönelik sözlü ve fiziki saldırılar ise KESK’teki bürokratikleşme, çürüme ve yozlaşmanın vardığı boyutları gözler önüne sermektedir. Bu zeminde ilk iki önerge dışında (anadilde eğitim ve adres değişikliği önergeleri) delege tam sayısının salt çoğunluğu ile 26. Hükümetin 2011-2015 dönemi için

önergeler, göz göre göre divanın toplam lehte kullanılan oy sayısına kafadan en az 100 eklemeye yapması ile geçirilmiştir.

Bu tutum, KESK’in kuruluşundan bu yana savunduğu eşitlik, özgürlük, demokrasi kavramlarının koltuk kavgası ve grupsal çıkarlar söz konusu olduğunda nasıl ayaklar altına alındığının ibretlik bir belgesi olmuştur.

Yönetim pazarlıklarının taraflarından birisi olan Emek Hareketi (EH) ise tüm kurul boyunca kürsü konuşmalarında tabanın iradesi, sendikal demokrasi, mücadelenin sokaklarda ve işyerlerinde yürütülmesi vb. konularda ahkam kesmiştir. Ancak, bu söylemleri, yönetimde “bir yerine iki kişilik” kontenjanla temsil edilmek için kullandığı genel kuruldaki tutumlarıyla iyice açığa çıkmış, üstelik bunu genel kurul kürsüsünden yüksek sesle dile getirmekten de kaçınmamıştır. Kurul boyunca “ana renkleri dışarda tutarsanız olacaklardan siz sorumlu olursunuz” mantığıyla hareket eden ve kürsü konuşmalarında bu tutumunu tehdit ve şantajı kadar vardırıran EH, pazarlıklar sürerken kürsüyü etkin biçimde kullanırken ve hatta konuşma hakkının kısıtlanması çabası karşısında salonda gerilimler yaşanmasını göze alırken, tüzük değişikliği bölümünde (oybirliği ile geçen ilk iki önerge sonrasında) salonu terkederek, anti-demokratik dayatmalara karşı sesini yükseltmeye çalışan sınırlı sayıdaki ilerici delegenin susturulmasının önünü düzlemiş ve DSD-DEMEP ittifakının elini kolaylaştırmıştır. Bu tutumuyla da asıl derdinin yönetimde bir yerine iki koltukla temsil edilmek olduğu açık bir biçimde gün ışığına çıkmış, kurul boyunca savunduğunu iddia ettiği ilkelerde, tüzük değişikliklerinin anti-demokratik bir şekilde gündeme getirilişine dair yönelttiği eleştirilerde ise samimiyetten ve ciddiyetten yoksun olduğunu göstermiştir.

Genel kurulda yaşananlar KESK geleneği adına kabul edilemezdir. Eğitim-Sen MYK’sı bu yanıştan hızla geri dönmeli, önümüzdeki 6 ay içerisinde işyerlerinden üyelerin doğrudan temsil edildiği zeminlerde sendikal mücadelenin sorunları ve ihtiyaçları tartışılmalı, sendikaya dair öngörülen yapısal değişiklikler böylesi bir sürecin ardından gerçekleştirilmelidir.

Anti-demokratik uygulamaların tüzükten çıkarılması ve tabanın esas alındığı, sendikal demokrasinin kurumsallaştırıldığı bir Eğitim-Sen’in yeniden inşası acil bir ihtiyaçtır. Ancak en az bunun kadar önemli olan bir diğer ihtiyaç da hak alıcı bir mücadele programıdır.

Gerçekleştirilecek kurultay sadece tüzüksel değişiklikleri esas almamalı aynı zamanda önümüzdeki dönemi kucaklayacak hak alıcı bir mücadele programının oluşturulmasına ve karar altına alınmasına da hizmet etmelidir. Sendikal mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt verebilecek bir program ve tüzük kurultayının demokratik bir süreç olarak örgütlenmesi Eğitim-Sen ve KESK MYK’sının öncelikli görevleri arasında yeralmalıdır.

KESK’in dar grupsal ihtiyaçlar çerçevesinde yeniden yapılandırılması ve ikamecilik

Son dönemde gerçekleşen sendika genel kurullarına damgasını vuran bir diğer husus da “ana renk-ara renk”, “asli-tali unsur”, “esas-yapay doku” vb. tartışmalarıdır. Yönetimlerde koltuk sayısı azalan ya da sendika yönetimlerinde yer alamayan siyasal/sendikal gruplar kendi varlığını KESK’in varlığına indirgemekte ya da sendikal demokrasinin teminatı olarak görmekte, kendisini KESK’in yerine ikame etmektedir.

Oysa bir emek ve sınıf örgütü olan sendikaların ve KESK’in varlık yokluk sorunu sınıflar mücadelesinde oynadığı role bağlıdır. Sendikal demokrasi ya da sendikal mücadele sendikal grupların varlığına ya da yokluğuna indirgenemez. Emek örgütü olarak KESK’in ve bağlı sendikaların mücadele örgütü olması, onun ortaya koyduğu taleplere ve bu uğurda yürüteceği militan mücadeleye ve programına, sendikal demokrasinin kurumsallaşması ise tabanın iradesini esas alan işleyişine ve tüzüğüne bağlıdır.

Sendikal demokrasinin kurumsallaşması bir bütün olarak KESK’e bu kural, ilke ve işleyişin yerleştirilmesiyle mümkündür. Sendikal grup ya da anlayışlar bu kurumsal işleyişe tabi olmakla, sendikal demokrasiyi kararlılıkla uygulamakla yükümlüdürler. Ancak 2008’de gerçekleşen KESK Genel Kurulu’nda daha fazla öne çıkan vurgu sendikal grupların kendilerini KESK’e indirgediklerinin resmi olmuştur. Öyle ki MYK’da yeralan sendikal gruplar KESK’e yönelik eleştirilere MYK adına değil, siyasal grupları adına yanıt vermişlerdi. Kendisini KESK’e ve sendikalara dayatan bu anlayış Eğitim-Sen Genel Kurulu’nda kendilerini “ana renk” olarak gören anlayışlar şahsında bir kez daha açığa çıkmıştır.

Genel kurul kürsüsünde “biz yoksak mücadele yok”, “biz olmazsak KESK olmaz” türü tehdit ve şantajlarda ifadesini bulan argümanlar, Eğitim-Sen ve KESK’in nitel ve nicel olarak küçüldükçe, kamu emekçileri hareketinin değil KESK’in grupların dar çıkarları etrafında siyallaştırılmaya çalışıldığının somut ifadesi oldu.

KESK’te bir siyasallaşma sorunu yaşandığı açıktır. Ancak bunun çözümü sendikal grupların ihtiyaçları doğrultusunda KESK’i darlaştırmak ve siyasallaştırmak değildir. KESK’i bu darlıktan çıkarmanın ve kamu emekçilerinin sahiplendiği gerçek bir sınıf ve mücadele örgütü yapmanın yolu kamu emekçileri hareketini siyasallaştırmaktan geçmektedir. KESK’in siyasallaşmasından anlaşılması gereken siyasal ve toplumsal sorunlar karşısında işçi sınıfı ve emekçilerin sınıfsal çözümlerini dile getirmesi ve bu uğurda mücadele etmesi olmalıdır.

KESK’i sendikal grupların ihtiyaçları doğrultusunda yeniden “dizayn” etmek, sınıf mücadelesine ve kamu emekçileri hareketine ağır bir darbe vurmakla, KESK’i yoketmekle aynı anlama gelmektedir. Bu sorumluluğun vebali ise ağırdır.

Parlamentarist hayaller ve “çok renk”, “çok ses” iddiasının boşluğu!

Genel kurulun ilk günü kürsüden konuşan hemen her anlayış yaklaşan genel seçimlere vurgu yaptı.

Emekçilerin sorunlarının çözümü için Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu’nun bağımsız adaylarının desteklenmesi gerektiğini dile getirdi. Yeni demokratik bir anayasa için KESK’in ve Eğitim-Sen’in oynaması gereken role vurgu yaptı. Yapılan konuşma ve çağrılarla milyonlarca kamu emekçisine çözüm ve umut yolu olarak mücadele, sokaklar, direnişler ve grevler değil burjuva parlamentosu gösterildi.

Seçimlerin hemen ardından işçi sınıfı ve emekçi kitleleri doğrudan ilgilendiren saldırılar düzen cephesi tarafından hızla uygulanmaya çalışılacak. Sermayenin sözkonusu saldırıları uygulayabilme gücü bulup bulamayacağı başta KESK ve Eğitim-Sen olmak üzere tüm emek örgütlerinin oynayacağı role bağlıdır. Önümüzdeki dönem için nasıl bir mücadele programı ve anlayışı ile hareket edileceği konusunda net, açık ve somut bir karar ve iradeyle çıkamayan Eğitim-Sen Genel Kurulu’ndan yansıyanlar, KESK’in bir kez daha sınıfta kaldığını göstermiştir.

Toplumsal sorunlar karşısında “çok renk”, “çok ses” söylemini öne çıkaran Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu bileşenlerinin Eğitim-Sen kurulunda “az olsun bizim olsun” mantığıyla hareket etmesi, ittifak politikalarına sınıf mücadelesinin çıkarlarının değil koltuk hesabının yön vermesi, kurul kürsüsünden yapılan devrimci ve muhalif eleştirilere gösterilen tahammülsüzlük, blok içinde yeralan EMEP ve BDP’nin bu birlikteliği sendikal alana ve genel kurula taşımaması vb. iddia edilen “çok renk”, “çok ses” söyleminin altının boş olduğunu göstermektedir.

Siyasal alanda işçi ve emekçilerin mücadelesini birleştirmenin önemini vurgulayan, barış ve demokrasi savunuculuğu yapan siyasal anlayışların sendikal alanda koltuk kavgası yüzünden karşı karşıya gelmesi ve birbirlerini dışlaması, savundukları değerlerin ne kadar temsilcisi olduklarını göstermiştir.

Sendikaların yeniden yapılandırılmasından anlaşılması gerekenler...

EH’sinden DSD’ye, DEMEP’ten DMH’ye (Devrimci Memur Hareketi) kadar birçok siyasal/sendikal grup bu genel kurulda ve öncesinde “sendikaların yeniden yapılanması” sorununu dile getirdi. Ancak hem öncesindeki hem de kurul günü yaşananlar bu söylemin ciddiyetten ve samimiyetten yoksun olduğunu gösterdi.

Tabandan kopukluk, mücadelenin işyerlerinden doğru örgütlenmesi gerektiği, mücadele programına duyulan ihtiyaç, sendikal demokrasinin işletilmesi, tabanın karar alma MYK’ların ise yürütme organları olması gerektiği vb. birçok başlık altında toparlanabilecek ve tartışılacak sendikaların yeniden yapılandırılması sorunu sendikal grupların değil sınıf hareketinin ve mücadelesinin ihtiyaçlarından yola çıkılarak ve işyerlerinden başlayarak tartışmaya açılmalıydı. Genel kurul süreci ve sonrası bu amaca hizmet etmeliydi.

Ancak sendikal gruplar, öncesinde geniş katılımlı üye toplantılarında bu sorunları tartışmaya açmadıkları gibi genel kurul günü de sendikal mücadelenin sorunlarını tartışmadılar. İddia ettikleri düşüncelere somut biçimler kazandırmak yerine altı boş birer söz kalıbı olarak dile getirip durdular.

Sendikaların sınıf hareketinin ihtiyaçları ve sendikal demokrasi ilkeleri temel alınarak yeniden yapılandırılması temel bir ihtiyaç olarak halen önümüzde durmaktadır. Ancak genel kurulda yapılan tartışmalar ve alınan kimi kararlar, ideolojik zeminini Halkevleri ve ÖDP’de bulan ve sendikal alanda ‘toplumsal hareket sendikacılığı’ olarak kendisini gösteren anlayışların KESK’i bir sınıf örgütü olarak değil toplumsal bir muhalefet merkezi olarak yeniden yapılandırmaya çalıştığını göstermektedir. Bu çaba, KESK’i işçi sınıfı ve emekçi kitleleri haline getirmesine ve sınıf mücadelesine dönüştürmesine engel olmuştur.

uzlaştırıcı bir rol oynamasına zemin hazırlamak anlamına gelmektedir.

KESK kamu emekçilerinin sendikasıdır ve kamu emekçileri hizmet üretimindeki konumu ve oynadığı rolle işçi sınıfının bir parçasıdır. KESK bir sınıf örgütüdür. Sınıfsal yapısını koruyarak toplumsal muhalefetin etkin ve etkili bir parçası olarak rol oynamalıdır. Ancak KESK’e biçilmek istenen rol işsiz, işçi, kadın, gençlik vb. tüm kesimlerin içinde yeraldığı bir kitle örgütlenmesidir. Siyasi bir yapının üstlenmesi gereken rol KESK’e biçilmektedir.

KESK’in sınıf sendikacılığından toplumsal hareket sendikacılığına evriltilmek istenmesi ve bunun nüvelerinin KESK’te inşa edilmeye çalışılması kamu emekçileri hareketini ilerletmeyecek aksine daha da geriletecektir.

Sınıf mücadelesine ve sendikacılığına inanan tüm unsurlar bu sorun karşısında KESK’e sahip çıkmakla yükümlüdürler.

Sosyalist Kamu Emekçileri genel kurul süreçlerini tartışma platformlarına çevirmeye çalıştık...

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak bizler, şube genel kurullarından başlayarak sendikal mücadelenin ihtiyaçları ve sendikal demokrasinin ilkeleri doğrultusunda bulunduğumuz her alanda ve gücümüz oranında genel kurulları bir süreç olarak ele aldık. Mücadelenin ihtiyaçlarını ve görevlerini tüm üyelerin katılımıyla tartışma platformuna çevirme çabası içerisinde olduk. Sendikal mücadele ve anlayışların tartışıldığı zeminlerde ilkelere dayalı programların açıklanması, savunulan ilkelerin önerge olarak genel kurullara sunulması, geniş katılımlı üye toplantılarında açığa çıkan ortak iradelerin kendini ifade etmesi vb. şekillerde savunduğumuz ilke ve değerlere somut biçimler kazandırmaya çalıştık.

Binlerce broşür, bildiri ve bültenle tabana ve genel kurullara seslendik. Her imkanı bir tartışma platformuna çevirmek için çaba harcadık. Şube genel kurullarından başlayarak mücadele programı oluşturulması ve sendikal demokrasinin işletilmesi için tüzük değişikliklerini de kapsayan önergeleri genel kurul öncesi tartışmaya ve imzaya açtık. Genel kurul salonlarında bu önergelerin kurula sunulması çabası içerisinde olduk.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, savunduğumuz ilkeleri hayata geçirmek için azami bir çaba sergiledik. Ancak tüm bu çabalara rağmen kimi eksiklikler de yaşandı. Güç ve imkanların daha fazla olduğu yerlerde gerek sergilenen çabanın yetersizliği, gerekse de politik hattın yeterince kavranamaması ve pratikte başarıyla uygulanamaması vb. nedenlerle istenilen sonuçlar üretilemedi.

KESK’in en önemli sendikalarından biri olan Eğitim-Sen Genel Kurulu’ndan yansıyanlar KESK Genel Kurulu’nun da nasıl gerçekleşeceği hakkında bir fikir vermektedir. Bu haliyle tablo hiç de iç açıcı değildir. Kamu emekçileri mücadelesini ilerletmek isteyen her öncü, ilerici, devrimci kamu emekçisi ile “kutsal ittifaklar”dan ve “parmak demokrasisi”nden rahatsız olan tüm iyi niyetli ve samimi emekçiler KESK’teki bürokratlaşmaya, çürümeye ve yozlaşmaya karşı mücadele etme görevi ile karşı karşıyadırlar. İlerici kamu emekçileri sadece toplumsal muhalefeti ve sınıf mücadelesini örgütlemekle değil aynı zamanda bir emek örgütü olarak KESK’i baştan aşağıya sınıf mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda, sendikal demokrasi ilkeleri çerçevesinde yeniden inşa etmekle yükümlüdürler. Yaklaşmakta olan KESK Genel Kurulu’nu da bu mücadelenin bir kürsüsüne çevirmelidirler.

Sosyalist Kamu Emekçileri
(sosyalistkamu.com)

Haziranda ölmek zor!

Haziran ayı... Devrimci edebiyatın hüznü ayı... Nazım Hikmet'in, Ahmed Arif'in, Orhan Kemal'in yaşamdaki, devrim ve sosyalizmdeki son günleri. Elbet biyolojik olarak öldü bu 3 büyük usta. Yeni nesillere eserlerini ve fikirlerini bırakıp gitti onlar. Kavgada ölümsüzleşmek ancak geride bir şeyler bırakarak olur. Kimi zaman çağları aydınlatan bir eser, kimi zaman yolumuza rehber olan mücadele ve anılar bırakarak geride... Nazım Hikmet, Ahmed Arif, Orhan Kemal ölümsüz eserler bıraktılar; Habip, Ümit, Hatice, Alaattin, Hüseyin yoldaşlar geride bizlere mücadelelerini ve anılarını bırakarak ölümsüzleştiler. Ve bu dünyada ölümsüzleşmenin tek adı devrim ve sosyalizm kavgasında olmaktır.

Silah gibi kuşandığımız dizelerin ozanı Nazım Hikmet

Öncelikle devrim ve sosyalizmin büyük şairi Nazım Hikmet'ten bahsetmek gerek. Nazım Hikmet RAN olarak doğdu ve dünyada devrim ve sosyalizmin kavga şairi NAZIM olarak tanındı. Hayatı bir türlü kavgaydı Nazım'ın... Gençliğinde başka unsurların etkisi altında kalsa da, seçimini işçi ve emekçilerin mücadelesinden yana koymuştur. Bu seçimi ona bedeller ödetti ama geri adım atmadı

Nazım. Hapislikse hapislikti, sürgünse sürgündü, ölümse ölüm... Bundan ötesi

yoktur kararlı bir devrimci için ve hepsini de yaşadı Nazım. Ama hiç yılmadı. Elinde Kürt halkının kanı olan kemalist devlet sakıncalı görerek zindana attırmıştı Nazım'ı. Hani o sanatçıya çok önem veren Mustafa Kemal. Ne demişti Kemal; "Komünizm yılanının başı görüldüğü yerde ezilmelidir".

Sırf bir paranoya yüzünden Nazım'ın ömründen 12 yıl çalmıştı faşist diktatörlük. Fakat Nazım her zamanki direngen Nazım'dı. Yılmadı, yenilmedi. "Önemli olan esir düşmek değil teslim olmamaktır" onun için. Zor hapislik koşullarında bile şiirler yazdı, sanatına devam etti. Zaten Nazım bir kavga şairiydi, fildişi kulelerin şairi değildi ki, rahatlık arasın. Zindanda bir devrimciye yakışır bir şekilde davrandı.

Teslim almadılar ve sonunda Avrupa'daki aydınların mücadelesinin sonucunda Nazım zindandan çıkarıldı. Nazım'ı katletmeyi kafasına koymuş olan sistem bu sefer de Nazım'ı askere almak istedi. "Beni öldürecekler" diyordu Nazım. Ölümünden korktuğu için değildi ama daha yapacak şeyler varken ölüm, bu şekilde olamazdı. O her zaman çıplak bir kavgada, barikatta dövüşürken ölmeyi istedi ve ülkesinin emperyalizme tapulu topraklarını terk ederek Sovyetler'e göçtü, zindanın hatıra bıraktığı hastalıklarla.

Nazım birçok ülkeyi gezdi fakat hep kendi topraklarının özlemiyle yanıp tutuştu. "Ah ölmeden görebilsem sosyalist Türkiye'yi" derdi. Sosyalist toprakların özlemiyle dolu kalbi 3 Haziran 1963 günü bir krizle duruverdi. Fakat o özlemini kalbine gömüp gitmedi, silah gibi kuşanılan şiirlerini biz komünistlere bırakıp gitti. Artık Nazım yoktu ama şiirleri vardı. Silah gibi kuşanılan şiirler...

Anadolu'nun asi şairi Ahmed Arif

Devrimci şiirin diğer bir ismi Ahmed Arif'tir. Ahmed Arif ÖNAL adıyla doğar. Bir Kürt çocuğudur. Bir Kürt hoyratıdır kendisi. Ta çocukluğundan beri dayanamaz haksızlığa. Arapça konuşuyor diye bir Arap'ı döven bir polisi, sapanla demir bilye atıp yaralar. O bir Kürt çocuğudur dayanamaz haksızlığa. Dayak yiyen Arap'ta kendi halkını görür Ahmed Arif. Üniversite yıllarında da kavgacıdır. Devrim için kavga eder bu sefer. Sömürüye, zulme, açlığa karşı... Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümü'nü okumaya

çalışır. Çalışır çünkü polis hiç peşini bırakmaz. İlegal TKP'ye üye olmaktan 1951 yılında zindana düşer. O 'meşhur' işkencehane Sansaryan Han'da 128 gün tutulur. Çıktığında artık değişmiştir. Kavgayı bırakmamış, daha da sarılmıştır.

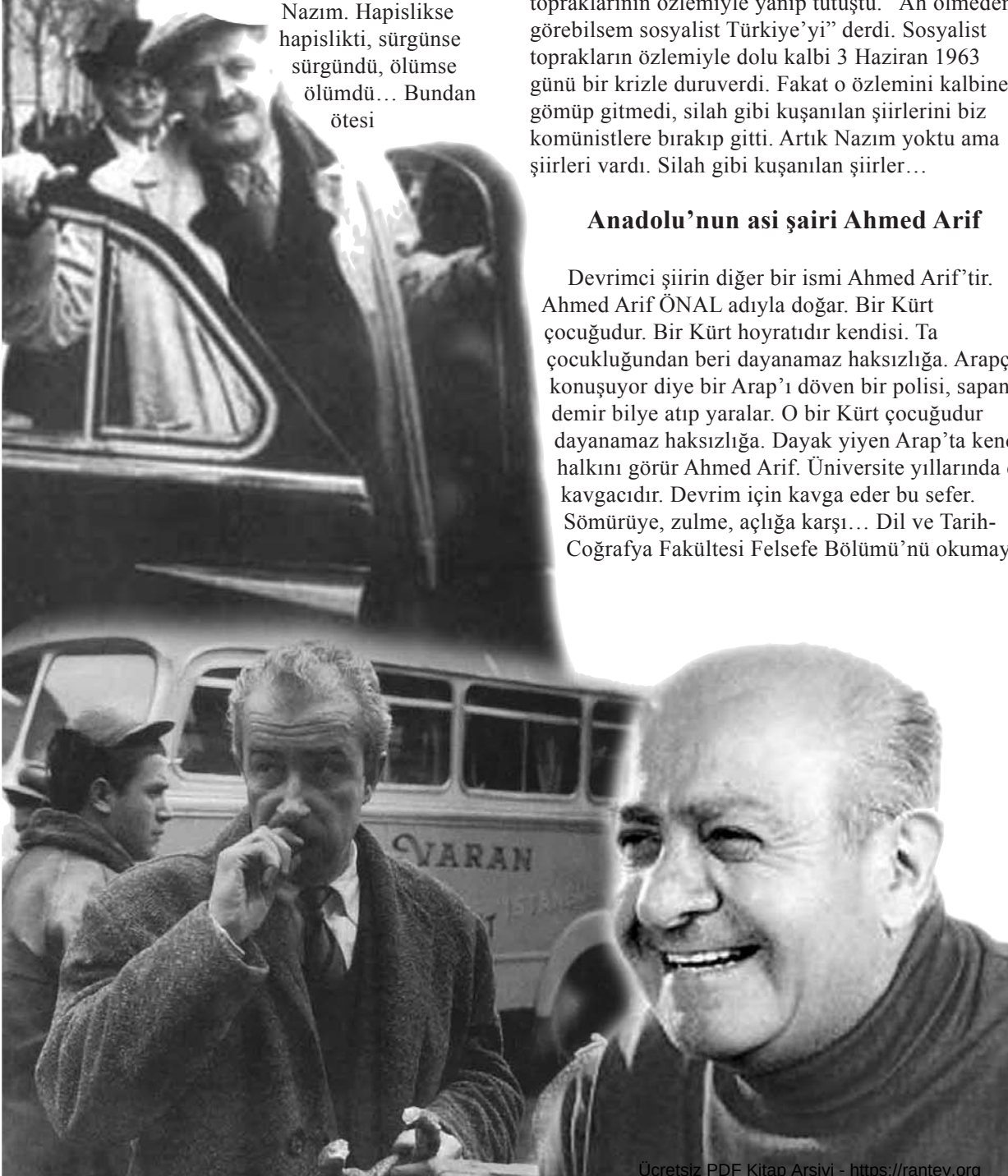
Yaşadıkları, kavgası, kaleminden geleceğe yol olacak şiirler akıttır. Anadolu'nun açlığı, ezilmişliği, sefaleti dolar şiirine; isyanın gümürdeyen sesi, mavzerin kahpe korkutan çılgılığı duyulur mısralarında. Bu düzen ancak bu kadar çarpıcı anlatılmıştı. Estetik açıdan da farklı bir tattır Ahmed Arif'in şiirleri. Anadolu'dan kaçanlara inat Anadolu'yla doldurur şiirini. Tüm yaşamı, kini, kavgası akar kaleminden. İlk ve tek eseri 'Hasretinden Prangalar Eskittim'i yazar. Etkisi yıllarca sürer. Tutsakların dillerinden düşmez umudun şiirleri. Böylelikle ölümsüzlüğü yakalamıştır Ahmed Arif ve 2 Haziran 1991'de 'biyolojik' yaşamı son bulur. Ama hala şiirleri umudun adı ve tutsakların dayanağıdır.

Proleter-yazar Orhan Kemal...

Orhan Kemal bu iki büyük usta şairin yanında öykü ve roman yazarlığıyla tanınır. Mehmet Raşit ÖĞÜTÇÜ olarak doğmuştur. Mehmet'i yaşam şartları daha 15 yaşında işçi yapmıştır. Sınıfını bilen ve onun edebiyatçısı bir yazardı. Hayatı kötüydü. Ve o daha kurtuluşu bulamamıştı. "Maksim Gorki ve Nazım Hikmet okumak ve yabancı rejimler lehinde propaganda ve isyana muharrik" suçuyla yargılanıp 5 yıl hapse mahkûm etmişti paranoid faşist diktatörlük. İşte Mehmet Raşit'i, Orhan Kemal'e dönüştüren bu hapislik sürecidir.

Yattığı Bursa Hapishanesi'nde Nazım'la tanışır ve üç buçuk yılını Nazım'la geçirir. Hayran olduğu usta onu şiir yazmaktan vazgeçirip asıl yeteneği olan roman yazmaya yönlendirmiştir. Çıktığında işçi sınıfının sanatçısı olarak çıkar. O artık Orhan Kemal'dir. Hapisten çıktığında hem yazarlık hem işçilik yapar. Evlendiği karısı da işçidir. Orhan Kemal için proleter-yazar demek yanlış olmaz. O her eserinde işçi sınıfının acılarını, ezilmişliğini, halktan kişilerin yaşamını ver sınıf çatışmalarını anlatır. Tam bir sınıf sanatçısıdır. Onu bu kadar yücelten faşizmin zindanlarından geçip, işçi sınıfının tüm acılarını tadararak kaleme sarılmasıdır. Orhan Kemal 2 Haziran 1970'te ölümsüzleşti. Geride bıraktığı eserler işçi sınıfını tüm netliğiyle anlatan devrimcilere rehberdir.

Bu üç büyük kavga sanatçısını bugün burjuvazi iğrenç emellerine alet etmektedir. Bu üç büyük ustanın içini boşaltıp, onları bir rant kaynağı olarak kullanmaktadır. Kimsenin mülkü olmayan Nazım'ın eserlerinin telif hakkını alan Yapı Kredi Yayınları, Nazım'ı kendi mülkü yapmaya çalışıp, aklı sıra sansürlemeye çalışmıştır. Ahmed Arif'in şiirleri süslenip satılabilecek bir meta haline getirilmeye çalışılmıştır. Orhan Kemal'in eserleri dizilere çevrilip sınıfsal özünden uzaklaştırılmaya, içi boşaltılmaya çalışılıyor. Burjuvazi eserlere hak ettiği değeri verdiği yalanını ortaya atıyor. Bu sanatçıları zindanlarda çürümeye mahkûm eden de yine aynı burjuvazidir. Burjuvazi her şeye rant kapısı olarak baktığı için sanata da böyle bakar. Biz komünistler biliyoruz ki sanatçılarımızın hak ettiği gerçek değer ancak sosyalizmde verilir. Çünkü sanatın, toplumun, insanların meta olmadığı tek sistem SOSYALİZMDİR!

Yılgınlığa, tasfiyeciliğe ve teslimiyete karşı, devrimi savunmak için bedenlerini siper ettiler!

‘84 Ölüm Orucu şehitleri kavgamızda yaşıyor!

*Düşlerin sonsuza koştuğu yerde
Sabrın çiçeklerini açtığı yerde
Asla kapanmaz yaşanan defter
Çünkü tarihin en güzel yerinde
Son sözü hep DİRENENLER söyler...*

12 Eylül faşist darbesinin sonrasında yüzlerce devrimci zindanlara kapatılmaya çalışılırken, zindan duvarlarında ilk gediği açan 1984 ölüm orucu direnişi olmuştu. Teslimiyetin, tasfiyeciliğin ve yılgınlığın dalga dalga yayıldığı bir zamanda 84 ölüm orucu direnişi, devrimci kararlılığın ve iradenin gücünü, teslim alınamazlığını ifade ediyordu.

12 Eylül cuntası, 1982’den itibaren teslim alma saldırısının merkezine tek tip elbise (TTE) uygulamasını koydu. TTE, aynı F tipleri ve tecrit gibi bir devlet politikası idi. Amaç devrimci tutsakların iradelerini teslim almaktır. TTE’lerin devrimci tutsaklara giydirilmesi, kişisizleştirilmenin en önemli adımı olacaktı.

12 Eylül cuntacılarının gölgesinde, “iktidarı sivilleştiriyoruz” iddiasıyla yapılan seçimler bile bu devlet politikasında herhangi bir değişikliğe yol açmadı. ANAP da bu politikaların uygulayıcısı oldu.

1984 yılı başlarında TTE’yi kabul ettirebilmek için devletin tüm zindanlarında işkenceler, yasaklar yoğunlaşmıştı. İşkencenin en yoğun uygulandığı cezaevlerinden olan Metris’te devrimci tutsaklar tek bir sloganla cevap verdiler: “TEK TİP ELBİSE GİYMEDİK, GİYMEYECEĞİZ!”

Direnenlere karşı devletin baskı ve terörü had safhaya ulaştı. Havalandırma, ziyaret yasaklandı. Bu yasakları kalem, kitap, radyo, TV yasakları izledi. Bozuk yemekler verilmeye başlandı. TTE giymeyenler mahkeme ve hastaneye gidişlerinde saatlerce kışın dondurucu soğukunda don atlet havalandırmada bekletildi. Bunların yanısıra yapılan koğuş baskınlarıyla yapılan işkenceler ise rutin bir uygulamaydı. Tüm bu uygulamaları

göğüsleyebilmek için yapılması gereken tek bir şey vardı: DİRENMEK! 84 Ölüm Orucu direnişçilerinin söylediği gibi; **“Direnmek, haksızlığa karşı haklılığın, keyfiliğe karşı meşruluğun, insanlık dışı her türlü uygulamaya karşı insanlığın kavgasıydı...”**

Devrimci tutsakların talepleri, “cezaevlerinde işkence ve baskının son bulması, savunma hakkının engellenmemesi, TTE uygulamasına son verilmesi, infaz yasasının düzeltilmesi, yaşam koşullarının düzeltilmesi, siyasi tutukluluk hakkının verilmesi...” şeklindeydi. Saldırıları yoğunlaştıran devletin, bu talepleri kabul etmemesi üzerine, yılgınlığa karşı devrimci kimliği savunmak adına o güne kadar Türkiye’de denenmemiş bir eyleme başvuruldu. O da Ölüm Orucu oldu.

1984 Haziran ayı boyunca devlet insanlık onurunu ve devrimci iradeyi teslim almak için yaptığı bütün insanlık dışı saldırılara rağmen başarılı olamadı. Devrimci tutsaklar öldüler ancak teslim

olmadılar! 27 yıl önce bugünlerde bedenlerini açlığa yatıran tutsaklardan, Devrimci Sol ve TİKB kadroları Abdullah Meral, Haydar Başbağ, Hasan Telci ve Fatih Öktülmüş ölümsüzleştiler.

Önce açlık greviyle başlayan direniş, eylemin 45. gününde ölüm orucuna dönüştürüldü. 14 Haziran’da, direnişin 63. gününde ilk şehit verildi. Abdullah Meral şehit düştü. 17 Haziran’da, direnişin 66. gününde bir saat arayla Haydar Başbağ ve Fatih Öktülmüş şehit düştüler. 73. gününde bir şehit daha verildi, Hasan Telci 24 Haziran’da şehit düştü.

Onlar devrim ve sosyalizm inancından ödün vermeden şehit düştüler. 12 Eylül’ün karanlığında ışık olup parladılar, devrimci iradenin yenilmezliğini dosta düşmana gösterdiler. Faşist cuntaya karşı birer birer tereddütsüzce ölümü kucakladılar.

Devrim tarihimize adlarını altın harflerle yazdıran bu büyük devrimciler devrim ve sosyalizm kavgamızda yaşıyorlar. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

M. Fatih Öktülmüş: 1949 Trabzon doğumludur.

60’lı yıllarda ODTÜ Elektrik Mühendisliği Fakültesi’nde öğrenci iken devrimci mücadele ile tanıştı. 12 Mart ve 12 Eylül faşist cuntasına karşı ayakta kalmayı başardı. TİKB MK üyesi olan Öktülmüş, birçok kez polisin eline geçti ve hep başı dik çıktı.

Abdullah Meral: 1952 yılında Balıkesir’in Manyas ilçesine bağlı Kalbayır köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1969’dan itibaren devrimci, sol düşüncelere olan eğilimi netleşti. Devrimci kavgaya 1978 yılından sonra Devrimci Sol saflarında devam etti.

Haydar Başbağ: 1956 yılında Dersim’de doğdu. Çocukluğu Elazığ’ın yoksul mahallelerinde geçti. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Başbağ, devrimci yaşama 1974 yılında Elazığ’da atıldı. 12 Mart döneminin ardından başlayan faşist terör ortamında lise sıralarındayken mücadelede aktif olarak yer aldı. 1980’de İstanbul’da sanayi proletaryasının örgütlenmesinde görev aldı. İstanbul proletaryasının bir neferi ve önderi olarak profesyonel devrimciliğini sürdürdü. Devrimci Sol militanı olarak şehit düştü.

Hasan Telci: 1957 yılında Mudanya’da doğdu. 1977 yılına kadar ‘71 devrimci önderlerine sempati temelinde yürüttüğü faaliyetler, bu yıldan sonra devrimci hareket saflarında örgütlü olarak yer almasıyla nitelik kazanmaya başladı. 1980 yılında karşı-devrim güçleriyle girdiği bir çatışmadan hemen sonra tutsak düştü.

Coca Cola cinayet işlemeye devam ediyor...

Kestel'deki Coca Cola fabrikasına ait yeni kurulan meyve suyu üretim tesisinde 31 Mayıs Salı günü buhar kazanı devreye alınırken patladı. 26 yaşındaki makina mühendisi Kemal Gökçe yaşamını yitirirken bir başka makine mühendisi de gözünden ağır yaralandı. Olayda yaralanan 8 kişiden 2'sinin tedavisi ayakta yapılırken, diğerlerinin durumunun ağır olduğu gelen bilgiler arasında.

Olay sırasında malzeme sattıkları fabrikaya uğrayan ve kazanın devreye alınmasını izlemek için kazan dairesine giden iki mühendis iş kazasına maruz kaldı. Patlamanın kazanın boş çalıştırılması yüzünden olduğu sanılıyor. Üzerinde onlarca emniyet donanımı ve sistemi olan bir kazanda yaşanan bu patlama, bir kez daha ülkemizde iş güvenliği ve işçi sağlığı konusunda yaşanan umursamazlığı ortaya koymuştur. Yüksek basınçlara çıkan buhar kazanları, bir dizi özel tertibatla emniyete alınmasına karşın, bu son patlamada devreye alma işlemi sırasında bunların bazılarının veya hepsinin kapatıldığı

görülmektedir. İşçilerin hayatını hiçe sayarak yapılan bu devreye alma işlemi bir cana mal olurken onlarca işçinin de yaralanmasına neden olmuştur.

Henüz ortada bilirkişi raporu yokken kesin yargılarda bulunmak doğru olmayacaktır ama böylesi bir patlamanın açık bir ihmâl sonucu olduğu çok nettir. Sebebi ister insan hatası olsun isterse de ekipman/cihaz hatası olsun bu cinayetin sorumlusu doğrudan sistemin kendisidir. Alınacak basit önlemlerle sorunları çözmek dururken Türkiye'yi baştan başa bir sömürü cehennemi haline getirmek isteyenleri ne ölümler ne de dökülen kan ilgilendirmektedir. Son dönemde iş kazalarında ölen teknik elemanların durumunu da göz önüne aldığımızda güvencesiz çalışmanın salt bir çalışma biçimi olmadığı aslında işçi sınıfının hayatına konulan ipotek olduğu açıkça görülmektedir.

Yaşanan bu son olayda hayatını kaybeden ve yaralanan mühendisler medyada gerçekleşen prosedürün sorumlusu olarak gösterilmektedir. Oysa ki yaşanan bu olayda mühendisler, başka bir firmaya bağlı çalışan ve oradan geçerken daha önce malzeme satışı gerçekleştirdikleri Coca Cola fabrikasına uğrayan mühendislerdir. Bu basit bilgiyi dahi umursamadan yapılan haberlerle, suç bir şekilde mühendislerin üzerine yıklamak istenmektedir.

Bu, her iş cinayetinden sonra tercih edilen bir yol olmaktadır. Yapılmak istenen patronları ve onların düzenini aklamaktır. Suçu mühendislerin üzerine atarak bir yanıla işin içine "insan" faktörünü koymak, öte yandan ise son dönemde yönetmeliklere de giren "iş güvenliği uzmanlığı" üzerinden oluşan rant alanını "mühendislerin yetersizliği" ile meşrulaştırılmak istenmektedir. Kısacası bu kanlı oyunun bir ucu uluslararası sermayeye, bir ucu da sermayenin restorasyonu sürecinde oluşan yeni rant alanlarına dayanmaktadır. Ortaya sürülen ise işçi sınıfının hayatı olmaktadır. Yaşanan olay tüm bunları kanıtlamaktadır. Biliyoruz ki sırada olayın kapatılması var. Coca Cola cinayetlerine bir yenisini daha ekleyerek yola devam edecektir.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

Halk Cephesi'ne operasyonlar

3 Haziran günü 3 ilde Halk Cephesi'ne dönük operasyonlar gerçekleştirildi. Malatya, Dersim ve Elazığ'da ev ve kurumlar basıldı.

Malatya Haklar Derneği ve evlere yapılan baskında 6 kişi gözaltına alındı. **Elazığ**'da düzenlenen operasyonda evler ve kurumlar basılarak 6 kişi gözaltına alındı. **Dersim**'de yapılan baskında gözaltı olmazken, evlerde yapılan aramalar sonucu kitaplara el konuldu.

6 Haziran günü ise Bursa ve Adana'da gerçekleştirilen operasyonlar sonucu 21 kişi gözaltına alındı. **Bursa**'da 22 adrese eş zamanlı DHKP-C operasyonu düzenlendi. 10 kişi gözaltına alındı. Ev ve işyerlerinde bulunan bilgisayar ve dökümanlara el konuldu. **Adana**'da da Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ekiplerinin çeşitli mahallelerde düzenledikleri operasyonlarda toplam 11 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlara yöneltilen suçlamalar "terör örgütü üyesi olmak" ve "örgütün propagandasını yapmak".

Adana'da protestolar

Adana'da Halk Cephesi çalışanlarının gözaltına alınmasını 7 Haziran günü protesto etmek isteyen kitleye saldıran polis bir kez daha gözaltı terörü estirdi. Halk Cephesi çalışanlarının götürüldüğü Adana Emniyet Genel Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirmek isteyen kitleye saldıran polis, aralarında bir BDSP'linin de olduğu 10 devrimciyi gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlar saat 21.00 sıralarında serbest bırakıldılar. 10 devrimciye "emre aykırı davranış" bahanesiyle Kabahatler Kanunu'ndan para cezası kesildi.

7 Haziran akşamı İnönü Parkı'nda Halk Cephesi tarafından yapılan basın açıklamasında da tüm saldırılara rağmen mücadelenin kararlılıkla sürdürüleceği mesajı verildi. BDSP, ESP, Mücadele Birliği, Halkevleri ve İHD'nin de içinde olduğu kurumların destek verdiği eylemde, evlerimizi basarak devrimcileri yıldırılmazsınız" pankartı açıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Çarkın'dan MGK itirafı

Binlerce kayıp ve faili meçhul cinayetin arkasında sermaye devletin olduğu ilercisi ve devrimciler tarafından bugüne kadar hep söylendi. Tetikçilerin yanısıra devletin hesap vermesi istendi. Eski Özel Harekat polislerinden Ayhan Çarkın'ın itirafları da bu gerçeği bir kez daha teyit etti.

Avukat Yusuf Ekinci'nin 1994'te öldürülmesine ilişkin soruşturma kapsamında tutuklanan Susurluk davası hükümlüsü eski özel harekat polisi Ayhan Çarkın mahkeme ve savcılıkta çeşitli itiraflarda bulundu. Çarkın, 1990'lı yıllarda işlenen cinayetlerden İbrahim Şahin, Mehmet Ağar ve Tansu Çiller'in "haberdar" olduğunu söyledi. Cinayetlerin MGK'nın bilgisi dahilinde işlendiğini belirtti. Çeşitli cinayetlerin ayrıntıları hakkında da bilgi verdi.

ÇHD'den suç duyurusu

ÇHD üyelerinden Avukat Taylan Tanay, Çarkın'ın MGK itiraflarının ardından suç duyurusunda bulundu.

Suç örgütü tarafından işlenen cinayetlerde yaşamını yitirenlerin eşler ve çocukları adına verilen dilekçede, faili meçhul cinayetlerin işlendiği dönemde MGK Başkanı olan eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, MGK üyeleri eski başbakanlar Mesut Yılmaz ve Tansu Çiller ile CHP Milletvekili Deniz Baykal'ın da aralarında bulunduğu 35 şüphelinin hakkında soruşturma açılması istendi.

Dilekçede işlenen suçların delili olarak Çarkın'ın ifadelerinin yanısıra Mehmet Ağar'ın daha önce gerçekleştirdiği "bin operasyon yapıldığı ve bu kararın MGK'dan alındığı" açıklamalarına yer verildi.

Ali Öz'e ödül gibi ceza!

Hrant Dink'in katledilmesinde rol oynayan Albay Ali Öz ile Yüzbaşı Metin Yıldız'a mahkeme ödül gibi ceza verdi. Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesi Dink'in ölümünde ihmalleri olduğu iddiasıyla yapılan yargılamada, 6'şar ay hapis cezasına hükmetti. Davada yargılanan 4 sanığa ise 4'er ay hapis cezası verilirken, 2 sanık da berat ettirildi.

Albay Öz, daha önce kendisine gelen Dink'le ilgili istihbarat bilgisini unutmuş olabileceğini açıklamıştı. Müfettişler, Öz ile Yıldız'ın, Dink'in öldürülmesinde ihmali olduğu görüşünü bildirmiş ve hakkında yargılama izni verilmişti.

Mahkeme verdiği bu kararla Öz ve suç ortaklarının rolünü kabul etmek zorunda kalırken, ceza vermeyerek onları ödüllendirmiş oldu.

Devletin kanlı katliamlarında rol oynayan Ali Öz Ulucanlar katliamında da görev almıştı.

Mücadele Postası

Sendikaya tahammülsüzlük!

Gea Klima'da işten atma

Gebze'de kurulu bulunan Alman sermayeli Gea Klima'da yaşanan işten atma saldırısına işçiler direnişle yanıt verdi.

Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikada işlerin azaldığını gerekçe gösteren patron küçülme bahanesiyle 7 işçiyi işten attı. 3 işçi kendi isteğiyle işten çıkarken, 4 işçi ise 1 Haziran'dan bu yana fabrika önünde direnişlerini sürdürüyor. İşçiler mücadelelerini kamuoyuna duyurmak için çeşitli eylemler gerçekleştirecekler.

Limak'ta işçi kıyımı

Adana'da LİMAK Holding'e bağlı LİMKON Meyve Suyu Konsantre Tesisleri'nde işçiler sendikalı olduğu için işten atıldı.

İşçilerin Tek Gıda-İş'te örgütlenmesi üzerine patron 6 Haziran günü 4 işçiyi, 7 Haziran günü ise 2 işçiyi işten attı.

7 Haziran günü ise diğer işçileri küfür ve tehditlerle servisten indirmeyen patron uşakları, işçileri şantajla notere götürdü ve zorla istifa ettirdi.

Sendika yaptığı açıklamada Limak Holding'in işçi düşmanı olduğunu dile getirdi.

"Fedakarlık ve dayanışma..."

Ben sömürünün yoğun olduğu bir markette çalışıyorum. İki hafta önce işyerinde yaşadığımız sorunları konuşmak için müdürün yanına çıktım.

Çalıştığımız yer çok düzensiz. Yemek arası yarım saat bile değil. İşe normal saate göre erken gidip geç çıkıyoruz. Bundan daha da önemlisi ücretlerimiz çok düşük.

Bu sorunlardan dolayı ben de müdürle konuşma ihtiyacı hissettim. Maaşımızın yükseltilmesini istedim. Ama bu istek karşısında müdür kapıyı gösterdi. Ben tam gidip eşyalarımı hazırlarken olayı duyan bir arkadaşım benden habersiz müdüre gidip "onu çıkarırsanız ben de çıkarım" demiş. Bu tepki üzerine müdür arkadaşşıma "Bak o işçi bekar. Onun paraya

ihtiyacı olmaz. Onu çıkaralım senin maaşına yine zam yapabiliriz" diye rüşvet teklif etmiş. Bu onursuz dayatmayı kabul etmeyen arkadaşım sayesinde küçük de olsa bir ücret artışı kazanmış olduk.

Ama bizim orada kazanmış olduğumuz daha önemli bir şey vardı. O da dayanışma... Arkadaşımin bu davranışı bana cesaret ve moral verdi. O bunu evine ekmek götürmek zorunda olduğu halde yapmıştı. Yani fedakarlığı ve dayanışmayı yaşayarak gördük.

Bu olay bana mücadelenin ne kadar gerekli olduğunu gösterdi. Bundan sonra da böyle hareket edeceğiz.

Ankara'dan bir market işçisi

Batıgül Tunç kazandı

İzmir Buca Belediyesi'nde taşeron çalışmaya karşı çıktıkları ve sendikalaşma çalışması yürüttükleri gerekçesiyle işten çıkarılan işçilerden biri olan Batıgül Tunç, önce Buca Belediyesi önünde daha sonra da CHP İzmir İl Başkanlığı binası önündeki geceli gündüzlü direnişini kazanımla sonuçlandırdı.

84 gün boyunca birçok eylem yapan, polisin ve zabıtalara saldırısına uğrayan Tunç son olarak Ankara'ya gitmiş, CHP Genel Merkezi önüne yürümüşü. Polisin azgın saldırısına maruz kalan Tunç, Ankara dönüşünde Balçova Belediyesi tarafından kadrolu olarak işe alındı.

84 günlük direnişini kazanımla bitiren Tunç'un iş başı yapması bekleniyor.

Kızıl Bayrak / İzmir

Devrimci bir odaklaşma yaratmak..

Her devrimci kurum kendi politik bakışıyla seçimlere dair tutumunu ortaya koyuyor. Burada önemli olan tutum açıklamak değil, onu emekçilere götürmektir. Komünistler olarak sürece uyarlanmış devrimci programımızı, emekçilere çeşitli araç ve yöntemle anlatıyoruz. Bununla birlikte eylemli bir süreci de etkin biçimde örgütleyeceğiz.

Bulunduğum alan üzerinde boykot tutumunu alan bazı devrimci güçler ise, politik tutum açıklamanın ötesine geçmiyorlar. 1 Mayıs gibi günlerde binlerce yürüyüşler, politik bir havanın estiği, kitlelerin yoğun olarak sorunlarını tartıştığı ve çözüm yollarını aradığı siyasal bir seçim atmosferinde atalet içinde kalıyorlar.

Bu atalet halinin aşılması gerektiğini bu dönem, çıplak bir şekilde bizlere ve geleneksel devrimci kurumların tabanına göstermiştir.

Reformist blok ortaya koyduğu politika doğrultusunda etkili biçimde çalıştığı halde, devrimciler bir odak olarak çıkamıyorlar. Bu zayıflığın aşılmasının oldukça önemli olduğunu düşünüyorum.

Komünist bir tekstil işçisi

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

15-16 Haziran Direnişİ

yol gösteriyor!

İşçi sınıfı savaşacak sosyализm kazanacak!